

Özgür gelecek

Pêşeroja Azad

Sayı: 34 Yaygın süresi

30 Mayıs-12 Nisan 2012

* Fiyatı: 1.50 TL

* ISSN: 1307-878X

www.ozgurgelecek.net

Dewleta kujer dê hesap bide!

Katliamdan günler sonra ABD'de yayımlanan The Wall Street Journal gazetesinde çıkan Roboski katliamına neden olan istihbaratın Amerikan Predatorlarından geldiği yönlü haber, burjuva medya ve onun kalemşorlerince günlerdir "yeni bir biçimde" tartışılmaktadır. "İstihbarat milli kaynaklardan mı geldi, yoksa Amerika'dan mı?" Bu adi üslubun, bu bayağı yaklaşımın konusu olan şey 34 Kürt çocuğunun katledilmesi gerçeğidir. ➤ Sayfa 10

530 Kromsan işçisi direniyor

17 Ocak'dan 18 Mayıs tarihine kadar patronla yaptıkları toplu sözleşme görüşmelerinden sonuç alamayan ve bu tarihten itibaren greve çıkan Soda-Kromsan işçilerinin durumunu öğrenmek için Petrol-İş Mersin Şube Başkanı **Murat Marangoz** ile görüştük.

➤ Sayfa 04

Çay üreticisi sokaklara döküldü

Dünya üretiminde 6. sırada bulunan ancak ihracat ürünleri arasında yer almayan çayda kota uygulaması üretici köylüyü sokağa döktü. Artvin'de köylüler Sarp Sınır Kapısı'na giden yolu trafiğe kapatırken Rizeli köylüler Bakan Mehdi Eker'i çay yağmuruna tuttu

➤ Sayfa 07

Kampanyamız sona ererken...

Yeni Demokrat Gençlik olarak Nisan ayında başlattığımız kampanyamızı sonuçlandırma aşamasındayız. 1 Mayıs sürecini de içine alan kampanyamız toplamında olumlu bir pratik olarak karşımıza çıkmaktadır.

➤ Sayfa 15

Şakran'da onursuzluk dizboyu

Bir süredir kamuoyunun gündeminde olan ve uygulamalarıyla Guantanamo'yu aratmayan Şakran Hapishanesi'nde yaşananları TAYD-DER Başkanı **Abdurrahman Koçak**'a sorduk.

➤ Sayfa 20

× Yıl 1915: Osmanlı döneminde milyonlarca Ermeni, Rum ve Süryani katliamdan geçirildi!

× Yıl 1925: Yeni kurulan TC, Şeyh Said İsyanını bastırmak için binlerce Kürt'ü katletti!

× Yıl 37-38: Dersim'de onbinlerce Kürt katledildi!

× Yıl 1943: Wan Qerqeli (Özalp)'te 33 Kürt köylüsü kurşuna dizilerek katledildi!

× Yıl 1967: 5-6 Eylül katliamında onlarca kişi katledildi, yüzlerce kişiye tecavüz edildi!

× Yıl 1977: Taksim Meydanı'nda 37 emekçi katledildi!

× Yıl 1978: Maraş'ta 100'ü aşkın kişi katledildi!

× Yıl 1980: Çorum'da onlarca kişi katledildi!

× Yıl 1980: 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sırasında binlerce kişi katledildi!

× Yıl 1993: Sivas Madımak'ta 33 kişi yakılarak katledildi!

× Yıl 2011: Roboski'de 34 Kürt köylüsü genç, bombalanarak katledildi!

Parlamento, Askeri Darbe, Başkanlık...

Sözkonusu faşizm ise hepsi teferruattır!

İdris Naim, 3 çocuk, faşizm...!

Roboski katliamı etrafına yürüyen tartışma; **"istihbaratı sen verdin yok ben verdim"** düzleminde yeniden alevlendi. "Sorumlu kim?" sorusuna, devlet organları arasında dar alanda kısa paslaşmalar şeklinde verilen cevaplarla devam eden oyuna, yeni bir aktör(!) olarak **ABD** dâhil oldu. Ne ki tartışmanın bu yeni boyutu, sorumluların açığa çıkarılması, devletin, **AKP hükümetinin hesap vermesi** ekseninde yürümedi. Aksine tüm polemik istihbaratı kimin verdiği üzerine odaklandı. Bilgi kirliliği, dezenformasyon, devleti-hükümeti köşeye sıkıştıran her gündemde olduğu gibi bir kez daha devreye sokuldu. Ancak şu çok açık ki istihbaratı kim vermiş olursa olsun, **katliam TC devleti tarafından gerçekleştirilmiştir**. Başbakanı Genelkurmay Başkanına ve ilgili tüm kurumlara kadar yaşanan vahşetin sorumlusu doğrudan devlettir. Hepsinin eli Kürt halkının ve onun evlatlarının kanına bulanmıştır.

Evlatlarını, yakınlarını katliama kurban veren anaların, ailelerin acıları üzerinde adeta tepinerek, burjuva-feodal basın ve devletin yetkilileri ta-

rafından yürütülen tartışmanın en popüler siması ise kuşkusuz İçişleri Bakanı **İdris Naim Şahin!** Erdoğan'la samimiyeti İmam Hatip Lisesi'ne dayanan İdris Naim'in üslubu ve düşündüğünü en açık haliyle ifade etmesi bir hayli tartışma yarattı! Son olarak bir TV programında 34 genci PKK "figüranı" ilan etmesi üzerine eleştiri oklarını üzerine çekti. Bu zat üzerinden yürütülen polemikler ve eleştiriler, onun söylediklerini "ti"ye alma, dalga geçme edasında, iki kelimeyi bir araya getiremeyen, koltuğunu hak etmeyen bir bürokrat olduğu tespiti üzerinden şekilleniyor. Ne var ki bu yaklaşım belli sorunlar taşıyor. Zira sözünü ettiğimiz şahsiyet, AKP hükümeti tarafından İçişleri Bakanlığı'na atanmıştır ve **AKP politikalarının icrasını yönetmektedir**. Bu zat İçişleri Bakanı olmadan önce de AKP kurucularından biri olarak, partide önemli bir konumdaydı. Velhasıl çokça gülünen, tepki duyulan "gaf"ları, pratikleri doğrudan AKP hükümetinin sorumluluğundadır.

Buradan hareketle şunu sorabiliriz; Erdoğan'ın üslup farkı dışında Kürt halkına yönelik politikaları konu-

sunda bu bakandan ne farkı vardır? Başbakanın KCK adı altında her tutuklama furçasında yaptığı açıklamaları hatırlayalım! Sivas davasındaki zaman aşımı kararına "Hayırlı olsun" diyen Şahin'in başbakanı değil midir? Ya da Roboski konusunda Genelkurmay'a teşekkür eden ve kutlayan başbakan değil miydi? **"Tazminat verdik daha ne istiyorsunuz"** diyen kimdir?

Öyleyse İçişleri Bakanının her açıklamasından sonra **faşizmi yeniden keşfetmenin**, şaşırmanın, hayrete düşmenin ne anlamı vardır? Yaşanan, bin yıllık yönetme geleneğiyle gurur duyan TC devletinin, yeni olmayan bir oyunundan başka bir şey değildir. Roboski örneğinde karşı karşıya kaldığımız durum **faşizmin ta kendisidir**.

Yaşamımızın her anına hükmetmeye çalışan devlet **egemen sınıfların çıkarlarını korumanın bir aracı** olmaktan öte bir anlam taşımaz. Başbakanın **"en az üç çocuk"**, **"sezaryenle doğum"** ve **"kürtaj"** üzerine demeçlerini de bu çerçevede okumak gerekir.

Hemen hemen her konuda "yorum"

yapan bir başbakan olarak Erdoğan, faşizmde ustalaşmanın adı olmuştur. Son olarak kürtajla Uludere'yi eşitleyen söylemiyle "zirve" yapmıştır. Bu sözleriyle Erdoğan'ın baka(maya)nından ne farkı vardır?

Kürtaj, sezaryen karşıtlığı ve üç çocuk yılı şıklığıyla Erdoğan, yaşamımızın her anına müdahale eden faşist kafa yapısıyla işçi ve emekçilerin yaşam standardıyla değil egemenlerin gelir düzeyiyle ilgileniyor. Genç nüfusu bu yüzden istiyor. Erdoğan, adeta birer sömürü cenneti olan, işçi ve emekçilerin açlık ve sefaletle boğuştuğu bu ülkeleri örnek gösteriyor. Ülkemizde artması istenen **genç nüfusu**; Ulusal İstihdam Stratejisi, bölgesel asgari ücret, kıdem tazminatının kaldırılması, torba yasayla birlikte çığ gibi büyüyen esnek, güvencesi çalışma, 4+4+4 değişikliğiyle birlikte **ucuz iş gücü** beklemektedir.

Erdoğan üzerine düşeni yapıyor, tıpkı İdris Naim Şahin gibi. Ancak kimse'nin kuşkusu olmasın ki, **işçi ve emekçiler**, devrimci, ilerici ve yurtseverlerde en az onlar kadar üzerine düşeni yapacak, geleceklerine sahip çıkacak; görev ve sorumluluklarını yerine getirecektir. Faşizmin bu denli sıradanlaşması devrimci görevlerimizin aciliyetine de işaret ediyor.

Munzur'un sofrasında buluşalım!

Dünyada ve ülkemizde doğaya ve insan yaşamına yönelik saldırılar her geçen gün artıyor; HES'ler, termik ve nükleer santraller, siyanürlü altın işletmeciliği, 2B arazileriyle ilgili çıkartılan yasayla ormanlarımız talana açılıyor, kentsel dönüşüm adı altında emekçi halkın yaşam alanlarına el konuluyor...

Halkın geniş kesimlerini hedef alan bu yıkım ve talan politikalarına karşı set oluşturabilmek, saldırıları geriletirerek boşa çıkarmak basitten karmaşığa, süreklileşen ve örgütlü bir mücadele hattı oluşturmayı gerektiriyor.

Doğanın ve yaşam alanlarının pervasızca talan edilmesinin arka planında yatan nedenleri deşifre etmek, bilinç uyandırmak ve bu doğrultuda örgütlenmek, öncelikli hedeflerimiz

arasındadır. Yaşam alanları yok edilmekle yüz yüze bırakılan bizler, daha çok bir araya gelmeli, sorunlarımıza birlikte çözüm üretmeliyiz. Bu amaçla yapılan protesto eylemleri, paneller, söyleşiler, seminerler, konferanslar halkın bilinçlenip doğaya ve yaşam alanlarına sahip çıkması açısından çok önemlidir.

Kazım Koyuncu'nun dediği gibi **"Dev bir dalga özgür bir su"** yaratma hedefiyle çıktığımız bu yolda Karadeniz ve Munzur'da verilen mücadele deneyimlerinin de paylaşılacağı **"Munzur'un sofrasında buluşuyoruz"** şiarıyla **10 Haziran'da Sarıgazi Taşdelen Piknik Alanı**'nda bir piknik düzenliyoruz.

Sunuculuğunu **Mustafa Bakır** ve

Mahmut Altay'ın yaptığı ve **Pinar Aydınlar**, Mehmet Ekici, **Niyazi Koyuncu**, Sait Usta'nın türküleriyle yer alacağı pikniğimizde **Munzur Çevre Derneği** bünyesinde bir halk korusu oluşturarak türkülerimizi ve halaylarımızı hep birlikte söyleyeceğiz. Yine **Munzur Kültür Derneği**'nin Halk Oyunları Ekibinin de yer aldığı piknikte **Metalurji Yüksek Mühendisi Cemalettin Küçük**, yaşam alanlarımıza yönelik saldırıları konu alan bir sunum yapacak.

Bir araya gelerek sorunlarımızı konuşacağımız, birlikte çözüm üreteceğimiz, Karadeniz'den Munzur'a türkülerimizi, horonlarımız, halaylarımızı paylaşacağımız pikniğimize tüm yaşam savunucularını bekliyoruz.

Munzur Çevre Derneği
Munzur Kültür Derneği

Munzur'un Sofrasında Buluşalım

PROGRAM

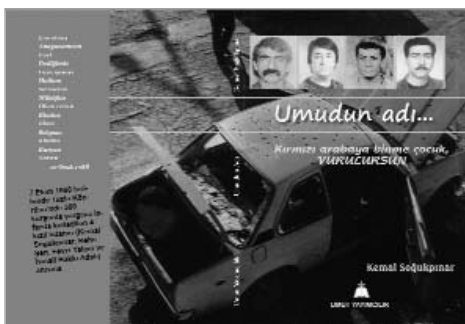
- *Pinar
- *Mehmet Ekici
- *Niyazi Koyuncu
- *Sait Usta
- *Munzur Çevre Derneği Halk Korusu
- *Munzur Kültür Derneği Halk Oyunları Ekibi
- *Davul Zurna

Semtlardan araç kaldırılacaktır...

Konuşmacı
Cemalettin Küçük
(Metalurji Yüksek Mühendisi)
Sunucular
Mustafa Bakır
Mahmut Altay

10 Haziran Pazar 08.00
Taşdelen Piknik Alanı
(3. Bölge)
SARIGAZI

Munzur Çevre Derneği
Munzur Kültür Derneği

Umut
Yayımcılık'tan
şehitlerimizin
anısına
iki kitap

DÜZELTME: Gazetemizini 33. sayısının 3. sayfasında yayımladığımız "Kaypakkaya pankartına sıkılan kurşunlar" başlıklı makalede, Tüm Maden-İş ifadesindeki "Tüm" kelimesi teknik bir aksaklık sonucu yer almıştır. Düzeltir, okuyucularımızdan özür dileriz.

Özgür Gelecek

Yaygın süreli **Umut Yayımcılık ve Basım Sn. Ltd. Şti.**
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh.
İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul Tel: (0212) 521 34 30
Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem İLASLAN
Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven San. Sit. B Blok,
No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34
e-posta: umutyayimcilik@ttmail.com

BÜROLAR
Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02 **Ankara:** Tuna Cd. Çanakçı İşhanı No: 51 Çankaya
İzmir: 1362 Sk. No: 18 Altan İşh. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 445 16 15 **Malatya:** Dabakhane Mh. Turgut
Temelli Cd. Barış İşhanı Kat: 3 No: 95 **Erzincan:** Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 223 67 18 **Bursa:** Selçuk
Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98 **Mersin:** Çankaya Mh. 4716 Sk.
Güneş Çarşısı No: 30 Kat: 2 Akdeniz **Dersim:** Moğultay Mh. Sanat Sk. Arkanlar İşhanı Kat: 3 No: 203 Tel: (0428) 212
27 50 **Avrupa Büro:** Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: 0049 203 40 60 958 Faks: 0049 203 40 60 959

Söz konusu olan FAŞİZM'se “başkanlık sistemi” teferruatıdır

Faşist diktatörlüğün revizyona tabi tutulması ve kendisini (daha güçlü bir şekilde) yeniden üretebilmesinin koşullarını yaratmak amacıyla yönetsel (ama her halükarda biçimsel) değişimlere gitmesi ne kadar akılcıl ise, bu revizyon hedefinde ezilenlerin bir taraf olması/olmasının beklenmesi o denli akılcı dışıdır. Sistem bunu kimi zaman seçimler yoluyla yapar, kimi zaman sözde 12 Eylül yargılamaları adı altında gücünü tahkim ederek, kimi zaman devletin çeşitli parçaları (ordu, yargı vs.) üzerinde operasyonlarla... Yolu-yordamı sürekli değişebilir olmakla beraber, bu türden pratiklerin Türk hakim sınıflarının ve uluslararası sermayenin ihtiyaçları doğrultusunda gerçekleştiği bir an dahi gözden ırak tutulduğunda, bu oyuna gelmek bir yana “oyunun figüranı” olmamak işten bile olmaz. Figüranlık deyip geçmemek lazım, zira egemen sınıflar onlar olmadığında bu tür pratiklerinde zorlanır, hepsinden de önemlisi “rıza” üretmez ve kendini yenileyemez.

Günümüzde gerçekleştirilen faşist düzenin çeşitli politikalarla tahkim edilmesi ve yeniden yapılandırma operasyonunun devamı olarak tartışmaya açılan “başkanlık sistemi”nden söz ediyoruz. Elbette, bu sistemin mucidi Erdoğan olmadığı gibi, kendisi de bu tartışmayı ilk kez açmıyordu. Daha önce T. Özal ve S. Demirel tarafından da gündeme getirilen ancak bir türlü gerçekleştirilemeyen bu proje 2003 yılından bu yana [R.T. Erdoğan: “İdeal olan siyasi yapılanma ABD modelidir. Başkanlık ve yarı başkanlık sistemi siyasetteki arzumdur” (2003)] çeşitli vesilelerle sürekli dillendirilse de “yeni” anayasa yazımı sürecinde tekrar gündeme gelmesiyle daha yoğun bir tartışmaya neden oldu. Ve böylece yine ve yeniden ezilenler, tarafı olmadığı ve olamayacağı bir tartışmanın ortasına sürüklendi.

Çünkü sistem açısından önemli bir değişikliğe tekabül eden bu tartışmanın merkezinde elbette ezilenlerin daha fazla nasıl sömürüleceği, uluslararası sermayenin ihtiyaçlarının daha iyi nasıl karşılanacağı hesapları vardır. Bu nedenle bilinçli ya da bilinçsiz olarak tartışmanın merkezine bir kişinin (R. T. Erdoğan) kişisel hırs ve saltanat hesabının konulması halkı kandırmaktan, manipüle etmekten öte bir anlamı yoktur. Erdoğan'ın tek parantezine aldığı kavramların yanına bir de sadece AKP değil tüm ülke liderliğini eklemek arzusunu bir yana bırakmasak da faşist düzenin karşısında bireylerin hep geçici olduğu, bugün göklere çıkarılmanın yarın kullanım süresi dolduğunda

Karşı olduğumuz şey ne başkanlık ne parlamento ne askeri yönetimdir; karşı olduğumuz ezen ve ezilenlerin çelişkisinin üzerinde oturan bir bütün sömürü düzenidir/faşizmdir. Bunu değiştirebilecek ve de değiştirecek olan tek güç ise halkın devrimci, silahlı mücadelesidir.

“deliğe süpürülmeyeceğinin” garantisinin olmadığı bilinen bir gerçekliktir. Bu noktada hep geçerli olan sınıfsal çıkar hesabı, egemen sınıflara ait olma devam edecektir.

Neden başkanlık sistemi? Neden parlamenter sistem?

Başkanlık sisteminin özünün egemen sınıfların gücünü sevk ve idareyi **tek merkezde** toplamak olduğu açıktır. Böylece zaten göstermelik olan parlamento, bakanlar kurulu vs. prosedürler de ortadan kaldırılarak tüm güçler bu merkeze bağlanacak, yani sermayenin ihtiyaçları daha hızlı ve sorunsuz bir şekilde yaşama geçirilebilecektir. Nitekim Erdoğan bunu açıktan ifade etmiştir: “Başkanlık sistemi gelirse yabancı sermaye yatırımlarıyla ilgili daha süratli karar alırız, Türkiye’yi uçururuz.” Türkiye’yi uçururuz derken Erdoğan'ın biz ezilen yoksul emekçi halktan bahsetmediği ise bir önceki cümlesiyle sabittir. Çünkü egemenlerin çıkarları için hazırlanan her türden projenin bedelini ödeyecek olan ezilen sınıflardır.

Başkanlık sistemi önerisinin amacı bu kadar açık ve net iken, bu sisteme karşı çıkıp “eski”de direten ve parlamenter sistemde ısrar eden diğer partilerin duruşları Erdoğan'inkinden de çürük-

tür. Diktatörlüğe yol açma ihtimalinden tutalım, halkın çıkarları açısından baktıklarının iddia ederek baskının artacağına kadar bir dizi gerekçe sunular, bu sistemde neler yaşandığından bihabermiş gibi davranıyor.

Sanki 90 yıllık parlamenter sistemde hak arama mücadelesi içinde harekete geçen işçi sınıfının önüne barikat kurulmamış, sanki Kürt ulusu imha, inkar ve asimilasyon çarkında ezilmemiş! Sanki (hadi çok uzağa gitmeyelim) Roboski katliamı başka bir sistemde ve başka birileri tarafından yapılmıştır! Sanki emekçi halkın tüm kesimlerine yönelik saldırıların önünde parlamenter sistem varmış! Sanki ezenlerle ezilenler arasında her geçen gün biraz daha büyüyen uçurum bu sistemin ürünü değilmiş!

Bu ve benzeri politikaları tek başına gerçekleştiren Erdoğan mıdır? Zamanında Süleyman Demirel'in pek doğru bir şekilde dile getirdiği “Partiler arasındaki fark koka kola ile pepsi kola arasındaki kadardır” sözünde olduğu gibi bugün hükümetteki partinin savunduğu başkanlık sistemi ile muhalefet partilerinin savunduğu parlamenter sistem ve hatta bugün hepsinin de karşıymış gibi yaptıkları askeri faşist cunta arasında özünde hiçbir fark yoktur. Halkı bu tartışmanın bir parçası yapma çabası ise sistemin onaylanma

ihtiyacından/mecburiyetinden başka da bir anlam taşımamaktadır ve tam da bu nedenle tartışmanın bir tarafı olunmamalıdır. Karşı olduğumuz şey ne başkanlık ne parlamento ne askeri yönetimidir; karşı olduğumuz ezen ve ezilenlerin çelişkisinin üzerinde oturan bir bütün sömürü düzenidir/faşizmdir. Bunu değiştirebilecek ve de değiştirecek olan tek güç ise halkın devrimci, silahlı mücadelesidir. Nitekim bu gerçek çok iyi bilinmektedir ki, “liberal” tarihçi

Halil Berktaş tarafından ortaya atılan 1 Mayıs 1977 katliamı tartışması, bilumum “liberal” etiketli faşist kalemler tarafından silahlı mücadeleye ve devrimcilere yönelik karalama yarışına, devrimci ve komünist örgütleri itibarsızlaştırma hamlesine dönüştürülmüştür. Bu çevrelerin yazılardaki silahlı mücadeleye yönelik tüm küçümseme ibareleri korkularının ifadesi olmaktan öte bir anlam taşımamaktadır.

Devrimci, yurtsever ve komünistleri sözde “sol”dan bir eleştiriyle “silaha tapmakla” itham edip, silahlı mücadelenin miadının dolduğunu iddia edenlerin korkularını anlamak zorundayız. Çünkü onların korkuları egemenlerin korkularının aynasıdır. Silahlı mücadeleye ve devrimci-

lere, komünistlere yığınla laf eden bu kişiler Kuzey Afrika ve Ortadoğu ülkelerinde halk kitleleri doğrulup diktatörlere karşı silaha sarıldığında onları sahtekarca alkışlamaktan da geri durmamaktadırlar. Bu basit ve kişisel bir ikiyüzlülük değildir. Bu egemenlerin çıkarlarını temsil etmenin getirdiği bir ikiyüzlülüktür ve daha fazla teşhire ihtiyaç vardır. Bu yeni bir saldırı biçimi de değildir. Egemenler ve onların her renk ve düşünceden yordakçıları sistemin bekası için en başta komünistlere ve silahlı mücadeleye saldırırlar. Ustalarımız da buna zamanında en net ifadelerle yanıtlarını vermişlerdir:

“Bazı kimseler, ‘savaş her şeye kadirdir’ anlayışının savunucuları olduğumuzu söyleyerek bizimle alay ediyorlar. Evet, biz devrimci savaşın her şeye kadir olduğunu söylüyoruz; bu kötü değil, iyidir. Marksisttir... Emperyalizm çağında sınıf mücadelesi tecrübesi bize, işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin, silahlı burjuvazi ve toprak ağalarını ancak silah gücüyle yenebileceklerini öğretiyor; bu anlamda bütün dünyanın ancak silahla değiştirilebileceğini söyleyebiliriz. Biz savaşın kaldırılmasından yanayız, savaş istemiyoruz; ama savaş ancak savaşla ortadan kaldırılabilir ve silahtan kurtulmak için silaha sarılmak zorunludur.” (Mao Zedung, Cilt 2, Sf 232)

BEDAŞ işçileri iş bıraktı

İstanbul: İstanbul'da Avrupa Yakası'nın elektrik dağıtımını yapan Boğaziçi Elektrik Dağıtım AŞ'de (BEDAŞ) çalışan 600 enerji işçisinin maaşları aylardır yatırılmıyor. Bunun üzerine işçiler 21 Mayıs günü iş bıraktı. Konuyla ilgili açıklama yapan Enerji-Sen Genel Başkanı **Kamil Kartal**, işçilerin 4857 sayılı İş Kanunu'nun 34'üncü maddesine göre 21 Mayıs sabahı iş bıraktıklarını söyledi. Maaşların yatırılması yönlü taleplerini yineleyen Kartal, yatırılmaması halinde bu eylemlerin devam edeceğini de belirtti.

CEHA'da direniş sürüyor

Kartal: Kayseri Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan CEHA Mobilya Aksesuarları Fabrikası'nda Birleşik Metal-İş'e üye oldukları için işten atılan 10 işçi 7 Mayıs günü direnişe geçmişti. Fabrika önünde devam eden direnişe olan ilgi ve destek işçileri mücadelelerinde daha fazla kararlı kılıyor.

Birleşik Metal-İş'in toplu iş sözleşmesi için yetkiyi alacak sayıyı bulmasından sonra başlayan işten atmalara karşı da bir tavır olan direniş şimdiden fabrika içinde birçok saldırının da önünü kesmiş oldu. Direniş sayesinde Mayıs'ın ilk haftalarında başlayan işten atma saldırısı durmuş durumda. Patron ise diğer işçilerin direnişteki arkadaşlarına destek olmasını engellemek için servisleri erken kaldırıyor.

Çelmer'de yeniden direniş

Kartal: Birleşik Metal-İş Sendikası'na üye oldukları için iki yıl önce işten atılan Çelmer işçileri başlattıkları direnişle zafer elde etmişlerdi. "İşe dönmek" için açtıkları davayı kazanan işçiler sendikali olarak tekrar işe başlamışlardı. Ancak işçilerin bu kazanımına yönelik patronun saldırısı gecikmedi. Birleşik Metal-İş Sendikası'nın toplu sözleşme yapma yetkisini almasının hemen ardından sendika üyesi 48 işçi işten atıldı. Patron diğer işçilerin de sendikadan istifa etmemeleri durumunda işten atılacakları tehdidinde bulunuyor. Patronun bu saldırısına karşın işten atılan işçilerden 8'i, fabrika önünde çadır kurarak direnişe başladı.

Mersin: Hakim sınıfların işçilerin, emekçilerin, köylülerin, öğrencilerin kazanmış olduğu haklara yönelik saldırıları artarak devam ediyor. Buna karşı işçi, köylü ve öğrenci hareketlilikleri, grevleri, iş bırakmaları da yükseliyor.

Mersin'de Liman, Şişe Cam Kimyasallar Grubu'na bağlı Soda ve Kromsan işçileri, Adana'da Amonyum-Nişasta fabrikası ve daha birçok fabrika işçisi grevlerle, basın açıklamalarıyla, iş bırakmalarla haklarını istiyor. Özgür Gelecek Gazetesi olarak 18 Mayıs'tan bu yana grevde olan Krom-San işçilerinin durumunu öğrenmek için Petrol-İş Sendikası Mersin Şube Başkanı **Murat Marangoz** ile bir söyleşi yaptık.

- Bize greve başlama sürecini ve taleplerinizi anlatabilir misiniz?

Murat Marangoz: Biz Soda-Kromsan işçileri olarak 17 Ocak'ta ilk görüşmemizi Kromsan Krom Bileşikleri fabrikasıyla gerçekleştirdik, taleplerimizi dile getirdik. 17 Ocak'tan 18 Mayıs'a kadar gerçekleştirdiğimiz görüşmelerimizden herhangi bir sonuç alamadığımızdan kaynaklı 18 Mayıs tarihinde Petrol-İş Sendikası olarak greve çıktık.

18 Mayıs tarihinde gerçekleştirdiğimiz görüşmede, ekonomik talepli 4 maddede anlaşmaya çalıştık, ancak bu gerçekleşmeyince greve çıktık. Bizim işverenden ücret talebimiz her işçinin ücretine 350'er liranın eklenmesiydi ancak yönetim kurulunun bize reva gördüğü ücret 156'şar lira oldu. Bu ücretler brüt ücretlerdir, net değil. 156 lira bizim ücret ortalamamızın % 10'una tekabül ediyor. Fabrikada çalışan işçilerin ücretleri 1.562

lira. Bu talebimizin yanında vardiyalı gece zammı ücretlerinde de anlaşamadık. Anlaşamadığımız bir diğer konu ise bayramlarda ücretli izin yapma, kışın yakacaklarda verilecek olan ek ücretlerde de anlaşamadık.

- Diğer talepleriniz nedir?

Bir diğer önemli gördüğümüz konu ise işe giriş ücretleriydi. Şu anda yönetim kurulu işe başlayanları asgari ücretle işe alıyor, bizim talebimiz ise asgari ücretten % 4 daha fazla olmasıydı. Fabrikada farklı bir kıdem şekli bulunuyor. 'A', 'B', 'C' ve 'D' olmak üzere dört kademedeki oluşan kıdemlerimizde, bizim önerimiz, her kıdem geçişinde aylık ücretimize % 4 zam uygulanmasıydı. Yani toplamda % 12'lik değil % 16'lık bir kıdem tazminatı istedik.

- Grevdeki durum nedir şu an?

530 işçiyle greve çıktık. Ancak grev yapan 530 işçinin içerisinde 42 arkadaşımız şu anda fabrikada çalışıyor. Bu grev kırıcılığı anlamında değil, sendikalar yasası gereği 42 sendikali arkadaşımızın iş başında olması zorunluydu. Yani dışarıda 488 sendikali işçi grevde bulunuyor. Tekrar belirtmeliyim ki bu grev kırıcılığı gibi görülmemelidir. Bu sendikalar yasasının bize zorunlu kıldığı bir uygulamadır.

Greve çıkan işçiler kararlı ve inançlı!

- Önümüzdeki sürece dair neler yapmayı düşünüyorsunuz?

Soda Kromsan Fabrikasında çalışan tüm işçiler olarak biz şu konuda kararlıyız. Taleplerimiz karşılanana kadar grevimize devam edeceğiz.

Mersin Limanı'nda işler durdu!

Mersin: Mersin Uluslararası Liman İşletmesi (MIP) bünyesinde çalışan işçiler performans ikramiyelerinin ödenmemesi nedeniyle 15 Mayıs akşamı iş bıraktı. Vardiyadan çıkan ve gece vardiyasıyla çalışacak olan işçilerin liman kapısı önünde biraraya gelerek, limana giren işçilerin ise makineleri çalıştırmayıp iş bırakmaları sonucu limanda işler durdu.

Liman girişinde eylemlerine başlayan işçiler, patronun tek taraflı sözleşmeyi ihlal ederek personelin hak

ettiği performansı ödemediğini ve iş kazası yapanların da iki ay ücretsiz izne gönderildiğini belirttiler.

Liman önünde işçiler adına açıklama

530 Krom-San işçisi direniyor

Grevde olan tüm işçilerin moral-motivasyonu yerinde.

Bu süreçte greve çıkan arkadaşlarımız birbirleriyle daha fazla kaynaştı. Kamu-Sen ve KESK'in düzenlediği (23 Mayıs) greve Petrol-İş Sendikası olarak kitlesel katılımımız da hem kararlılığımızın hem de işçilerin arasındaki dayanışmanın bir göstergesi olmuştur. Cuma günü de fabrika önünde Mersin Emek ve Demokrasi Platformu'nu karşılayacağız. Cuma günü yapacağımız eylemin amacı grevin ilk gününe katılmayan arkadaşlarımızın da grev havasını solmalarıdır.

Soda Kromsan Fabrikası, kimyasal bir fabrika olduğu için işçilerin tamamı bir anda işi bırakmıyor. Güvenlik önleminde kaynaklı iki gün içerisinde, kademe kademe fabrikadaki işi durdurmamız gerekiyor, bundan dolayı 100 kadar arkadaşımız grevimizin ilk iki gününde çalışmak zorunda kaldılar. Biz de Cuma günü fabrika önünde yapacağımız bu eylemi onlara armağan edeceğiz. Grev boyunca arkadaşlarımızın birliğe ve mücadeleye olan inançları arttı. Biz önümüzdeki süreçte Petrol-İş Sendikası olarak, Adana'da 180 gündür direnen Amonyum Nişasta işçilerine bir ziyaret gerçekleştireceğiz. Bu süreçte Mersin'de olduğu gibi tüm Türkiye'de işçi direnişleri kendini gösteriyor. 1 Mayıs işçi bayramının kitleselliği ve coşkunluğu bunun en iyi göstergesi oldu.

Bu süreçte bize Emek ve Demokrasi Platformu ve birçok kurum destek oldu, yanımızda yer aldı. Sendikamıza gelip bizi ziyaret ettiler. Buradan bize destek olan herkese ayrı ayrı teşekkür ederim.

ma yapan **Göksel Akdemir**, dünyanın en ağır işlerinden biri olan liman işçiliğinde bazı işçilerin 720 liraya çalışmak zorunda olduğunu vurguladı.

Açıklamaya devam eden Göksel: "Biz sosyal haklarımızı istiyoruz. Bugün ikramiyemizin yatması gerekiyordu, yatmadı. Biz de saat 16.00 itibarıyla iş bıraktık. Türkiye'nin ithalat ihracat kapısı şu an kontak kapatmış durumda. Gemiler çıkamıyor. Makineler durmuş durumda. Bize az verilen parayı kabul etmiyoruz. Şu anda Mersin Limanı kontak kapattı. Bunu prestij kaybı olarak kabul ediyoruz" dedi.

Emekçinin gündemi

1 Mayıs sonrasında işçi hareketine yoğunlaşalım

1 Mayıs 2012 ülkemizde işçi sınıfının ve tüm demokratik muhalefetin alanlarda bulunduğu önemli bir gün olmuştur. Son yıllarda yükselme eğilimi gösteren ve ülkenin birçok köşesinde ortaya çıkan irili ufaklı işçi direniş ve mücadelelerinin bir sonucu ve devamı olarak kitlelerin mevcut sosyal ve ekonomik durumdan kaynaklanan rahatsızlığının bir göstergesi olmuştur.

İşçi sınıfına yönelik ciddi saldırıları gündemde tutan sistem açısından da bu gerçeklik görüldüğü içindir ki 1 Mayıs 2012'nin bölünmesi ve özellikle Taksim Meydanındaki mitingün sönük geçmesi için yoğun çaba gösterilmiştir. Hiçbir kayda değer bir gerekçe gösterilmeden Türk İş ve Hak İş'in Taksim'den çekilmesi ve farklı alanlarda kutlama yapacağını belirtmesi tam da meclis gündemindeki Toplu İş İlişkileri kanunu ve ulusal istihdam strateji öncesinde sınıfın güçlü bir karşı koyuş koymasına set çekmek içindir. Ancak bu plan ve oyun tutmamıştır, bilhassa Türk İş oldukça zor bir duruma düşmüştür. Taksim'deki eyleme katılmama kararı karşısında sendikalardaki devrimci demokrat kesimlerin yoğun çabası ile Sendikal Güçbirliği Platformundaki sendika merkezlerinin karşı çıkması ve 1 Mayıs'ta Taksim'de DİSK ile yan yana yürüme kararı alması ve bunu Platform dışındaki birçok sendikanın şubesinin de eşlik etmesi oldukça anlamlıdır. Türk-İş'in miting'i İzmir'de yapma kararını açıklamasının ardından bu kez SGBP'nin İzmir şubelerinin karşı çıkması ve kendilerinin emekten yana güçlerle beraber yürüyeceklerini açıklaması da Türk İş yönetimini daha büyük bir çıkmaz içine sokmuş ve Türk-İşBursa'da 1 Mayıs'ı kutlayacağı kararını açıklamak zorunda kalmıştır.

SGBP'nin bu çıkışındaki politik anlamı yeterince anlayamayan DİSK yönetiminin kendisini 1 Mayıs'la sınırlayan benmerkezci tavrını da not ederek belirtmek gerekir ki işçi sendikalarının da yan yana ve önceki yıllara göre daha kitlesel ve coşkulu şekilde alanlarda yer alması önemlidir. Çeşitli inisiyatiflerin sonucunda taşeron ve inşaat işçilerinin de çeşitli pankartlar altında yürüyüşe katılmaları da oldukça değerlidir. Ancak alanlara çıkan yüz binlerin büyük çoğunluğunun örgütsüz olması, sendikaların ve devrimci güçlerin taşıdığı kitlelerin genel tablo içinde yetersiz olması da dikkate alınmalıdır. Örgütlü güçlerin özellikle de sınıf bilinçli devrimcilerin kitleler arasında gelişen tepki ve arayışı ve sistemin saldırganlığının altındaki nesnel sebepleri daha net şekilde görüp çalışmalarını yoğunlaştırmasına olan ihtiyaç daha net şekilde açığa çıkmaktadır.

Tüm eksik ve yetersizliklerine karşın SGBP deneyiminin incelenip doğru hatta yönlendirilmesine bugün daha fazla ihtiyaç vardır. Sendikal hareket içinde görece daha mücadeleci ve ilerici sendikaların içinde yer aldığı SGBP sendikal harekete dair mevcut içinde en dikkate değer tartışmaları gündeme getiren, dayanışmaya daha fazla önem veren ve bu sendikalar içinde devrimci demokrat güçlerin kendi iç birlikteliğini geliştiren bir işleve sahiptir. Platform dışındaki Türk-İş ve DİSK içinde birçok sendika genel merkezinin ve şubesinin de ilgisini çekmektedir. Ancak bu ilgi ancak pratik içinde, mücadele içinde daha da artmakta ve anlam kazanmaktadır. İstanbul'da işçi direnişlerini destekleme ve 25 Kasım, 8 Mart, 1 Mayıs gündemlerinde çalışmalar yürütmeye açığa çıkan SGBP; İzmir'de Savranoğlu ve Billur Tuz direnişleriyle kendisini göstermektedir. Benzer şekilde Ankara'da da ancak Togo direnişiyi beraber daha somut şekilde eyleme geçebilmektedir. Direnişler ve mücadele üzerinden ortaklaşma diğer sendikalardaki mücadeleci, ilerici şubelerin ve muhalefetin de hareketlenmesine sebep olmaktadır.

1 Mayıs'ın kitleselliği ve coşkusu, sendikal örgütlenme mücadelesi veren direnişlerin en son Ankara'daki Togo Ayakkabı'da olduğu gibi daha da artması, Petrol İş ve Tek Gıda İş sendikasının Çukurova ve Trakya'daki grevleri, Bursa'da Bosch işçilerinin Türk Metal çetesine karşı çıkıp Birleşik Metal'de örgütlenmesi ve taşeron işçilerinin örgütlenme çalışmalarının daha görünür hale gelmesi işçi hareketinin günümüzdeki gelişmeleridir. Bu ivme daha da gelişecektir. Ancak hem sistemin saldırıları hem de mevcut hareketin zayıf yönleri dikkate alınarak mücadeleyi yoğunlaştırmaya acil ihtiyaç vardır.

Her yerde grev her yerde direniş

Egemenlerin ve onların temsilcisi AKP hükümetinin; işçiler, emekçiler, yoksullar üzerindeki sömürü düzeni devam ederken kamu emekçileri bu gidişata, 23 Mayıs günü birçok işyerinde % 100'lere varan bir katılımla sokağa dökülerek yanıt verdi. Türkiye'nin dört bir yanında, devletin "3,5+4 zam"ına ve grevsiz toplu görüşme dayatmalarına karşı tepkilerini iş bırakarak, greve giderek gösterdi.

KESK, Memur-Sen ve Kamu-Sen Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik'le 21 Mayıs'ta 8. oturumu yapılan toplu görüşmelerde anlaşamayarak, kısıtlı niteliğindeki zammı kabul etmedi ve grev kararı aldı. KESK, Memur-Sen ve Kamu-Sen'in Türkiye genelinde aldıkları grev kararına pek çok sendikanın yanı sıra devrimci, ilerici kurumlar ve kitle örgütleri de destek verdi. Türkiye'nin birçok ilinde greve katılım oldukça yüksekti. Uzun bir aradan sonra Ordu, Bolu gibi illerde emekçilerin sefalet zammına karşı grev alanlarını doldurması, kamu emekçilerinin biriken öfkesinin bir sonucudur.

Birçok okulun kapısına "Bu iş yerinde grev vardır" pankartı asan emekçiler, 4688 sayılı yasanın grevsiz ve toplu sözleşmesiz çıkması ve kamu emekçilerinin taleplerini yok sayan devlete karşı grev hakkı, insanca bir yaşam için ve kamuda sözleşmeli-taşeron çalışmanın kaldırılması taleplerini haykırdı. Ülke genelinde on binlerin katıldığı eylemlerden rahatsız olan devlet Amed ve Mersin'de emekçilere gaz bombaları ve coplarla saldırdı.

İstanbul

Çapa Tıp Fakültesi önünde biraraya gelen kamu emekçileri, davul zurna eşliğinde halaylar çekerek yürüyüşe geçtiler. Grev renkli görüntülere sahne oldu. Eyleme direnişteki Çapa işçileri de destek verdi.

Basın açıklamasını KESK Genel Başkanı Lami Özgen okudu. Özgen, "Grevsiz toplu sözleşme, toplu sözleşmesiz sendika olmaz" dedi. Lami Özgen'in ardından İstanbul Tabip Odası Başkanı Prof. Dr. Taner Gören söz alarak insan emeğine vurgu yaptı. Ardından Adnan Serdaroğlu söz aldı. Eyleme DDSB, Halkların Demokratik Kongresi, BDP gibi pek çok kitle örgütü de destek verdi.

Bursa

Eyleme katılım yüksekti ve eylem oldukça coşkulu oldu. Birçok yerde KESK'e bağlı kamu emekçileri iş yerlerinden toplu olarak yürüyerek saat 11.00'de Ünlü Cadde'de toplandılar. Burada davul zurna eşliğinde halaylar çekildi, sloganlar, alkışlar ve zılgıtlarla binlerce kişi Fomara meydanına yürüdü. Yürüyüş esnasında çevredeki halk alkışlarıyla eyleme destek verdi.

Amed

Amed'de 4 koldan Dağkapı Meydanı'na yürüyüş oldu. İlk eylem Kamu-Sen ve KESK'e bağlı sendikalar tarafından Diyarbakır Garı'nda yapıldı. Burada iş bırakıldı ve tren seferleri durdu. İkinci yürüyüş kolunda ise Tüm Bel-Sen üyeleri Büyükşehir Belediyesi önünde toplandı. Eğitim-Sen'in Ofis'te başlattığı yürüyüşe polis izin vermedi. Kitleye

biber gazı ve tazyikli suyla saldırdı. Eğitim-Sen tüm saldırılara rağmen alana girmeyi başardı. Amed'de de birçok sendikanın yanı sıra Partizan, ESP gibi devrimci ilerici kurumlar eyleme destek verdi.

Hatay

KESK'in örgütlediği greve birçok işyeri tam katılım göstermiş, "Bu iş yerinde grev var" pankartları asmıştır. Doğu Okulları önünde bulunan kamu emekçileri halay çekerek yürüyüşe geçtiler. Oldukça coşkulu olan kitle sesli ajitasyonlarla AKP'yi ve yasalarını teşhir etti. Sloganlarıyla, coşkusuyla, duruşlarıyla dikkatleri çeken Tekel işçileri de grev alanındaydı. (Hatay'dan bir DDSB'li)

Mersin

AKP binasına yürümek isteyen Kamu-Sen emekçilerine polis gaz ve coplarla saldırdı. AKP Akdeniz ilçe binası önünde açıklama yapılmasına polis engel olmak istedi. Emekçiler Kuruçeşme önüne yürüdü. 300 metre kala polis barikatıyla karşılaştı. Emekçiler çevik kuvveti aşmak istedi, burada polis saldırınca arbede yaşandı.

"Burada insanda olması gereken değerleri gördük!"

Ankara: Tüm baskı ve saldırılarına rağmen direnişlerine devrimci, demokrat ve yurtsever kurumların destek vermesiyle devam eden TOGO işçilerinden Ercan Abi ile bir röportaj gerçekleştirdik.

- Togo fabrikası önünde direniş devam ediyor. Son süreç ile ilgili bilgi verir misiniz?

Ercan Abi: Direnişimiz devam ediyor. Burada yaptığımız eylemlerin içerisinde gelen destekler çok önemli bir yer tutuyor. ODTÜ'den gelen öğrencilerin desteklerini göz ardı etmemek lazım. Fabrika önünde direnişe devam ederken bir taraftan da TOGO mağazaları önünde bildiri, broşür dağıtarak halkımızı duyarlı olmaya, bize destek olmaya çağırıyoruz. Nasıl ki onlar bizi üç gün üst üste gözaltına alırtıp, yıldırma çalışıyorsa, biz de burada kalarak onlara baskı kuruyoruz. Biz burada ne kadar dirayetli durursak, patron da o kadar zarar etmek durumunda kalacak.

- Direnişten ne gibi sonuçlar çıkarıyorsunuz?

- Birçok şey öğrendik direnişte.

Sınıf dayanışmasını... Buraya gelen arkadaşlardan, ODTÜ'lü öğrencilerden çok şey öğreniyoruz. Sendikamız burada olabileceklerden hep bahsettiler. Ve hep o ihtimaller de başımıza geldi, daha fazlası da gelecek. Biz de siz olduğunuz, bize destek verdiğiniz ve biz burada kararlı durduğumuz sürece direnişi kazanacağımıza inanıyoruz.

Biz bu direnişte zayıf halkalarımızı da güçlendirdik. Biz 35 kişi kendimizden de, mücadelemizden de ödün vermeden, emin adımlarla ilerleme kararımızı kesin olarak aldık. Bunu 15 gün önce söyleselerdi inanmazdık. Bir değişim sürecindeyiz. Artık düşüncelerimizi daha rahat ifade ediyoruz.

- Şu andaki hukuki süreç nedir? Direnişe patronun tepkisi nasıl?

- Yavaş yavaş oluşabilecek şeyler bunlar. Öyle bir noktadayız ki adımlarımız burun buruna... Bir adım atsak, patron bizim ayağımızın yerine adımını atacak. Ama o geri adım atarsa biz onun ayağının yerine adımımızı basacağız. Bence o geri adım

atacak, çünkü bu işte başka bir çözüm yolu yok. Biz geri adım atmaya çağız. Fabrika zarara gidiyor. 70 yılın birikimini 20 günde "heder" ettik.

- 23 Mayıs Grevi'ne katıldınız. Nasıldır sizce?

- Çok güzeldi, tam bir dayanışma içerisinde geçti. İnsanların gerçekten böyle şeylere ihtiyacı oluyor. Dostumuza, düşmanımıza nasıl birlik olduğumuzu, nasıl dayanıştığımızı gösterdik.

- Son olarak ne söylemek istersiniz?

- Biz burada insanda olması gereken değerleri gördük. Polis diyor ki "bunlar terörist, bunlarla nasıl oturup kalkıyorsunuz?" Bir gün bir arkadaş polise dedi ki, "Bugüne kadar AKP'ye oy verdim. Bana sağdan bir destek gelmedi. Elimi sıkkan bile yok" dedi. Polis sustu. Bu işin sağı solu olmaz ya! Bizim daha güçlenmemiz lazım. Nasıl biz bilinçleniyorsak, biz de bayrağı aldık bizden sonrakilere devredeceğiz. Çünkü bu sadece bizim sorunumuz değil bütün toplumumuzun sorunu.

Çankaya işçileri açlık grevinde

Ankara: CHP'li Çankaya Belediyesi'nde çalışan Genel-İş üyesi işçiler 24 Mayıs itibarıyla Sakarya Caddesi'ne çadır kurarak, süresiz açlık grevine başladılar. Direnişe ilgili bilgi aldığımız işçiler, CHP'nin "devrimci demokrat" bir belediye olarak kendini lanse ettiğini ve kendilerinin de devrimci demokrat işçiler olmalarına rağmen sendikalı oldukları için işten çıkarıldıklarını ve bu yüzden direnişte olduklarını belirterek tepkilerinin içeriğini net bir şekilde gösterdiler.

Enerji işçisi yol kesti

İstanbul: Enerji işçileri 24 Mayıs Perşembe günü sokaktaydı. Sefaköy bölgesinde BEDAŞ açma-kesme ve sayaç okuma bölümlerinde çalışan ve maaşlarını alamayan 700 işçi 21 Mayıs günü iş bırakmıştı. Taşeronda çalışan ve 24 Mayıs günü eylem yapan enerji işçilerinin eylemine faşistler saldırdı. Enerji-Sen üyesi işçiler başkanlarının ve arkadaşların gözaltına alınmasına tepki göstererek iş bıraktılar. Karakol önünde toplanan işçiler yolu kapatarak basın açıklaması yapan işçiler, arkadaşları serbest bırakılınca yolu açtılar.

Epta'da işçi kazandı

H. Merkezi: 11 Mayıs Cuma günü Tekirdağ-Avrupa Serbest Bölgede kurulu bulunan Epta fabrikasında işçiler; performans gerekçesiyle yapılan eşitsiz zam uygulamasına, esnek çalışmaya, borçlandırılmalarına, yemek ve çay molalarının kısa olmasına tepki göstererek greve çıktı. Birleşik Metal-İş üyesi işçilerin 10 günlük direnişinin ardından grev başarıyla sonuçlandı.

Kampana kapandı!

H. Merkezi: Yaklaşık 400 gündür direnen Kampana Deri işçilerinin mücadelesi devam ediyor. Kampana patronu fabrikayı kapatarak 18 işçiyi işten attı. İşten atılan taşeron işçilerin bir kısmı kapı önündeki direnişe katıldı. 18 işçiden sadece 3 kişinin parasını ödeyen Kampana patronu, kalan işçilerin parasını ise parça parça ödeyeceğini söyledi.

"Burada ekmek ve güvenceli iş mücadelesi veriyoruz"

Mersin: Güvencesiz çalışma koşullarının yanı sıra esnek çalıştırılmaya karşı çıkan ve bu doğrultuda örgütlenen işçiler, Türkiye'nin hemen her yerinde baskı ve saldırıya maruz kalıyor. Bu baskıya karşı mücadeleyi seçen Adana TEDAŞ işçilerinin direnişleri ise sürüyor.

Direnişlerinin başından bu yana işçilere yönelik, TEDAŞ yönetimi-valilik-emniyet işbirliği ile gözaltı, çadırlara saldırı, para cezaları gibi saldırılar artarak devam ediyor. Ancak işçilerin direnişi kararlı ve ısrarlı bir duruş içerisinde üçüncü ayna yaklaşıyor. Mesai bitimine kadar TEDAŞ önündeki kaldırıma kurulan direniş alanı, geceleri de açık kalarak yirmi dört saat boyunca aileler ile birlikte nöbet tutuluyor.

İşçilerin direniş öncesi süreci kısaca şöyle:

2011 yılında 3 ay boyunca maaşlarını alamadıkları için toplu bir şekilde itiraz ettiler. 2011 Temmuz ve Aralık aylarında TEDAŞ'a gittiler. 2 Aralık'ta Adana Valiliği'ne dilekçe verdiler. Fakat 2012'nin Şubatı'nda işten çıkarıldılar.

5 Ocak'ta Enerji-Sen'e üye olmuşlardı. Sendikaya üye olduktan sonra müdürler tarafından baskı görmeye başladılar. Onlara "sendikadan istifa edin" dediler. Fakat onlar istifa etmedi ve sendikal faaliyete devam ettiler. Bunun üzerine TEDAŞ Bölge Müdürü Mahmut Nimet Dalkır taşeron firma ile birlikte hareket ederek toplu dilekçe eylemlerine öncülük eden 5 kişiyi 16 Şubat'ta, 43 kişiyi de 29 Şubat'ta işten attı. Bunun üzerine işçiler 3 Mart'ta basın açıklaması yaptı ve 5 Mart'ta sendika öncülüğünde çadırlarını kurdular. De-

İstanbul: Hava-İş Sendikası'na üye emekçiler, 23 Mayıs günü TİS hakları için eylemdeydi. THY A.O. yönetimine seslerini duyurmak için Atatürk Havaalanı kargo terminali önünde saat 12.00'de bir araya gelen Hava-İş Sendikası üyeleri; "**Toplu sözleşme hakkımız grev silahımız**", "Direne direne kazanacağız", "**Genel grev genel direniş**" vb. sloganlarını haykırarak THY B Blok'a kadar kısa bir yürüyüş gerçekleştirdi.

Emekçilerin coşku ve kararlılığının yansıdığı açıklamaya Deri-İş, TÜMTİS, Belediye-İş 2 No'lu Şube gibi sendikalar ve direnişte olan Kampana işçileri ile Hey Tekstil işçileri de destek verdi.

Kitle adına açıklama yapan Hava-İş Sendikası Genel Başkanı **Atılay Ayçin** hava iş koluna getirilmeye çalışılan grev yasağına karşı sokakta olduklarını, yasa tasarısı meclise getirilirse greve çıkacaklarını, hiçbir uçağın uçmayacağını, biletlerin satılmayacağını yani hiçbir hizmet vermeyeceklerini

falarca gözaltına alınıp polisin saldırılarına maruz kaldılar. Para cezaları kesildi ama onlar yaklaşık üç aydır direniyor ve işlerine geri dönene kadar direnmeye devam edecekler.

İşçilere kamuoyunun ve demokratik kurumların desteği oldukça iyi. Enerji-Sen öncülüğünde 5 Mart'tan bu yana Adana TEDAŞ Genel Müdürlüğü önünde direnişlerine devam eden TEDAŞ işçileri her cuma yaptıkları eylemle mücadelesine devam edeceklerini ilan ediyorlar.

İşçiler, 18 Mayıs günü de aileleriyle birlikte Atatürk Parkı'ndan TEDAŞ önüne "TEDAŞ'ta direniş kazanacak", "Biz haklıyız biz kazanacağız", "Direne direne kazanacağız" sloganlarıyla yürüdü. TEDAŞ önünde açıklama yapan Enerji-Sen Genel Başkanı **Kamil Kartal**, "76 gündür burada geleceğimizi, çocuklarımızın geleceğini savunmaya çalışıyoruz" dedi.

"Kendi gücümüze ve işçi sınıfına güveniyoruz"

Adana Valisi ile bir görüşme yaptıklarını anlatan Kartal, valinin olumlu bir yanıt vermediğini belirterek şunları söyledi: "Sendikasız işyerine sendika girince örnek teşkil edeceğinden, örgütlenmenin önünü kesmek istiyorlar. Yasal ve fiili, sonuçları ne olursa olsun mücadeleye devam edeceğiz. Bu memleketi yönetenler, yönettiğini sananlar işçileri yıldırcacaklarını sanıyorlar. Bu işçiler ve bu sendika sonuna kadar direnecek. Biz yaşamımızda iki şeye güvendik; kendi gücümüze ve işçi sınıfına."

Eylemde bir konuşma da Dev Sağlık-

"TİS masasına haklarımız için oturduk!"

musun, başbakan mısın, nesin? Karar ver" dedi.

Eylemde Uluslararası Taşımacılık Federasyonu (IPF) adına eyleme katılan Havaçılık Direktörü **Gabriel Rodriguez** de söz aldı. İşçileri ve direnişlerini selamlayan **Rodriguez**; toplu pazarlık hakkının dünyanın her yerinde vazgeçilmez olduğunu vurguladı.

Rodriguez; "Şunu da biliyoruz şirket sizin toplu iş sözleşme hakkınızı ertelemek ve vermeme için çeşitli oyunlara başvuruyor. Dünyanın 150 ülkesinde 5 milyon ulaştırma işçisi sizin mücadelenizi destekliyor. Sizin mücadeleniz bizim mücadelemiz. Bu mücadeleyi hep birlikte kazanacağız" dedi.

Eylem grev çağrısıyla sonlandırıldı.

Eylemin ardından Hava-İş Sendikası Antalya Şube başkanı Engin Tuncer'le kısa bir söyleşi gerçekleştirdik.

- Bize toplu iş sözleşme sürecinden biraz bahseder misiniz?

Engin Tuncer: Yaklaşık 15 bin Türk Hava Yolları çalışanı, aileleriyle birlikte 50 bin kişiyi ilgilendiren bir toplu sözleşme dönemi yaşadık. Hala da yaşamaya devam ediyoruz. Fakat şu andaki siyasal iktidarın ve işverenin uzlaşmaz tutumundan dolayı toplu iş sözleşmesi döneminde tıkanmış bir vaziyetteyiz. Bu süreçte nasıl geldik; Türk Hava Yolları yetki itirazında bulundu.

İş Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu yaptı. Çerkezoğlu; taşeron sisteminin yaygınlaştırılmaya çalışıldığını belirterek "Taşeron çalıştırma kaldırılana kadar mücadele edeceğiz. Bugün ortak mücadeleyi geliştirmeliyiz" dedi.

Konuşmaların ardından TEDAŞ önünde "Direniş Limanı" adlı belgesel film gösterimi yapıldı. Filmden sonra üniversite öğrencileri tarafından hazırlanan

tiyatro oyunu sahnelendi. İşçiler daha önceki şenliklerinde TEDAŞ yetkilileri ve özel güvenlikçiler tarafından engellenmek istenmişti. 11 Mayıs günü gerçekleştirilen şenlikte işçilerin elektrik aldığı kişinin evine giden TEDAŞ yetkilileri ev sahibini "elektriğini kesmekle" tehdit etmişti.

Ayrıca son günlerde kolluk kuvvetinin TEDAŞ işçilerine yönelik baskısı artarken, 23 Mayıs günü polisin işçilere saldırmasının ardından TEDAŞ işçileri TEDAŞ önündeki yolu trafiğe kapattı, bazı TEDAŞ işçileri de kendilerini Adana Valiliğinin duvarına zincirledi. Her iki olayda da polis işçilere saldırarak 14 işçiyi gözaltına aldı. İki gün içerisinde polis tarafından eylemlere 4 kez saldırı olmuş, birçok işçi gözaltına alınmıştı.

Bunu mahkemelerde hallettik. Mahkeme sürecimiz bittikten sonra tam 13 ay gecikmeli olarak toplu iş sözleşme masasına oturduk.

- TİS görüşmelerinde arabulucu dönemi yaşadınız...

- Arabulucu dönemi bitti fakat işveren bu döneme de itiraz etti. Mahkemeye taşıdı. Türkiye Cumhuriyetinde şimdiye kadar hiçbir şekilde uygulanmayan arabulucu dönemine itirazı yaşamış bulunmaktayız. Ardından AKP İstanbul milletvekili Metin Külünk'ün meclise verdiği bir önerge, yasa teklifi var. Havaçılık iş kolunun grev kapsamından çıkartılmasıyla ilgili. Dünyanın hiçbir ülkesinde böyle bir uygulama yok. Biz hemen bu sürecin ardından genişletilmiş başkanlar kurulunu topladık. Bağlı bulunduğumuz ITF ve EFT sendikalarına durumu ilettilik. Onlar da bu olayı ILO'ya kadar taşıdılar.

- Bugün burada olmanızın amacı nedir?

- Bizim buraya gelmemizdeki amacımız birincisi işimize-aşımıza sahip çıkmak. Tıkanmış bir toplu sözleşmenin masa başında bitirilmesi için uğraşyoruz. İkincisi böyle bir yasa çıkarsa buradaki arkadaşlarımızın bütün kolu kanadı kırılacak. Yani bizi resmen sendikasızlaştırmaya doğru itiyorlar. Biz de bunun için ve bu mücadele için buraya gelmiş bulunmaktayız. İnşallah sesimizi herkese, bütün topluma, iş arkadaşlarımıza emekçi arkadaşlarımıza duyuracağız.

Rizeli çay üreticileri; “Bu iş çözülsün!”

Yıllar önce Rize’de çay üreticisine seslenen Başbakan Erdoğan’ın “Allah’ın ürününe kota mı konur” şeklinde bir açıklamada bulunması çay üreticisine az da olsa umut vermişti. Ancak üretici devlet gerçekliğini bugün çok daha net görüyor. 2002 yılında yaş çay taban fiyatının 75 kuruş olması gerektiğini savunan devlet erkani, bugün yeni çay politikasında hemfikirler. Çaya getirilen kota, çay üreticisini sokaklara döktü.

21 Mayıs günü Doğu Karadeniz’de 500’e yakın çay üreticisi eylem yaptı. Rize’de gerçekleştirilen eyleme Çay-Sen üyesi yüzlerce üretici “Yalan sizin geninizde var” sloganlarıyla yeni çay politikasının getireceği yıkıma işaret etti.

Eylemde konuşma yapan Çay-Sen Genel Başkanı **Recep Memişoğlu** kota ve kontenjan sorununa değindi. “İktidar olmadan önce üreticiye verilen vaatlerin şimdi ne için verildiğinin daha net olduğunu gördük” diyen Memişoğlu “Başbakan, bugün yaş çay üreticisine 60-70 kuruşa çay sattırarak özel sektöre boğdurtmaktadır. ‘Ben özel sektöre karışmam’ diyerek tarafını belirlemektedir. O zaman insana sorarlar, ‘Sen halkın Başbakanı mısın yoksa sermayenin mi’ diye. Ürünümüze verilen zammı beğenmezken bunun tartışmasını yapma mecali bile bırakmadılar” dedi. Sorunların bir an önce çözülmesi gerektiğini belirten Memişoğlu ülke ekonomisinin çay politikasıyla uçuruma sürüklendiğini de söyledi.

“Üretici özel sektöre kurban ediliyor”

Tüm Üretici Köylü Sendikası Fındıklı temsilciliği bir grup çay üreticisi ile birlikte Fındıklı meydanında toplanarak çay taban fiyatı, kota uygulaması ve özel sektörün düşük fiyatta çay almasını protesto ederek basın açıklaması yaptı.

Üreticiler adına açıklama yapan **İlker Küçükşahin**, “Kampanyanın ikinci günü kota ve kontenjan başladı ve taban fiyat açıklanmadan başlayan bu uygulama bizi özelle mahkum etti” dedi. Açıklamanın ardından üreticiler ellerindeki çayı yere döktüler.

Çayda hasat bitti, sıra “sancı zamanı”nda

Doğu Karadeniz Bölgesi’nin temel geçim kaynaklarından biri olan çayda önemli sorunlar yaşanıyor. Birçok tarımsal üründe olduğu gibi çayda da üretim-tüketim dengesizliği var. Geleneksel yöntemlerle (kota uygulaması) sürdürülen çay alımları kuralılaşmış bir sektör halini

almış durumdadır. Bunun en büyük nedeni ise devlet her alanda olduğu gibi çay piyasasını da özel sektöre kurban etmesidir.

Dünyada toplam çay üretim alanları yaklaşık 2.461.000 hektardır ve 45 ülkede çay üretimi yapılmaktadır. 1990’lı yıllardan sonra çay üretim alanlarının sürekli arttığı istatistiklerde gözlenmektedir.

Çay üretim alanları sıralamasında Çin 943.000 hektarla birinci sırada yer almaktadır. Türkiye, 77 bin hektarla; Hindistan, Sri Lanka, Kenya ve Endonezya’nın ardından 6. sırada bulunmaktadır. **Türkiye’yi dünya sıralamasında yüksek bir derecede tutan çay, ihracat ürünleri arasında ise yer almıyor.** Bunun nedeni dünya tüketici alanları arasında damak tadına uygun olmayışı olarak açıklanıyor. Ancak burada dikkat edilmesi gereken konu ise yıllık rekoltesi yüksek olan ve ihracat kapsamına alınmayan çayın Türkiye’de neden bu kadar pahalı olduğudur. İhracattan muaf olan ve fahiş fiyatlara tüketiciye sunulan çayda kim kazanıyor? Son günlerde çay üreticilerini sokağa döken neden nedir? Bu sorulara dikkatle bakmakta fayda var.

Çay üretiminde devlet politikası

Türkiye’de ortalama çay rekoltesi **1 milyon 145 bin ton** olarak ger-

çekleşiyor. Ve her yıl çay üretiminde üretici yerine ÇAYKUR destekleniyor. Bu özellikle küçük ölçekli üretim yapan ve gelirini sadece çaya bağlayan aileleri çok zor bir hayat mücadelesinin içine itmiştir.

Devletin başta çay olmak üzere tüm tarımsal ürünlerde üretim ve ürün bazlı desteklemeleri üretici önünde en

ÇAYKUR’un yaş çay alımlarında sürdürdüğü kota uygulaması ve özel sektörün bunu fırsat bilerek açıklanan yaş çay taban fiyatının çok altında yaş çay alması, üreticileri sokağa döktü. Özellikle çay üretiminin en yoğun olduğu Rize’de üreticilerin öfkesi dikkate değer.

Devletin son bir yıl içinde tarıma dönük saldırılarında ise ciddi bir artış söz konusu. Özellikle 2012 yılı destekleme primlerinde ürüne ve üretime göre yapılan düzenlemeler üreticinin belini bükmüş durumda. 1938 yılında başlayan, 1970’li yıllarda önemi artan ve bölgenin en önemli geçim kaynağı olan çay üretimi, Karadeniz insanı için yaşamın bir parçası haline gelmiştir. Doğrusu 1970’li yıllardan itibaren çayla yapıtık-kalkan Karadeniz üreticisinin bu birliktelikten çok memnun olduğu söylenemez. Çünkü hasat zamanı bölgede “sancı zamanı” adını almış durumda.

Seçim sürecinde Rize’de konuşma yapan Erdoğan’ın “Allahın ürününe kota mı konurmuş hiç?” şeklinde yaptığı açıklamanın seçimlerin ardından özel sektörden kaynaklanan sıkıntılarını dile getiren üreticilere “Ben özel sektöre karışmam” şeklinde değişimi başta çay üreticisi olmak üzere tüm üretici köylüler tarafından iyi okunması gerekiyor. Zira bu riyakârlığın kurbanı üretici, kazananı ise özel sermaye olmuştur.

Hopa’da üreticiler yol kesti

Yaş ve kuru çaya getirilen kota uygulaması çay üreticileri tarafından protesto edildi. Artvin’in Hopa ilçesine bağlı Kemalpaşa beldesinde üreticiler Sarp Sınır Kapısı’na giden uluslararası yolu trafiğe kapattı. Sadece ambulans girişi ve çıkışlarına izin veren üreticilerle jandarma arasında kısa süreli tartışma yaşandı.

Tartışmaların ardından üreticiler yere döktükleri çayın üzerine yattılar. Yaklaşık bir saat süren eylemi köylüler kendi iradeleri ile sonlandırdılar.

“Fındığı kes, kivi ek!”

H. Merkezi: Türkiye, fındık üretiminde dünyada liderliğini korurken, ülke genelinde fındık tüketiminin artırılması için çok sayıda reklam kampanyaları düzenlendi.

Kampanya süresinde üreticilere üretimi artırması gerektiği üzerine Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı tarafından eğitim seminerleri dahi verildi.

Ancak son günlerde fındıkta destekleme primlerinin düşürüleceği tartış-

maları aldı başını gidiyor. Bu kapsamda üreticiye ise “Fındık arazi-lerini kesin, yerine kivi diki” şeklinde açıklamalar yapıldı. Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının desteklediği bu proje fındık üreticilerini ise memnun etmedi.

Partimiz TKP/ML'nin 40. kuruluş yılında önderimiz İbrahim Kaypakkaya yoldaşı saygıyla anıyoruz!

EMEKÇİLER, GENÇLER, KADINLAR, YOLDAŞLAR,

Elimize e-posta kanalıyla geçen bu yazıyı güncel haber değeri taşıdığı için aynen yayımlıyoruz:

Partimiz TKP/ML 40. kuruluş yılında emekçilerin, ezilenlerin kurtuluş umudu olmaya devam ediyor. Yol gösterici ışık olmaya devam ediyor. Demokratik halk devriminin güvencesi ve sahibi olmaya devam ediyor.

Biz Dersim gerilla güçleri olarak demokratik halk devrimi yolunda savaş irade ve kararlılığını önderimiz İBRAHİM KAYPAKKAYA yoldaşın kurduğu partimiz TKP/ML den alıyoruz. Onun yol gösterici ışığında emperyalizme, feodalizme, komprador kapitalizme ve her türden gericiliğe karşı savaşıyoruz. Onun yol gösterici ışığında yoksulluğa, cehalete ve her türden kötülüklerle karşı savaşıyoruz. İşçiler, ezilenler, kadın ve gençler sömürü ve baskıdan ancak partimiz TKP/ML'nin yol gösterici yolunda örgütlenip, savaşarak kurtulabilir.

Parti tarihimiz 40. yılında bir kez daha göstermiş ve öğretmiştir ki ancak örgütlü ve savaşan bir güç kurtuluşa ve özgürlüğe ulaşabilir. Parti ve devrimci savaş yoksa ne özgürlük ne de kurtuluş emekçilerin yaşamında gerçeğe dönüşemez. Gerçek, parti ve halk savaşıdır. Gerçek, demokratik halk devrimidir. Biz gerilla güçleri olarak bu gerçeklik yolunda azim ve kararlılıkla yürümeye devam edeceğiz. Çeşitli milliyetlerden

emekçi halkımıza özgürlüğü ve kurtuluşu armağan edinceye dek önderimiz İBRAHİM KAYPAKKAYA yoldaşın kurduğu TKP/ML önderliğinde savaşmaya devam edeceğiz. Biz bu yolda şehitler ve büyük bedeller pahasına kararlılıkla yürümeye devam edeceğiz. Hiçbir güç bizleri bu zorlu yoldan alıkoyamaz. Hiçbir zorbalık ve gericilik bizleri önderimiz KAYPAKKAYA yoldaşın gösterdiği demokratik halk devrimi yolundan vazgeçirtemez. Ne mutlu bizlere ki KAYPAKKAYA yoldaş gibi bir öndere ve onun kurduğu TKP/ML'ye sahibiz. Ne mutlu bizlere ki onun gösterdiği halk savaşı yolunda silah elde yürüyoruz. Bu onura sahip olmak bize şan ve şeref olacaktır.

ÖNDERİMİZ İBRAHİM KAYPAKKAYA YOLDAŞ ÖLÜMSÜZDÜR!

PARTİMİZ TKP/ML 40. YILINDA DAHA GÜÇLÜDÜR!

ŞAN ve ŞEREF OLSUN PARTİMİZ TKP/ML'ye!

YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML, HALK ORDUSU TİKKO, GENÇLİK ÖRGÜTÜ TMLGB!

YAŞASIN HALK SAVAŞI!

**TKP/ML TİKKO
DERSİM BÖLGE KOMUTANLIĞI
MAYIS 2012**

Elimize e-posta kanalıyla geçen bu yazıyı güncel haber değeri taşıdığı için aynen yayımlıyoruz:

HALKIMIZA;

Faşist TC devleti, sisteminin devamlılığını sağlamak için halkımıza yönelik

her türden baskı ve katliama başvurmaktadır. Bu saldırıların bir diğer yönünü de gerillaya yönelik askeri operasyonlar oluşturmaktadır. 'Gerillayı bitirme' hayalleriyle yanıp tutuşan TC devleti, en 'üstün' teknoloji ile donatılmış katiller ordusunu gerilla güçlerinin üzerine yollamaktan, Türkiye Kürdistanı'nın hemen her yerini operasyon bölgesi haline getirmekten geri durmamaktadır. 2011 yılının bahar aylarından itibaren yoğunlaşan askeri operasyonlar da yaz boyunca devam etmiş ve nihayetinde sonbaharda gerillanın üslenim alanlarına kaydırılmaya başlanmıştır. Uzun yıllardır girmeye çekindikleri bölgelere girmeyi hedefleyerek, gerillayı en güçlü arazilerde bitirmeye çalışmışlardır.

Bu operasyonlardan biri de Dersim'de gerilla güçlerimizin bir bölümünün de konumlandığı Aliboğaz Vadisi'ne yönelik olmuştur. 1-2 Aralık 2011 tarihlerinde yapılan ve düşmanın sonuç alamadığı operasyondan sonra 6 Aralık'ta yeniden bir operasyon düzenlenmiştir. Her iki operasyonda da vadi, havan, top ve kobralarla saatlerce vurulmuş, en üstün savaş teknolojisi kullanılmış ancak en küçük bir sonuç bile alınmamıştır. Bu operasyondan hiçbir sonuç alamayan düşman güçleri, operasyonu bitirmeye hazırladıkları bir sırada gerilla güçlerimizin de hedefi olmuştur.

6 Aralık 2011'de Dersim-Aliboğaz Vadisi'nde operasyon yapan düşman güçlerinin geri çekilmesi sırasında, birisi bir skorsky helikopterin güçlerini almak üzere tepede bulunduğu sırada olmak üzere, düşmanın bulunduğu iki tepeye, TİKKO gerillaları tarafından aynı anda saldırı düzenlenmiştir. Saldırı sırasında düşman paniklemiş ve geri çekilmesini yaklaşık yarım saat durdurmak zorunda kalmıştır. Ancak kobra helikopterleri vadiye girip saldırının yapıldığı noktaları ve geri çekilme hatlarını bomba yağmuruna tuttuktan sonra, güçlerini hızla vadiden çekebilmişlerdir. Eylem grubumuz alandan hiçbir zarar görmeden geri çekilmiştir.

Bu eylem milyonlarca dolar harcayarak güçlendirmeye çalıştıkları ordularının en basit bir saldırıdan bile nasıl korktuklarını, profesyonel birliklerinin 'üstün' savaş teknolojilerinin gerilla savaşı karşısında çaresiz kalmaya mecbur olduğunu göstermesi bakımından önemlidir.

Aynı zamanda bu eylem, **2 Şubat 2011** tarihinde Aliboğaz'da şehit düşen beş kadın yoldaşımıza atfedilmiştir. Yoldaşlarımızın kaybından sonra, aynen onların bizden istedikleri gibi savaşta ısrar etmeye, bıraktıkları mevzileri doldurmaya ve onlara layık olmaya devam edeceğiz!

Bu eylemin duyurusu, koşullardan dolayı geç yapılmak zorunda kalmıştır.

**TKP/ML TİKKO
DERSİM BÖLGE KOMUTANLIĞI
Aralık 2011**

Dersim-Ovacık'ta İbrahim Kaypakkaya anıldı

Elimize e-posta yoluyla geçen ve yerel kaynaklardan alınan bilgiye göre TKP/ML TİKKO militanları Ovacık merkezde yakın bir noktada bombalı pankart asmıştır. 18 Mayıs'ta yapılan eylemin, Komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın katledilişinin 39. yıldönümüyle ilgili olduğu öğrenildi.

HDK 1. Genel Kurulu: "Halk toplantılarını örgütleyelim"

Ankara: Halkların Demokratik Kongresi (HDK) 1. Genel Kurulu **12-13 Mayıs** tarihleri arasında Ankara Alcatraz Salonu'nda yapıldı. Beklenenin üstünde bir katılımın yaşandığı genel kurulda, katılımcıların tamamı salona sığmadı.

İki güne yayılan genel kurulun gündemleri şöyleydi:

Birinci gün: Divan Seçimi, milletvekili konuşmaları, konukların konuşmaları, siyasal durum değerlendirmesi, karar önermeleri.

İkinci gün: HDK çalışmaları ve önümüzdeki döneme ilişkin değerlendirmeler ana başlığının altında örgütsel çalışmalar, komisyon raporları; Tüzük değişiklikleri...

Milletvekillerinden **Ertuğrul Kürkçü**, **Sabahat Tuncel**, **Gülten Kışanak**, **Sırrı Süreyya Önder**, **Levent Tüzel** ve **Ahmet Türk** genel kurulu selamlayan, güncel siyasal durum üzerine vurgular yapan ve HDK'nin önemine dair konuşmalar gerçekleştirdiler.

Milletvekilleri içerisinde **Ertuğrul Kürkçü** ile **Sabahat Tuncel**'in etkili konuşmaları genel kurul bileşiminde olumlu bir etki bıraktı. Genel anlamda HDK'nin geçmişin devrimci mirasının üzerine kurulu olduğu, Mahirlerden, Denizlerden, İbrahimlerden ve Dörtlerden alınan meşalenin taşıyıcısı olarak yola devam ettiklerini anlatan, Kürt halkının siyasal statüsünün tanınması gerekliliğiyle devam eden ve özgürlük gelene kadar mücadele kararlılığının altının çizildiği konuşmaları bunlar.

Konuk olarak, **KESK Genel Başkanı Lami Özgen**, **Hey Tekstil işçisi Melek Sönmez**, **TKP adına Erhan Yıldız**, **Yeni Kıbrıs Partisi adına Murat Kanatlı**, **Körler Federasyonu Genel Başkan Yardımcısı Nurettin Deliktaş**, **SDP Başkanı Rıdvan Turan** konuşma yaptı.

Devamında siyasal durum perspektif metni okunarak genel kurul devam etti. Siyasal durum raporu dünyada **"yeni bir kitlesel muhalefet dalgası ve yeni**

kitlesel mücadele biçimleri"nin yavaş yavaş şekillenmekte olduğunu altını çizerek, bu konuda HDK olarak bu hareketlerle daha yakından ilişkilenenin gerekliliği vurgulandı.

Raporun devamında HDK'nin bölge halklarına dayatılan **"mevcut durumun devamı"** ya da **"emperyalist müdahale"** ikilemi karşısında alternatif olarak bölge halklarının savaş karşıtı hareketinin bir parçası olması gerektiğini belirtildi. Raporun Türkiye başlıklı bölümünde ise Kürt sorununda aralıksız süren KCK operasyonlarının hükümetin güvenlik eksenli bir politika yürüttüğünün

kanıtı olduğu belirtilerek, **"Kürt halkının eşitlik, anadilde eğitim, demokratik özerklik"** gibi haklarının tanınması, Öcalan'a yönelik tecridin kaldırılması gerektiği ifade edildi.

Bununla birlikte halka yönelik baskıların yoğunlaştığı, işçi ve emekçilere yönelik ekonomik ve siyasal saldırıların arttığını vurgulayan rapor, HDK'nin bir direnme gücü ve birleşme merkezi olduğunu göstermesi gerektiğinin, bunun için de yerleşmesi gerektiğinin, il, ilçe, mahalle meclislerine dayanan bir yapının acilen oluşturulması gerektiğinin altı çizildi.

Raporun son bölümünde ise, Türkiye'de önümüzdeki dönem Cumhurbaşkanlığı, yerel ve genel seçimler olmak üzere 3 seçimin olduğu, bu seçim süreçlerine hazırlıklı olmak için bir partinin kurulması önerildi. Siyasal durum değerlendirilmesindeki belirlemeler büyük oranda

kabul edildi.

Siyasal durum değerlendirilmesinin ardından çeşitli karar önerileri dile getirildi. Parti hazırlama komisyonunun hazırladığı **"partimizi kurma yolunda bir adım daha..."** karar tasarısı üzerine yoğun tartışmalar oldu. Tartışmaların içeriğinin kongre örgütlenmesinin yerleşmesi koşullarında bir partinin kurulmasının ne kadar sağlıklı olacağına dairdi. Bu konuda ikinci günün sonlarına doğru **Sabahat Tuncel**, çok açık bir şekilde, **"bu hareket gücünü meclis örgütlenmelerinden alıyor/almalıdır"** diyerek, **"partinin seçim süreçleri**

açısından" gerekli olduğunu altını çizdi. **"Örgütlenmede kongrenin her zaman esas alınacağını"** söyleyen **Sabahat Tuncel** bu konuda kaygılanılmaması anlamında konuştu.

Ekoloji karar önerisi, emek alanındaki HDK'lilere çağrı, iş sağlığı ve iş güvenliği, emek hareketinin yeniden yapılması vb. karar önerileriyle tartışmalar devam etti.

Örgütlenme komisyonunun **"atılan tohum tuttu"** başlıklı örgütsel raporu Genel Meclis Yürütme Kurulu raporu ile Anayasa Komisyonu Çalışma raporları sunuldu ve bunlar üzerine yoğun tartışmalarla genel kurul devam etti.

Kongredeki tartışmalarda bilhassa öne çıkan noktanın mahallelere kadar inen meclislerin kurulmasının gerekliliği üzerineydi. Bütün konuşmacılar bunun altını özellikle çizerek, HDK'nin bir platform olmadığı, tamamen halkın katılımının önemsenmesi gerektiğini belirttiler. Bu konuda öne çıkan eksikliğin ise HDK'nin çalışma tarzının içselleştirilmesi olduğu belirtildi.

Sonuç bildirgesinin açıklanmasının ardından tüzük değişikliği önerileri üzerine olan tartışmalarla HDK'nin 1. Genel Kurulu sonlandırıldı.

Adli vaka bahane

Amed: Türk devletinin ve egemenlerinin Kürt sorunu karşısındaki çıkmazları ve saldırganlıkları azalmıyor. Her geçen gün Kürt sorununa yaklaşım konusunda; Kürt muhalif güçlerine yönelik kapsamlı baskıların uygulandığı bir süreç içerisindeyiz. Egemenlerin sözcülüğünü yapan yerli uşak AKP'nin demokrasi balonları kısa sürede birbirini ardına patlarken Kürt ulusunun sergilediği direnişlerle "demokratik devlet" maskesi de düşmüş oldu.

Son üç yıl içerisinde KCK adı altında yürüttüğü kapsamlı baskılar neticesinde anadilde savunma "krizleri" çıktı. Milyonlarca insanın konuştuğu Kürtçe, mahkeme tutanaklarına **"bilinmeyen bir dil"** olarak geçerken anadilde savunma yapmak isteyen politik tutsaklar, TC'nin nefret dolu ve çirkin yüzünü Kürt ulusuna tekrar hatırlatmıştır. Kürt hareketinin ve Kürt halkının Kürtçe'yi savunması ve anadilde savunma yapmakta ısrar etmesi karşısında bugün devletin tutumu daha da azgınlaşmış durumdur.

Bugün "bağımsız" yargı aracılığıyla anadil konusundaki saldırılara üst perdeden bir yenisi daha eklenmiş bulunuyor. Yargıtay Ceza Genel Kurulu tarafından Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesine dayandırılmak suretiyle kendi hukuklarını da ayaklar altına alan bir içtihadı birleştirme kararı çıktı. Yargıtay'ın bu yeni kararına göre; herhangi bir süreçte Türkçe konuşan, Türkçe'yi "öğrenen" yabancı uyruklu kişiler de tercüman verilmeden yargılanabilecek. Beşiktaş Adliyesi'nde adli bir vaka olarak çıkan savunma dili konusundaki anlaşmazlık Kürde ağır fatura olarak yansıdı.

Mecliste "Kürtlerin ne hakkı varsa hepsini vereceğiz" diyen Başbakan Yardımcısı **Bülent Arınç**'in bu söyleminin ardında yatan gerçeklik budur. Kürtçe'nin bir "medeniyet dili olmadığı" safatasına sarılan Arınç, bundan sonra Kürtlere ne gibi masallar okuyacak doğrusu merak bile edilmiyor.

İstanbul: HDK Roboski katliamının 150. gününde Başbakanlık konutunun olduğu Dolmabahçe'de, **"Vur emrini kim verdi?"** sorusunu başbakana sormak ve faillerinin bulunması talebiyle basın açıklaması gerçekleştirildi. Eyleme Roboski'de yaşamını yitirenlerin yakınları, anaları da katıldı. Eylemde polis kitleyi ablukaya aldı. Devletin Kürt halkından korkusu yüzlerce polisi Dolmabahçe'ye yığmasından anlaşılmaktadır. Yürüyüşü engellenen HDK açıklamayı burada gerçekleştirdi.

Eylemde katliamda yaşamını yitirenlerin isimlerinin olduğu tabutlar ve yakınları tarafından katledilenlerin resimleri taşındı. Anaların yüzlerinde evlatlarını kaybetmenin kederi; sloganlarında, dövizlerinde devlete karşı kin ve öfkesiyle vardı.

HDK adına ilk sözü İstanbul Milletvekili **Levent Tüzel** aldı. "Roboski'de birkaç kişiyi açığa alarak, birkaç kişiyi yargılayarak durumu kurtaramazsınız" diyen Tüzel'in ardından Roboski'de yaşamını yi-

tirenlerden **Adem Ant**'in nişanlısı **Gari-be Ürek** oldu ve **"Bu katliamın hesabını vereceksiniz! Siz düğünümü kana buladınız, hesabını vereceksiniz"** dedi.

Sanatçı **Yasemin Göksu** ve yazar **Necmiye Alpay** da birer konuşma yaptı. "Orada dokunduğumuz her şey acıydı" diyen Göksu "Memikoğlan" türküsünü okudu. Bu sırada duygusal anlar yaşandı, aileler gözyaşlarını tutamadı. Analardan biri baygınlık geçirdi. Halkevleri başkanı **İlknur Birol**'ün konuşma yapmasının ardından BDP İstanbul Milletvekili **Sırrı Süreyya Önder** de, **"Bu mesele iki kişiyi tutuklayıp kapatılacak mesele değildir. Bu katliamı affettirecek bir kurban daha tarihte ortaya çıkmış değildir"** dedi.

Katliamda yaşamını kaybedenlerden **Salih Ürek**'in kardeşi **Seyhan Ürek** "Komutanlarımız görevi çok iyi yapmış diyorlar. Evet işlerini çok iyi yapmışlar! Çocuklarımız paramparça, tanıyamadık" diyerek tepkisini dile getirdi.

Fakat bu da değil yüz elli günü bu kadar zor kılan. Bu zorbalığa, bu vahşete, bu katliama, bu soykırıma eşlik eden Kürt düşmanlığı kadar büyük yalan, aşağılama, çarpıtma ve alaycılıktır aynı zamanda katliamın acısını ve öfkemizi büyüten.

Beş ay geçti Roboski'nin üzerinden. Dile kolay, beş ay! 34 çocuğumuzun parçalanmış bedenlerinin önümüze serilmesinin üzerinden geçen koca yüz elli gün! Geride kalan her günü gözümüzde bu kadar büyüten ne mi?

Kürt ulusu çok iyi tanıy bu devleti. Seksen küsur yılına sığdırdığı nice Roboski'nin, toprağa yolcu ettiği nice evladının ardından döktüğü gözyaşı gibi bilir onu. Zulüm, zorbalık, talan, kan, inkar, gözyaşı ve isyan edilesi karanlık demektir Kürtlerin dilinde devlet. "Devleta Rom", yani TC Devleti. Her hükümetin, her AFC'nin, her iktidar kliğinin... ve tümünden hepsinin temsil ettiği faşizmin gölgesinin izinden bilir devleti.

Seksen küsur yıla sığdırdığı her günde faşizmin mutlak bir izi, bir simgesi yer etmiştir de ondan bilir. Kürdistan coğrafyasının TC sınırlarının her parçasına basmış kanlı postal izleri, yüzlerce yıl silinmeyecek denli derin izler bırakmıştır Kürtlerin bilincinde. Bundan bilir ve "nettir", 'devlet' denilince.

Bu nedenle her katliamın, yıkıntının, zorbalığın acısını yüreğine gömmeyi de öğrenmiştir Kürtler. Bilincine yerleşmiş öfkeyi soluyarak "hesap gününe" bırakılan hesaplar şîn(ağıt)'lere dönüşür dayelerin dilinde.

Fakat bu kez öyle olmadı. Roboski hem öncekiler gibiydi hem de "değil". Önceden "Kürt diye bir şey" yoktu. Devlet Kürtleri inkar ediyor, onların dağ Türkü olduklarını iddia ediyor, Kürtleri böyle katliyordu. Hem yok diyordu, hem kana boğuyordu... Dillerine, kültürlerine böyle yasak koyuyordu. TC'nin hükmü işliyor Kürtler bu hükme gereken cevabı isyanlarıyla haykırıyor ve direnişlerini büyütüyorlardı...

Fakat Roboski, Kürdü "inkar etmediğini" savunan bir hükümetin, AKP hükümetinin eseri idi işte. TC Devleti'nin canlı, kanlı, resmi hükümeti... TC Faşizminin "yeni" yüzü AKP ve teşekkür edilen ordu ortaklığının ürünüydü. Önceden katledilen şaki, eşkıya iken bu kez tüm varlığıyla kabul edilen Kürt çocukları...

Fakat bu da değil yüz elli günü bu kadar zor kılan. Bu zorbalığa, bu vahşete, bu katliama, bu soykırıma eşlik eden Kürt düşmanlığı kadar büyük yalan, aşağılama, çarpıtma ve alaycılıktır aynı zamanda katliamın acısını ve öfkemizi büyüten.

Yüz elli güne neler sığmadı ki? Erdoğan diye tabir edilen zevatın dilinden ilk dökülenler: "Ankara'nın derin dehlizlerinde kaybolmaz. Türkiye artık eski

Türkiye değil. Hiç kimsenin yaptığı yanına kâr kalmaz. Hiçbir tezgah, hiçbir komplo, hiçbir provokasyon gizli kalmaz" değil miydi? Bunu demişti ve ardından daha günler geçmeden eklemişti: hata varsa, eksiklik varsa... 34 Kürt çocuğunun katledilmesine eşlik eden cümleler böyle başlıyor ve sonra "varsa eğer hata" diye devam ediyordu. Zihinleri zorlayacak denli aklı evvel bu ifadeler 34 insanın katledilmesine yaklaşırken halen hata olup olmadığına dair bir şüpheliğe yer veriyordu. Ne demek hata varsa? Bu haddi Erdoğan'a veren neydi? Elbette katledilenlerin Kürt çocukları olması... Katledilen Kürtler ise ortada bir sorun yok idi... Varsa da belki bir "hata" olabirdi. 34 cansız, parçalanmış bedene bakarak bu denli pervasız olmaya cüret etmek ancak Kürtlerin "varlığını inkar etmeyen" TC'nin Başbakanına yakışırdı. Olay elbette burada bitmedi. Ardından "işlerini iyi yapan" askere teşekkür edildi. Çıtayı öldürülen Kürt çocukların bedenlerinden akan kan tazeyken "hata varsa"dan açan muktedirler elbette Kürtlere haddini bildiren orduya teşekkürü borç bilecekti. Katliamda, sorumlularda ortadayken öne çıkarılan senaryolar her seferinde olayı örtbas etme, katliamın asli sorumluluğunu çarpıtma amacıyla kullanıldı. Fakat AKP'nin sözcüleri bu durumdan bile rahatsız oldular. Kurulan Meclis Araştırma Komisyonu işi sessiz sedasız yürütüp kamuoyunda biriken öfkeyi eritmeye yarayacaktı. Ki o da olmadı. Fakat Kürtlerin, devrimcilerin, aydınların, ilericilerin sokaklara taşan öfkesi durumun örtbas edilmesini engellemiş ve katliam gündemden "silinmemiştir". Bu durum faşizmin "yeni yüzü" olan AKP'yi fazlasıyla çıldürtmektedir. Ve katliam çarpıtılmaya örtbas edilmeye çalışılmaktadır halen.

Katliamdan günler sonra ABD'de yayımlanan The Wall Street Journal gazetesinde çıkan Roboski katliamına neden olan istihbaratın Amerikan Predatorlarından geldiği yönlü haber burjuva medyada ve onun kalemşorlerince günlerdir "yeni bir biçimde" tartışılmaktadır. "İstihbarat milli kaynaklardan mı geldi, yoksa Amerika'dan mı?". Bu adi uslubun, bu bayağı yaklaşımın konusu olan şey 34 Kürt çocuğunun katledilmesi gerçeği. İliğine kadar faşizmin zihniyetiyle

donanmış bu zatların hepsinin asli konusu 34 Kürt çocuğunun neden katledildiği değil, hangi istihbarat sonucunda katledildiğidir. Sanki bugüne kadar Amerika'dan alınan bir istihbarat sonucu herhangi bir katliam yaşanmamış gibi. Sanki bugüne kadar Amerika'nın herhangi bir istihbaratı olmaksızın hiç katliam yaşanmamış gibi. Şovenizm, ırkçılık o derece nüfuz etmiştir ki bu zevata, Roboski'de gerçekleşen katliamın unutulması, bu katliamın hesabının sorulmasının gündemden düşmesi için en "ufak" ayrıntılar temel gündem haline getirilmektedir.

Meclis Araştırma Komisyonu "görüntülerdekilerin sivil vatandaş oldukları çok net anlaşılmaktadır" diyerek meşhur dört saatlik görüntülerin niteliğini ifşa etmiştir. Ayrıca komisyonun hesap soramayacak niteliği ortadayken görüntüler, gerekli belgeler vb. komisyondan bile gizlenmiştir. Katliamdan sağ kurtulan Servet Encü "kullanılan yolun devlet tarafından bilindiğini ve PKK'nin asla o yolu kullanmadığını" belirtti. Aynı zamanda onlarca tanık ve diğer Roboskililer. Roboski üç kez bombalanmıştı. İkinci bombadan sonra Roboskililer karakola telefon edip "Ne yapıyorsunuz? Oradakiler bizim çocuklarımız" diyor, Karakol ise "Merak etmeyin, bu sadece uyarı atışı" diye yanıtlıyor. Sadece bu anlatım bile katliamın ne kadar devletin bilgisi dahilinde olduğunu anlatmaya yetmektedir. Bunun dışında yapılan tartışmaların tümü Kürtlere reva görülen zulmün, zorbalığın haklı görülmesinden başka bir anlama gelmemektedir. Diyelim ki istihbarat MİT'ten değil, İHA'dan değil Predator'dan geldi. Bu neyi değiştirecek? Bu basiretsiz tartışmadan yeni bir şey çıkacak mı? 34 Kürt evladının devlet tarafından katledildiği gerçeğini mi?

Marangoz hatası kütük misali arzı endam eden İdris Naim'in NTV'de dediği halt her şeyi özetlemektedir. "Bu olay, güvenlik güçlerimizin tecrübe hanesine yazılmıştır. O köylüler kaçakçılık yaparken vuruldular, sağ yakalansalar kaçakçılıktan yargılanacaklardı. Kaçakçılık olayı gölgede kaldı. O bölge KCK'nın kontrolünde bir bölgedir. Bölücü terör örgütünün sıkığı kurşun, giydiği giysi, ayakkabı parayla alınıyor. Bu gençler figüranlardır, filmin baş aktör-

leri vardır. Dolayısıyla ortada özür lük bir mesele yoktur". Erdoğan'ın Pakistan dönüşü "babalanarak" yaptığı açıklamalar her şeyi özetlemektedir. Erdoğan, "Bizim silahlı kuvvetlerimiz bu görevi samimi bir şekilde yapmıştır. Hata da olabilir. Hatayı da açıkladık, özrü de açıkladık. Tazminatı da açıkladılar. Ama birileri istismar ediyor. Bir hatanın olduğunu, hatamızın olduğunu söyledik. Allah aşkına tazminatı tazminat... Bizim resmi tazminatımızın ötesinde yaptık. İlla terör örgütünün işlediğini mi söyleyeceğiz? Kusura bakmasınlar. Bu bir terör bölgesidir. Halkın, sivilin oturduğu bir bölge değildir. Böyle bir bölgede Silahlı Kuvvetler bu Ahmet mi Mehmet mi bilemez ki!" demiştir. Söylediklerinde o derece samimidir ki Erdoğan bunca adımından yapılanları öfkeyle ve hiddetle adeta "ben eşimi gönderdim oraya, hata varsa dedim, parası neyse fazlasıyla verdim, bunca iyiliğimden sonra bu ne nankörlük" demektedir. Evet, söylediklerini o derece inanarak söylemektedir ki öfkesi ve hayal kırıklığı gözlerinden okunmaktadır. Kürtlerin varlığını "kabul eden" Kürt analarının ifadesiyle "Kerdoğan" Kürtlere adeta lütufta bulunduğunu düşünmektedir. Çünkü Kürtler TC devletinin gözünde bu derece değerlidir. Bunu Kürtler iyi bilmektedir.

Başbakan Yardımcısı H. Çelik'in, İdris Naim isimli zevatın açıklamaları için belirttiği "AKP'nin siyasetine, yaklaşımına uymamaktadır" şeklindeki beyanları da doğrudur. AKP'nin yaklaşımı; Antep'te Roboski katliamını protesto eden 12 kişiye 20 yıl hapis cezası isteyen, katliamdan sağ kurtulan Servet Encü'ye sınır ihlalinden hapis cezası isteyen, katliamda öldürülen Serhat Encü'nün kardeşi Ferhat Encü'ye "kasten adam öldürmeye çalışmak"tan dava açmaktır. AKP'nin yaklaşımı, İdris Naim gibi değil, böyle "insani"dir!!! İdris Naim, Erdoğan, H. Çelik gibilerin yürütücüsü olduğu dümen Kürtlerin bilincinde iyi yer edinmiştir. Ve geçen yüz elli gün bunu bunca "aşağılanmayla" daha da büyütüştür.

Roboskili anaların başlıkta da belirttiğimiz nidası, and olsun ki TC Devletinin mahşer gününe kadar hepimizin şiarı olacaktır.

Dersim'de "Genel Kurmaca"dan geri adım...

Dersim: Sözde güvenliğimiz için askeri güvenlik bölgesi ilan edilen alanlara, sivil insanların girişleri yasaklanıyor. Memnu mıntıka, sıkıyönetim bölgesi, geçici güvenlik bölgesi gibi hukuksuz yasaklar listesi aslen aynı, fakat sadece okunuşları farklıdır. Geçici güvenlik bölgesi adı altında uygulanan bu yaptırımların en çok etkilediği bölgelerden biri de kuşkusuz Dersim olmaktadır. Temel geçim kaynağı hayvancılık olan Dersimlilerin yaylaları bir bir yasaklanıyor. Köylülerin hayvanlarını otlatmaları ve kışlık ihtiyaçlarını karşılamaları büyük oranda sınırlandırılmış oluyor.

Bu sorunla ilgili Dersim'de çarpıcı bir adım atıldı. Askerin koyduğu, Milli Savunma Bakanlığı tarafından uygulanan yayla yasağı nedeniyle Milli Savunma Bakanlığı ve Genelkurmay Başkanlığı'na karşı dava açan bir köylü, davayı kazandı. Genelkurmay Başkanlığı ise bir mezranın geçici askeri güvenlik bölgesi ilan edilmesi işlemini iptal eden mahkemenin kararını temyiz etmeyerek kararı kabullendi. Askerin, kararın ardından Dersim'de yeni geçici güvenlik bölgeleri ilan etmeyi sonlandırdığı ortaya çıktı.

Milliyet Gazetesi'nden Gökçer Tahi-noğlu'nun haberine göre karara konu olay şöyle gelişti: Genelkurmay Başkanlığı Dersim'e bağlı Nazımiye ilçesi Büyükyurt Köyü Dokuzkaya Mezrası'nı 7 Mayıs 2009 ila 7 Ağustos 2009 tarihleri arasında "geçici askeri güvenlik bölgesi" olarak ilan etti ve bölgedeki

Memnu mıntıka, sıkıyönetim bölgesi, geçici güvenlik bölgesi gibi hukuksuz yasaklar listesi aslen aynı, fakat sadece okunuşları farklıdır. Geçici güvenlik bölgesi adı altında uygulanan bu yaptırımların en çok etkilediği bölgelerden biri de kuşkusuz Dersim olmaktadır.

yaylacılık faaliyetlerini de yasakladı. Bu mezrada yaşayan ve malvarlığı bulunan Ali Karabulut bu işlemin iptali istemiyle MSB ve Genelkurmay aleyhine Malatya İdare Mahkemesi'nde dava açtı.

Karabulut'un avukatı Barış Yıldırım, bölgenin Askeri Yasak Bölgeler ve Güvenlik Bölgeleri Kanunu'ndaki hiçbir şartı taşımadığı halde güvenlik bölgesi olarak ilan edildiğini, Genelkurmay Başkanlığı'nın anayasa ile tanınmayan bir yetkiyi kullandığını belirttiği dava dilekçesinde, bunun serbest dolaşım özgürlüğü ve mülkiyet hakkını ihlal ettiğini belirtti. Yıldırım, kanuna göre sadece atış ve tatbikat amacıyla geçici askeri güvenlik bölgesi ilan edilebilece-

ğini, mezranın ise atış ve tatbikat alanı olmadığını belirtti. Savunma gönderen Genelkurmay Başkanlığı ise anayasa gereğince kamu yararı ve güvenlik nedeniyle bölgenin askeri güvenli bölge ilan edildiğini bildirdi.

Mahkeme ise sadece atış ve tatbikatın yapıldığı saatlerle sınırlı olarak bir bölgenin askeri güvenlik bölgesi ilan edilebileceğini bildirerek, Genelkurmay Başkanlığı'ndan iki kez tüm mezranın güvenlik bölgesi ilan edilmesinin gerekçesini sordu.

Genelkurmay Başkanlığı, sadece mevzuat hükümlerini yanıt olarak göndermekle yetindi. Mahkeme, bunun üzerine, kararın iptaline hükmetti. Ka-

rarda, askeri güvenlik bölgesinin atış ve tatbikat alanlarında ve bu faaliyetler süresince ilan edilebileceğine dikkat çekildi. Kararda bu nedenle Genelkurmay'ın mezrayı askeri güvenlik bölgesi ilan etmesine ilişkin işlemin iptaline karar verildiği belirtildi.

Genelkurmay Başkanlığı Şubat ayında verilen karara karşı temyiz hakkını kullanmadı. Genelkurmay'ın itiraz etmemesiyle karar kesinleşti. Avukat Barış Yıldırım, geçen sürede ellerine temyiz konusunda bir tebligat ulaşmadığını, Genelkurmay'ın kararı temyiz etmemesinin dikkat çekici olduğunu belirterek, karardan sonra Dersim'de hiçbir bölgenin "askeri güvenlik bölgesi" ilan edilmediğini kaydetti.

Bilindiği üzere Dersim tarihten beri egemenlerin asimile politikalarıyla, barajlarla, koruculuk sistemiyle, OHAL'lerle ortadan kaldırmak istediği bir coğrafyadır. Belli oranlarda egemenlerin başarı ve kazanımları olmuştur ama bu kazanımlara rağmen mücadeleye sürmek zorunda ve sürüyor. Bu davanın kazanımını salt mahkeme süreciyle -ki mahkeme süreci önemli olmakla birlikte- özneleştirmemek gerektiğini de vurgulamak isteriz. Bölgede verilen özellikle çevre mücadelesinin davanın kazanımında büyük bir etkisinin olduğu aşıkârdır. Şimdilik geri adım atmış gibi görünen askeri zihniyet bir yolunu bularak bir kez daha karşımıza çıkacaktır.

Peri Suyu için mücadele devam ediyor

Dersim: Danıştay'ın kararına rağmen Limak şirketi hukuksuz bir şekilde çalışmalarına devam ederken, diğer yandan köylüleri tehdit ve saldırılar düzenleyerek yıldırıma çalışıyor. Baraj şantiyesinin koordinatörü **Adil İlhan**, daha önce baraj şantiyesinde çalışan **Binali Meriç'e**, köylüleri kendi elleriyle yakıp yakacağını, dinsiz ve Alevi oldukları için onlara "müstahak olduğunu" söylemiş ve tehditlerine "**geçmişte köylerinizi yaktılar ama bundan ders alıp sizler adam olamadınız**" diyerek devam etmiştir. Karakoçan Savcılığı'na suç duyurusunda bulunan Binali Meriç, 18 Mayıs günü hayvanlarını otlatmaya gittiği sırada Limak şirketine bağlı özel güvenliklerin saldırısına uğramıştır.

20 Haziran Pazar günü Peri Suyu Özgür Köylü Hareketi tarafından, artan saldırılar ve Binali Meriç'e yönelik linç girişimini protesto etmek için basın açıklaması gerçekleştirildi. Xarık (Aşağıdoluca) köyünden şantiye-

ye yakın bir yere kadar araç konvoyu oluşturarak gelen köylüler, burada araçlardan inerek şantiyenin kapısına kadar "**Peri Özgürdür, Özgür Akacak**", "Peri'de Baraj İstemiyoruz", "**Dersim Onurdur Onuruna Sahip Çık**" sloganlarıyla yürüdü.

Şantiye önünde köylüler adına yapılan açıklamada; baraj yapımının Danıştay kararına rağmen hukuksuz bir şekilde devam ettiği, her ne pahasına olursa olsun baraj yapımına izin verilmeyeceği belirtildi. Eyleme **Partizan**, DHF, **KESK**, Dersim Belediyesi, **Dersim Kültür Derneği** ve Munzur Çevre Derneği katılarak destek verdi.

"Örgütlü gazeteciler!"

Tutuklu gazetecilerin "yargılandığı" KCK iddianamesi açıklandı. 20 Aralık 2011'de özeldde Kürt basınına, genel olarak ise tüm muhalif basına yönelik "KCK" adı altında yapılan operasyonlarda tutuklanan gazetecilerin iddianamesi İstanbul 15. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından kabul edildi. 36'sı tutuklu 44 gazetecinin tüm gazetecilik faaliyetleri örgütsel faaliyet olarak iddianamede yer aldı.

11 Mayıs'ta kabul edilen 800 sayfalık iddianamede gazetecilerin TV kanallarına haber yazması, haber sıralaması, haber konuşmaları örgütsel faaliyet olarak kabul edilmiş. Haber için tutulan notlar "örgütsel not", çalıştığı yer olarak Fırat Haber Ajansı "örgütsel yer" olarak yer bulmuş savcının iddia-

larında. 800 sayfalık iddianamede tamamıyla haber için yapılanları birer "örgütsel" faaliyet olarak değerlendiren TC'nin, Kürt halkına yönelik baskı ve tutuklama terörüne bulduğu bu kılıf, Kürt kelimesine dahi tahammül gösteremediğinin açık bir göstergesidir.

Birgün ve Fırat Haber Ajansı muhabiri Zeynep Kuray'ın flash belleğinde, eniştesine ait yayımlanmamış kitabı ise "Türklere ve Türklüğe hakaret" ettiği gerekçeyle iddianameye eklendi. Devletin sindirme, baskı politikalarına bulduğu kılıf, acizliğinin ve çaresizliğinin açık bir tezahürüdür.

Göğün yarısı O kanlı elini bedenimizden çek”

Sömürü sistemi ile erkek egemen sistemin nasıl birbirine kaynaşmış; birbirini üreten, besleyen, güçlendiren, “yumurta mı tavuktan çıkar, tavuk mu yumurtadan?” klişesi gibi hangisinin diğerini öncellediğinin öneminin kalmadığı bir noktada Başbakan yine veciz bir deyişle karşımızdaydı geçtiğimiz hafta. [“*Sezaryen doğuma karşı olan bir başbakanım. İki, kürtajı bir cinayet olarak görüyorum. Buna kimsenin müsaade etmeye hakkı olmamalı. Ha anne karında bir çocuğu öldürürsünüz, ha doğduktan sonra öldürürsünüz.*” (25.05), “*Bu ifademe karşı çıkan bazı çevrelere, medya mensuplarına da sesleniyorum. Ya-tıyorsunuz kalkıyorsunuz Uludere diyorsunuz. Her kürtaj bir Uludere’dir diyorum*” (26.05)]

Erdoğan’ın sezaryene karşı bir başbakan olarak kendini konumlandırdıktan sonra bir de kürtajın cinayet olduğunu ifade etmesi ve hatta sabrımızın sınırlarını ölçmek ister gibi her bir kürtajın bir Uludere olduğunu söylemesi elbette bazı katlarda hak ettiği değeri bulacak, alkış yağmuruna tutulacaktı. Nitekim öyle olduğuna dair şüphemiz yok, çünkü başbakan bedenimize, yaşamımıza, geleceğimize vs. dair bu sözleri söylerken kişisel bakmıyordu meseleye. Sözcüsü olduğu sınıfların yani egemenlerin ihtiyaçlarını temsil ediyordu ve elbette hoşnutlukla karşılanacaktı.

Nitekim Erdoğan’ın konuşmasından bir gün önce TÜİK, “Türkiye’nin ‘en önemli zenginliği’ olarak ifade edilen genç nüfus”un hızla azaldığı tespitiyle birlikte son 11 yılda ülke nüfusu yaklaşık yüzde 10,20 artarken, genç nüfus oranının yüzde 9,76 oranında azaldığını açıklıyordu. (AA, 24.05) Bu, patronlar için, çalışabilecek işgücünün azalması demektir ve düşük ücret ve kölelik koşulları içinde çalışmaya aday işsizler (yedek işgücü) ordusunun azalması anlamına gelmektedir. O zaman tez elden erkek egemen yapı devreye girmeli, en az üç çocuk fetvalarıyla kadının bedenine, yaşamına müdahale gerçekleştirilmeli, kürtaj gibi “cinayetler” önlenmeli, sezaryen gibi üç defadan sonra çocuk doğurmayı riske atan yöntemler yasaklanmalı, kadınlar “kadın gibi” doğurması için yasalar hazırlanmalı, her şey kontrol altına alınmalıydı. Yıllardır o düğün senin bu düğün benim gezen Başbakanın **en az** “üç çocuk” fetvası yaşam bulmalıydı.

Ya aksi bir durum söz konusu olsaydı? Yani nüfusun çoğalması sermayenin işine gelmeseydi ne olacaktı? Hiç kuşkunuz olmasın, sadece doğum kontrol yöntemlerinin reklamıyla değil, böylesine pervasız bir başbakanın kadınları “kısırlaştırma” fetvalarıyla karşılaşacaktık.

Kapitalizmle patriarkanın böylesine uyumlu, böylesine elbirliğiyle gerçekleştirdiği hamlenin öznesi olan kadının kendi bedeni üzerinde karar alma hakkının, erkek egemen devlet eliyle ortadan kaldırılması olarak okunabilecek olan bu saldırının bir de Uludere gibi yaptıkları bir katliamla özdeşleştirilmesini ise başbakanın yaratıcılığının bir eseri olarak yorumlamak lazım. Hem bir yandan kadınları “kuluçka makinesi” yerine koyacak fetvalar vereceksin, hem Uludere gibi bir katliamı sulandıracak, insanların acılarıyla, hesap sorma bilinciyle dalga geçeceksin. İşte başbakanın yaratıcılığının sınırsızlığı!!!

Sen, kadınların her gün 5'er 5'er öldürüldüğü, korunma talebine karşı evine gönderilen kadınların katledildiği, kız çocuklarının babaları tarafından borcuna karşılık satıldığı, küçücük kız çocuklarına yönelik tecavüz davalarında mahkemelerin “çocuğun rızası”nı “bulduğu” vs. vs. bir ülkenin başbakanı olacaksın, sonra da çıkıp kürtajın cinayet olduğundan bahsedeceksin? Bu kadar pervasızlık kimseye iyi gelmez başbakan! İstemediği bir gebelikten kurtulmak isteyen kadını katil ilan ederken biz ellerindeki kanı gayet yakından görüyoruz! Kimlerin, hangi çocukların-gençlerin kanı var ellerinde! En başta senin de diline doladığın Roboskili gençlerin Uğur’un, Ceylan’ın, Yahya’nın, Enes’in kanı ellerinde dururken kimi cinayetle suçluyorsun?

O kanlı elini, o zehir saçan dilini bedenimizden çek!

Bağırsak bizi duyarlar mı?

Son günlerde kız çocuklarına yönelik şiddet olayları gazetelerde art arda yayımlandı. İlk olarak 15 Mayıs günü Colemerg’de (Hakkari) 15 yaşındaki **Ayşe M.** isimli kız çocuğu evinin önünde kurşunlanarak öldürüldü. “TÖRE” denildi. Kadın ve kız çocuklarının yaşamlarını feodalizmin kırıntıları arasında baskı altına almanın aracı olan “törelere” canımızı almaya devam ediyordu.

Aynı gün bir diğer haber Zonguldak’tan geldi. Devrek’tede daha önce cinsel istismara maruz kalan 14 yaşındaki **Kader D.** isimli kız çocuğu ders arasında okuluna gelen 54 yaşındaki Metin Abacı tarafından pompalı tüfekle öldürüldü. “KISKANÇLIK” denildi.

Aradan çok kısa bir süre geçti. Bu kez İzmir’de 14 yaşındaki **G.Ç.** ailesi tarafından “başlık parası” adı altında para karşılığında “SATILDI” ve burada te-

cavüze uğradı. “Satılmak” kelimesini kullanmak ne kadar canımızı yaksa da, gerçekleşen bu olay için “para karşılığında evlendirildi” denemezdi.

Siz alçaksınız!

Yaşanan bu olaylar arasında özellikle Zonguldak’ta yaşanan cinayetin nedeni olarak öne sürülen “KISKANÇLIK”a şöyle bir göz atalım:

Olayın ardından Devrek Kaymakamı Hüseyin Öner, “*Zanlı, ilişkiye girdikten sonra kızın kendisinden para istemeye devam ettiğini söylüyor. Ayrıca, başka kişilerle arkadaşlık yapmaya başladığını, bunu kışkırdığı için de öldürdüğünü ifade ediyor. Gönül ilişkisi ve kışkırtılığa bağlı bir olay gibi görünüyor*” dedi.

Kadın cinayetlerinin ardından erkek egemenliğin taht kurduğu devlet dairelerinin sözcülerinden kadın düşmanlığı

kokan böylesi sözleri daha önce de duymuştuk. Katili savunmaya kalkan kaymakamları, valileri, hakimleri ve hatta bakanları biliyoruz.

Ancak burada bu erkek egemenliği kokan açıklamada bizi en çok isyana sürükleyen söz konusu kaymakamın 14 yaşındaki bir kız çocuğu hakkında değil de, yetişkin bir kadın

hakkında konuşuyormuş gibi bir tavır içinde olması...

Sanki 14 yaşın-

daki bir kız çocuğu ile 54 yaşındaki bir erkeğin ilişkisi “normal” olabileceği gibi cinayetin yaşanmasını “**gönül ilişkisi**” ve “**kışkırtılılık**” olarak açıklayan bu zat, aslında bu sistemin kız çocuğuna bakış açısını çok açık biçimde yansıtıyor. Çocuk da olsa kadın kadındır!

14 yaşındaki bir kız çocuğunun, 54 yaşındaki biriyle birlikte olabileceğini söylüyor bu zat. Ve ekliyor; öldürülen kız çocuğu “**başkalarıyla da birlikte olmuş**”, dolayısıyla “**kışkırtılığa bağlı bir olay**”!

Suçlu hiçbir zaman bir erkek olamaz! Her zaman katledilen, şiddete maruz kalan, tacize-tecavüze uğrayan kadınlar ve kız çocuklarıdır suçlu olan.

Kendilerini öldürtmeselerdi! Tahrik etmeselerdi! Sınırlendirmeselerdi! Sizin de içinizden bağırarak gelmiyor mu?

Açıkça istismar olan böylesi bir olay karşısında kız çocuğunu suçlayan bu ses tonu ne kadar tanıdık ve ne kadar aşağılık değil mi?

Kaymakam olacak zattaki bu yaklaşım elbette ki bu devletin çocuğa, kız çocuğuna bakış açısını yansıtıyor. Düşünsenize böylesi bir devletin ensest ve istismar olaylarına el attığını!!!

Babası, abisi, akrabası tarafından istismara uğrayan kız çocuklarının böylesi bir yaklaşım karşısında ne hissedeceğini tahmin edebiliyor musunuz? Ya kocaman adamlar tarafından taciz edilen kız çocuklarının sessiz kaldıkları ve ömür boyu travmaya mahkum yaşamalarını kesin kılan bu söylemlerin kaç intihara yol açacağını...

Gerçekten sizin içinizden de bağırarak gelmiyor mu?

“Rıza” yine devrede!

H. Merkezi: Genç bir kadının çaresizliğinin resmiydi, S.D’nin mahkeme önünde beklerken çekilmiş mozaiklenmiş resmi... S.D’nin, geçtiğimiz yıl, dayıları tarafından enseste maruz kaldığı açığa çıkmış, gözüne alınan dayılardan biri S.D’nin hayatını kabusu çevirmesi için erkek egemen devlet tarafından serbest bırakıldı. S.D’nin hayatını kabusu çevirenler yavaş yavaş dökülüyor: “**Kendi isteğimle ol-**

madı. Ama şikayetçi değilim” dedi. Sanki savcısından hakimine herkes, genç kadının bu cümleyi sarfetmesini bekliyormuşçasına rahat bir nefes alıp, hemen tutuklu olan tecavüzcüyü de serbest bıraktı.

Şimdi o mahkeme S.D’nin “rıza”sına mı uydu? 26 kişi tarafından cinsel saldırıya uğrayan N.Ç’nin “rızası” mıydı bu “rıza”? Niye bu “rıza” denilen meret; kadınların hayatını kabusu çevirenler; tecavüzcüleri-tacizcileri rahatlatıyor? Bilen varsa beri gelsin!

Yine “utanç” kararı

Mersin: Siirt’te Nisan 2010’da, Gazi İlköğretim Okulu’nda eğitim gören ve yaşları 14 ila 16 arasında değişen 2’si kardeş, 4 kız öğrencinin; 2 yıl boyunca, aralarında okul müdür yardımcısı Fahrettin Kuzu ile eski AKP Siirt Milletvekili Yılmaz Helvacıoğlu’nun akrabası olan Mahmut Nedim Helvacıoğlu’nun da bulunduğu 36 kişinin tecavüzüne uğramasının ardından kamuoyunda geniş yankı bulan ve bu nedenle “utanç davası” olarak adlandırılan davada adeta “utanç” kararı verildi. Öğrencilere tecavüz ettikten sonra toka, şeker gibi şeyler verilmesini “rıza” olarak açıklayan mahkeme, mağdurların 15 yaşından küçük olması sebebiyle rızanın hukuki geçerliliği olmayacağını kaydetti.

Kadın istihdamı; yarı-zamanlı, sömürü tam!

Dünyada 1970'lerin sonu ve özellikle 1980'lerin başından itibaren yürürlüğe giren neoliberal politikaların parça parça hayatımıza sokulması, üretim süreci boyunca kadınların karşılaştığı tüm ayrımcılıkları derinleştirmiştir. Kâr haddinin düşme eğilimi ile birlikte yürürlüğe konulan iktisadi politikalar, kadın emeğinin üretim süreci içerisindeki konumunu, **özüne sadık kalarak** yeniden belirlemiştir. Kuşkusuz bu belirlemenin ana muhtevası sömürünün derecesinin artırılacağı yeni yöntemler üzerine olmuştur.

Ülkemizde 12 Eylül AFC'si sonrası yaygınlaştırılmaya başlanan bu politikalarla çalışma yaşamımızı birden kuşatan taşeronlaştırma, esnek (yarı-zamanlı), güvencesiz, enformel, merdiven altı sömürü yöntemlerine maruz kalmaya başladık. Tabii ki bu yöntemler özellikle de esnek çalışma yeni keşfedilen bir şey değildi. Bu alanlarda istihdam edilenlerin daha çok kadınlar olması ise tesadüften çok **toplumsal iş bölümü** ile ilgilidir. Ne de olsa evin geçimini sağlaması gereken erkek, ailenin kültürel dokusunu koruyan ve aktaran kadından daha fazla işe ihtiyaç duymaktadır!

Kadınlar açısından baktığımızda "İş ve Aile Yaşamının Uyumlaştırılması" adı altında yaşama geçirilen bazı politikaların kadınların emek sömürüsünü iki kat artırdığını görüyoruz. Ev içerisinde görünmez kılınan fakat erkek işçiyi ve ailenin diğer bireylerini **tam zamanlı sömürüye hazırlayan** kadın emeği bu haliyle dolaylı olarak artık-değer üretimine katkı sağlamakta ve sistemin devamlılığı için vazgeçilmez bir noktada durmakta. Kadınların hem sistemin devamı için gerekli kadınlık görevlerini aksatmayacağı (yedek işgücünü hazırlama gibi) hem de geriye kalan zamanlarında doğrudan emek piyasası içine çekilerek artık değerine sermaye tarafından el konulması, kâr haddinin düşme eğilimi dikkate alındığında manidar ve de çok yönlü sömürüyü açıklar niteliktedir. Yaşam alanlarımızın tümünü daha fazla kâr elde edebilmek için bölüp parça-

layan ve yakaladığı her fırsatta artık değer sömürüsünü artırma gayretine giren sermayenin geliştirdiği yeni yöntemlerde özellikle kadınların istihdamının yüksek olmasının ana sebeplerinden biri budur.

Ucuz ve yarı-zamanlı emek ihtiyacının büyük bir bölümünün kadınlarca karşılanmasının cinsiyetçi "sorumlulukları" aksatmadığı ve ev ekonomisine destek sağladığından şirin gösterilmesi, güvencesiz çalışmayı özendirilen bir noktada duruyor. Ev içerisindeki emeğine el konulduğu ve görmezden gelindiği için kendi emeğine yabancılaşan ve artan yoksulluğun da etkisiyle "işe yarama" psikolojisinin kurbanı olan kadın emekçiler, düşük ücretli ve yarı-zamanlı işleri tercih etmek zorunda kalıyorlar. Türkiye'de toplamda kadın istihdamının % 23'ünün yarı-zamanlı çalışıyor olması bunun için önemli bir veri.

Üzerinden atlanmaması gereken başka bir nokta ise yarı-zamanlı, düşük ücretli, güvencesiz işlerde daha çok kadınların istihdam edilmesinin sebepleri arasında bu alanların iş olarak değerlendirilmemesi ve niteliksiz, vasıfsız iş gücü istihdamının kadın emeği üzerinden giderilmeye çalışılmasıdır. Bütün bunların toplamının kadın emekçilerin iktisadi ve toplumsal hayatını değiştirmek bir yana hayatı daha fazla yaşatmaz kıldığı ortadadır. Cinsiyetçi iş bölümü sonucu ev içi işlerini tamıyla bırakamayan kadınların yarı-zamanlı,

esnek ve güvencesiz işlerle daha fazla vasıfsızlaştırılması ve buna mahkum ediliyor olması kabul edilemez.

Tüm bu sömürü yöntemlerine karşı önlemler almak bir yana destekçisi olan devlet, kendisinden bir şeyler beklemenin boşa hayal olduğunu sık sık gösteriyor. Devlet destekli kurumların başı çektiği, kadın istihdamını artırmaya yönelik tüm girişimlerin hangi nitelikte bir artırma hedeflediklerini de sormak gerekir. Kadınlar eskisine oranla daha fazla çalışma hayatında diyenler, bu artışın arkasında düşük ücretli, yarı-zamanlı, güvencesiz istihdam olduğunu pekala biliyorlar. Bu durumun kadınların zararına olduğunu da farkındalar. Ama manipülasyon ve yalan genetik kodlarına yerleşmiş durumda. Kadınların hayatın tüm alanında özne haline gelebilmeleri için öncelikli olarak iktisadi bağımsızlığını kazanması gerektiğini biliyoruz. Emek süreci içerisinde örgütsüz ve dağınık bir şekilde duran kadın kitlelerinin örgütlenmesi bu açıdan önemli. Fakat öncelikli olarak enformel, yarı-zamanlı ve güvencesiz işlerde çalışan emekçi kitleleri örgütlemenin farklı alternatifleri üzerine kafa yormak gerekiyor.

Kadın avukatlardan Barolar Birliği'ne çağrı

H. Merkezi: Fethiye'deki toplu tecavüz davasını takip eden kadın avukatlar, dava sanıklarının avukatı Muğla Baro Başkanı ve sonrasında Türkiye Barolar Birliği'nin açıklamalarına tepki gösterdi. 247 kadın avukat Türkiye Barolar Birliği'ne bir yazı göndererek Fethiye davası karar duruşması öncesinde yaptıkları açıklamaları düzeltmeye veya geri çekmeye çağırıldı. Muğla Baro Başkanı Mustafa İlker Gürkan, Fethiye'de tecavüz sanıklarının avukatlığını üstlenmiş, yaptığı açıklamalarla da kadınların tepkisini üstüne çekmişti. Barolar Birliği de Gürkan'a destek mahiyetinde açıklamalar yaparak bu duruma ortak olmuştu. Kadın avukatlar yaptıkları açıklamada şunları söylediler:

"(..)Her gün 5 kadının öldürüldüğü, Türkiye İstatistik Kurumu'nun verilerine göre, kadınların yüzde 35.6'sının bazen, yüzde 16.3'ünün sık sık aile içi tecavüze uğradığı, cinsel saldırıya uğrayan kadınlardan % 40'ının şikayetçi olmadığı/olmadığı, şikayetçi olduklarında da aynı travmayı tekrar yaşadıkları, hakimlerin-savcıların suçlayıcı tutumlarına maruz kaldıkları bu tablo karşısında, kanun gereği 'insan haklarını savunmak ve korumak ve bu kavramlara işlerlik kazandırmakla' görevli baroların hepsinin, bu görevlerini yerine getirdiklerinden bahsetmek mümkün değil, ne yazık ki...

(...)Hukuk kurallarının ve uygulayıcılarının erkek egemenliğinden/cinsiyetçi hal ve tutumlardan bağımsızlaşamadığını, yargısal süreçlerin kadınları korumak bir yana daha fazla mağduriyete yol açacak biçimde işletildiğini ve bu sistematüğün kadınları erkekler karşısında daha da zayıflattığını da biliyoruz, hem özel, hem mesleki yaşantımızda her gün deneyimliyoruz.

(...)Bu vesileyle tekrar ediyoruz, yüzyıllar boyunca efendisi de kölesi de olmayan, boyun eğmeyen, boyun da eğdirmeyen avukatlık mesleğinin ve kadınlara yönelik suçların cinsiyetçilikle/erkek egemenliği ile doğrudan bağlantısına ilişkin politik görüşlerimizin bir gereği olarak Mustafa İlker Gürkan'ı ve onun şahsına, mesleki ve politik duruşuna destek olan herkesi eleştirmeye, ikna etmeye çalışmaya devam edeceğiz."

Hem kadın hem mevsimlik işçi!

Bahar aylarının gelmesiyle birlikte özellikle Türkiye Kürdistanı'ndan ülkenin batısına mevsimlik işçi göçü başlamaktadır. Çok düşük ücretler karşılığında çok kötü koşullarda çalışmaya mahkum edilen tarım işçilerinin içinde kadın olmanın dayanılmaz ağırlığını da taşımak zorunda olanlar için yaşamın ne anlama geldiğini artık siz düşünün. Genellikle bütün aile bireyleriyle birlikte çıkılan yolculukta yük arabalarıyla çalışacağı yere getirilen mevsimlik işçiler yol boyunca can pazarı yaşamaktadırlar. Çocukların bakımı, temizlik, yemek yapımı gibi işleri tek başına göğüsleyen kadın işçiler, gittiği yerlerdeki kötü koşullarında etkisiyle daha çok mağdur ediliyor.

iki kadından biri sigortasız

TÜİK'in son verilerine göre toplam istihdamın % 29'unu oluşturan 6 milyon 716 bin kadın çalışanın % 51'inin herhangi bir sosyal güvencesi yok. Özellikle aile işletmesinde ücretsiz çalışan kadınlar kayıt altında değil. Kayıt dışı çalışanların % 90.7'sini oluşturan 2 milyon 508 bin kişinin ise sosyal güvenlik sisteminde adı yok. Bu kadın emeğinin yok sayıldığını ve görünmez olduğunu gösteriyor. Anlayacağımız kadınlar sigortasız çalıştırılarak ömür boyu başkasının yardımına ve bakımına muhtaç kalacak. Bunun için erkeklerin ömür boyu kölesi olmayı sürdürecektir...

LGBT bireyler anayasal eşitlik için yürüdü

Ankara'da 20 Mayıs'ta Kaos GL'nin çağrısı ile Uluslararası Homofobi Karşıtı Buluşma'nın son günü Kurtuluş Parkında bir araya gelen Lezbiyen, Gey, Biseksüel ve Trans bireyler (LGBT) ile homofobi/transfobi karşıtları Kızılay'a bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Anayasal eşitlik talebiyle bir araya gelen kitle, "**Heteroseksizme teslim olmayacağız**", "**Ya eşitlik ya da hiç**" pankartı arkasında yaklaşık 300 kişiyle Sakarya Meydanına yürüdüler. Yürüyüşe farklı ülkelerden birçok katılımcının yanı sıra Türkiye'ye sığınmış **İranlı LGBT mülteciler "Gökkuşuğu otobüsü"** İstanbul'dan gelen LGBT bireyler ve **Öteki Bisiklet** grubu üyeleri de bisikletleriyle katıldı. Yürüyüş esnasında sık sık "Tanınma yoksa barışta yok!", "Nefret öldürüyor meclis bunu görmüyor!" sloganları atan homofobi/transfobi karşıtları, Sakarya Meydanında yaptıkları basın açıklamasıyla eylemi sonlandırdılar.

Basın açıklamasında şunlara değinildi; "Yürüyüşümüz Lezbiyen, Gey, Biseksüel ve Trans (LGBT) bireyleri yargılayıp aşağılayanlara, okullarında zorunlu heteroseksüelliğe tabi tutarak hayatı zehir edenlere, metropollerde katleden heteroseksist sistemin ikiyüzlü ahlâkına karşıdır... Yürüyüşümüz bütün etnik, kültürel ve cinsel farklılıkları yok ederek hepimizi birbirimize benzetmeye ve dolayısıyla bizi öldürmeye çalışan heteroseksist sömürgeci sisteme karşıdır... Yürüyüşümüz heteroseksist sistemin LGBT'lere yönelik ilan edilmemiş savaşına karşıdır... (...) LGBT'ler olarak hayatlarımızı 'diğer' ya da 've benzeri' görünmezliğine havale etmeye kalkışan inkârcı politikalara teslim olmayacağız. Lezbiyen, Gey, Biseksüel ve Trans (LGBT) bireyler olarak varoluşumuzu kuşatan heteroseksist ablukayı mutlaka dağıtacağız... Gökkuşuğu bayrağının altında buluşan tüm homofobi ve transfobi karşıtları olarak ilan ediyoruz: Heteroseksizme Teslim Olmayacağız! Ya Eşitlik Ya da Hiç!"

"Gücümüzün farkında mıyız?"

Hewlêr'de 22-23 ve 24 Mayıs tarihlerinde toplanan 2. Kürt Ulusal Kadın Konferansı'nda biraraya gelen kadınlar; Kürt kadınının sorunlarını, Kürt ulusunun ulusal birliğini ve özgürlüğünü tartıştı.

Suriye, İran, Federe Kürdistan ve Türkiye'den gelen kadınlardan oluşan konferans bileşimi içerisinde KJB, YNK, PÇDK, PDK, BDP, PYD, Goran Partisi, Kürdistan Komünist Partisi, Kürdistan Ulusal Birlik Partisi, HAK-PAR, KADEP, KNK ve İran'dan siyasi partilerin delegeler vardı. Kadınlar, katıldıkları bölgelerde kadın ve Kürt kimliğinin kadına dayattığı yaşamlardan ve baskılardan söz etti.

Irak Kürdistanı'nda kadına şiddet

Goran Hareketi'nden **Evar İbrahim**, Federal Kürdistan Bölgesi'ndeki kadınların erkek egemen kültürün baskıcı uygulamalarına maruz kaldığını belirtti. Irak Kürdistanlı kadın aktivist **Kurdê Omer** ise; "*Güney Kürdistan'da kadın temsili oldukça sınırlı. Kendini yakma ve intihar olayları hala çok yaygın. 2011 şiddet verileri oldukça yüksek. Çoğu zaman verilerin yayınlanması mümkün olmuyor, şeffaf yayınlanmıyor ve şiddet gizleniyor. Irak yetkilileri kadın yakmalarını olmadığını söylese de bu durum gerçekte Güney Kürdistan'la sınırlı değil. Bağdat'ta bir doktor günde 40 kadının kendini yakma olayına şahit olduğunu söyledi. Veriler saklanıyor. Güney Kürdistan'da 2009'da 85 kişi hayatına son verdi, 414 kendini yakma olayı var. Bu rakamlara hem kendini yakma hem de dışarıdan yakma dahil*" diyerek bölgedeki şiddete dikkat çekti.

Süleymaniye Hakimler Kurumu'ndan **Amire Hesên** Irak'ın yanı sıra İran ve Türkiye'deki Kürt kadınların yaşadıklarına da dikkat çekerek; "*Irak'ta önceleri organizasyonlar resmi parti ve kurumlara aitti. Kadınlar bu kurumlar içinde aktif yer alamadı. Kuzey ve Doğu Kürdistan'daki sivil toplum örgütleri daha yaygın, bu olumlu bir gelişme. Ancak her iki parçada da kadınlara ve sivil toplum örgütlerine yönelik devlet baskısı var. Doğu Kürdistan'da idam tehdidi altında çalışma yürüten kurumlar var*" diye konuştu.

Irak'ta yayın yapan Jiyanewe gazetesi editörü **Şino Eskerî** ise "*Kadın aleyhinde olan yasalar var. Bu yasaların değişmesi gerekir. Kadın şiddetine karşı bazı maddeler parlamentoya sunuldu. Irak ceza yasası ve fuhuş, toplumsal yasala-*

rın yeniden düzenlenmesine ilişkin karar tasarıları hazırlandı. Kadınlar kendi görüşlerini Irak parlamentosuna sundular" şeklinde konuştu. Irak Kürdistanı'ndaki kadın intiharlarına da dikkat çeken Eskerî, bölgedeki kadınların işsizlik, iş yaşamında eşitsizlik gibi sorunlarının da bulunduğunu ifade etti.

"Çözüm için kadın özgürlüğü ve birliğinin sağlanması şart"

Hak-Par adına konuşma yapan **Herdem Ekinci**, Kürt kadınlarının sorunlarını çözebilmesi için, özgürlüklerini sağlama gerektiğine dikkat çekti. Kadına yönelik berdel, namus adı altında işlenen cinayetler, zorla evlilikler ve her türlü şiddetin kadınlar açısından içerdiği tehlikelere işaret eden Ekinci, "*Tüm bu sorunların çözümü için, öncelikle kadının özgürlüğünün ve birliğinin sağlanması gerekiyor*" dedi.

Barış Anneleri İnisyatifi'nden **Havva Kıran**, "*Ülkemizde bize ve çocuklara uygulanan bir savaş var, çocuklarımız kimyasal silahlarla öldürülüyor, kimse bunu dile getirmiyor. Erdoğan rejimi çocuklarımızı cezaevlerine atıyor. Bura-daki kadınlar bunu dile getirmedi. Çocuklarımızın katledilmesine sessiz kalmamız mümkün değil. Kürt liderlerinin hiçbirinin bu katliamlara sessiz kalması gerekiyor*" dedi.

3 gün süren konferansta öne çıkan vurgular şunlar oldu: "*Cinsiyetçi bir zihniyet var. Kadının karar mekanizmalarındaki yerini artırmak lazım*", "*Kadınlar siyasi kararlarda sorumluluk üstlenmeli*", "*Kürt kadını ulusal sorunu erkek zihniyetinden uzak bir biçimde ele almalı.*"

Tüm kadın kurumları bu birlikteliği geliştirme adına konferansa çok çeşitli öneriler getirirken, konferansı toparlayan özellikle KJB delegesi Zaxo Zagros'un önerileri oldu: "*Başta kadın örgütleri olmak üzere Kürdistan'ın her parçasında ortak mücadele perspektifiyle hareket edilmeli, diyalog ve işbirliği geliştirilmeli. Ortak organizasyon ve inisiyatifler oluşturularak güçlü somut sonuçlar alınmalı.*"

- Tüm parçalarda genel örgütlenmenin yanısıra özgün kadın örgütlenmesi geliştirilmeli.

- Kadın özgürlük mücadelesinde Arap, Fars, Türkmen, Ermeni, Asuri kadınlarla ortak çalışma ve diyalog geliştirilmesi

esas alınmalı. Kadın dayanışması ve birliği partilerin siyasi, dini ve bireysel çıkarlarına kurban edilmemeli.

- Yoksulluğa karşı kadın kooperatifleri geliştirilmeli.

- Tecavüz kültürü ve erkek egemenlikli sisteme karşı kadın merkezleri oluşturulmalı.

- Kadınların ortak talepleri için mücadele etmek toplumsal gelişim için olmazsa olmaz görülmesi.

- Kadın intiharları, cinayetleri, kadın sünneti vb. konularda ortak araştırma komisyonları oluşturulmalı.

- Her türlü şiddete karşı öz savunma örgütleri oluşturulmalı.

Konferanstan geriye en çok akıllarda kalan cümleler ise İran Kürdistan delegelerinden Dr. Kejal Rehmanî'nin sözleriydi: "*Ne istediğimizi biliyor muyuz? Bize dayatılan yanlış tarih ile şekilleniyoruz. Bilmek, aldatılmanın önüne geçer. Geçmişimizden ders aldık mı, gücümüzün farkında mıyız bunların bilincine varmak önemli!*"

"Homofobi herkesin sorunu"

H. Merkezi: 16 Mayıs günü, Kocaeli Üniversitesi (KOÜ) Kadın Çalışmaları Kulübü tarafından "**Homofobi**" konulu bir panel düzenlendi. Panele, Kaos GL üyeleri konuşmacı olarak katıldı. Düzenlenen panele ilgi oldukça yoğundu.

Panelde konuşan Evren Çakmak, "*Toplumdaki homofobik yaklaşımlar yalnızca AKP iktidarının tutumlarının bir sonucu değildi. Ancak baskılar bu dönemde daha çok arttı. 12 Eylül askeri darbesiyle birlikte Türkiye halkları üzerinde başlatılan apolitikleştirme çabalarından eşcinseller de kaçınılmaz olarak payına düşeni aldı*" dedi. Çakmak, homofobinin ezilen ve ötekileştirilen tüm halkların sorunu olduğunu belirtti.

"Cinsel yönelim haksız tahrik değil!"

H. Merkezi: Homofobi, sokakları yaşanmaz hale getirirken; Antep'te eski sevgilisi **Pınar Türkmen**'i öldürmekten Gaziantep 4. Ağır Ceza Mahkemesi'nde yargılanan ve "lezbiyen ilişkisi olduğu için" öldürdüğünü söyleyen E.G.'ye mahkeme tarafından verilen cevap hem ilk olması hem de doğruluğu açısından dikkate de-

ğerdir. Mahkeme, katil E.G.'ye "Kişilerin doğal eğilimleri sanığı ilgilendirmez" dedi.

Kararda "*Maktulün, F. isimli kadın ile arkadaşlığı konusunda ileri sürdüğü ispatlanamamış, ispatlansa dahi kişilerin kendi tercihleriyle açıklanabilecek doğal eğilimlerinin sanığı ilgilendirmeyeceği, maktulün de F. ile arka-*

daşlığı konusunda sanık tarafından yönlendirilemeyeceği, bu yöndeki yönlendirme ve baskıların süreklilik arz etmesi karşısında maktulün sanığa hitaben söylediği kabul edilebilecek sözlerin ise sanıktan gelen baskılara karşı olduğu gözetildiğinden, haksız tahrik teşkil etmeyeceği, bu nedenle sanık lehine haksız tahrik hükümlerinin uygulanamayacağı sonucuna varılmıştır" denildi.

Kampanyamız sona ererken...

Yeni Demokrat Gençlik olarak Nisan ayında başlattığımız kampanyamızı sonuçlandırma aşamasındayız. 1 Mayıs sürecini de içine alan kampanyamızı toplamında olumlu bir pratik olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu pratiğin ardından çalışmalarımızı eksiklikleriyle, olumluluklarıyla değerlendirmek, önümüzdeki süreci daha doğru bir biçimde şekillendirmemize yol açacaktır.

Tutuklu öğrenciler meselesi daha önce de belirttiğimiz gibi gerek YDG'nin gerekse de YDG dışındaki birçok gençlik örgütünün uzun süredir gündeminde olan bir konudur. Ancak öğrencilere yönelik tutuklama saldırısının geldiği boyut, kamuoyunun gittikçe

artan ilgisi bizim de bu gündemi bir kampanya üzerinden ele almamıza yol açmıştır.

Baharın gelişi, 1 Mayıs sürecinin yaklaşmasının da etkisiyle kampanyamız geçtiğimiz faaliyet dönemimiz açısından ciddi bir canlılık yaratmıştır. Geniş bir kitleyle buluşulabilmiştir. Kampanyamızın ilerleyen günlerinde KCK davası kapsamında tutuklamalar devam etmiş, Cihan Kırmızıgül serbest bırakılmış ardından kendisine 11 yıl 3 ay "ceza" verilmiştir. Bir başka deyişle devletin devrimci, demokrat ve yurtsever öğrencilere yönelik saldırılarını sürmüş, bu çerçevede tutuklu öğrenciler meselesi gündemdeki yerini korumuş-

tur. Kampanyamız gündeme müdahil olma konusunda ciddi bir avantaj yaratmıştır.

Kampanyamızın tüm alanlarımıza hızlıca yayılmamış olması kampanyanın en önemli eksiklerinden biri olmuştur. Yine aynı şekilde 1 Mayıs sonrası bazı alanlarımız dışında belli bir rahatlık havası oluşmuş, 1 Mayıs'ın geride kalmasıyla, kampanyamız da geride kalmış gibi bir durum ortaya çıkmıştır.

"Tutsak öğrencilere özgürlük" şiarıyla başlatmış olduğumuz kampanyamız bitiş noktasına gelmiştir ve kampanyanın her aşaması gibi bitiş de büyük önem taşımaktadır. YDG olarak kampanyamızı olabildiğince dışımızdaki gençlik örgütlerini de katarak, güçlü eylemler örgütleyerek bitirmeyi hedeflemekteydik. Nitekim bazı alanlarımızda bu yönlü plan ve program yapılmıştır ve hazırlıklar sürmektedir. Ancak gerek dışımızdaki örgütlerin bu noktadaki atılıklarının etkisiyle, gerek 1 Mayıs sonrası bazı alanlarımızda kampanya pratiklerinin azalmasından kaynaklı bu tarz çalışmalar tüm alanlarımıza yayılmamıştır.

Kampanyamızın bu son aşamasında sınav sürecine girilmiş olunmasının etkisiyle istediğimiz tarzda güçlü, kitlesel kampanya finalleri yapmak zorlaşmıştır. Ancak İstanbul gibi alanlarımızda HDK Gençlik Meclisi'nin bileşeni olarak örgütlemeyi planladığımız eylem ve etkinliklere çok güçlü bir biçimde hazırlanmak için geç kalmış değiliz.

Tutuklu öğrenciler gündeminin devam edeceği hepimizce anlaşılmaktadır. Bu bağlamda bu konuyu sadece kampanyamız ile sınırlandırmak da ciddi bir hata olacaktır. Kampanyamız bitmiş olsa da tutuklu öğrenci arkadaşlarımızın davaları devam etmektedir. Devletin gerçekleştirdiği operasyonlar azalmış gibi gözükse de tutuklu öğrencilerin sayısı artmaktadır. Bu meseleyi gündemde tutmak, arkadaşlarımızın serbest bırakılması talebini savunmak önümüzdeki süreçte güncel ve en önemli görevlerimiz arasında olmaya devam edecektir.

Eskişehir'de NATO protestosu

17 Mayıs Cuma günü Eskişehir Anadolu Üniversitesi'nde yapılan NATO karşıtı eylemde toplanan öğrenciler "eli kanlı" olarak nitelendirdikleri NATO örgütünün gelişini ve 60. yılını kutlamalarını engelleyeceklerini duyurmak için Yunus Emre kapısından rektörlüğe kadar yürüdüler.

Devrimci, demokrat öğrenciler ve Yeni Demokrat Gençlik'in de katıldığı eylemde "Katil NATO Üniversiteden Defol", "Emperyalistler, İşbirlikçiler 6. Filoyu Unutmayın", "Üniversiteler Bizimdir Bizimle Özgürleşecek" sloganlarını attı. Kan döken NATO'ya "üniversitemize gelme!" uyarısında bulunan öğrenciler üniversitelerin bilim üreten ve gençliğin, öğrencilerin, halkın ve aydınlık geleceğin merkezleri olduğunu vurguladılar. (Eskişehir YDG)

Navê min Şerzan...

İstanbul: 17 Mayıs'ta Galatasaray Lisesi önünde buluşan **HDK İstanbul Gençliği**, 12 Mayıs 2010 yılında Muğla Üniversitesi'nde bir eylem sırasında polis kurşunuyla katledilen Kürt genci **Şerzan Kurt**'u andı. Yüzlerce kişi, polis tarafından engellenmek istendiyse de "Katil devlet hesap verecek" sloganları ile kararlı bir şekilde ilerleyerek yürüyüşünü sürdürdü. Yürüyüş boyunca polis ortamı gerdiği görüldüğü eylemde çevik kuvvet yürüyüşe engel olmak için bir kez daha barikat kurdu. Ancak kitle sloganlarla yürüyüşüne devam etti.

Taksim Meydanı'nda yapılan eylemde basın metni Türkçe (**Türkan Yıldız**) ve Kürtçe (**Deniz Sürgüt**) okundu. Yapılan açıklamada "Navê min Şerzan Kürt. Ez 21 salî me. Ê ez ê her tim ji we re ji 21 salîya xwe bibêjim. Erdal Erenê ku di 17 salîya xwe de çawa emrêwî hate mezin kirin û pişt re hate deliqandin. Min hatim kûçeyê de bi derba dewletê li ser navê dewletê hatim kuştin. Niha li ber deriyê dadgehan firtikê dadê jî nîn e" dendi.

"Dewleta kujer dê hesap bide" denilerek bitirilen açıklamanın ardından **Levent Tüzel** de bir konuşma yaptı.

YDG tutsak öğrencilerin sesi olmaya devam ediyor

Kartal: YDG'nin "Tutsak öğrencilere özgürlük" sloganıyla devam eden kampanyası kapsamında Kadıköy İskele Meydanı'nda bir eylem gerçekleştirildi. Eyleme olan ilgi oldukça iyiydi. Hemen her sloganın ardından eylemi izleyen kitle alkışlarıyla destek verdi.

Burada YDG adına yapılan açıklamada AKP hükümetinin gençlik hareketlerini bastırmaya yönelik amansız bir saldırıya geçtiği belirtildi. Açıklamada 600'ün üzerinde öğrencinin hukuksuz bir şekilde tutsak edildiği vurgulanırken, tutuklananların çoğunun Kürt öğrenciler olduğuna dikkat çekildi.

Ardından tutsak öğrencilerden Emine Akman'ın Bakırköy Kadın Hapishanesi'nden göndermiş olduğu mektup okundu. Mektubunda kendine yapılan işkenceleri anlatan Akman tutuklanmasının en büyük nedeninin Kürt olması olduğunu belirtmişti. Akman'ın mektubunun ardından bir tutsak öğrenci anası da konuşma yaparak, tüm aileleri çocuklarına sahip çıkmaya, meydanlara inip haklarını aramaya çağırdı. Konuşmanın ardından eylem Hopa davasından tutuklu kalan ve daha sonra serbest bırakılan bir öğrencinin mesajı ile son buldu.

Üniversite mezunlarının % 30'u işsiz, ya % 70'i?

"Türkiye'nin Avrupa Birliği ülkesine kıyasla oldukça genç bir nüfusa sahip olduğu göz önünde bulundurulduğunda, etkili gençlik politikalarının ülkemiz açısından önemi daha da artmaktadır. Etkin gençlik politikaları üretmek ve gençlerin karşılaştıkları sorunları çözmek için atılacak en önemli adımlardan birisi de, ülkemizdeki gençlerin bugünkü durumlarına ilişkin istatistiklere sahip olmaktır. Bu çalışmanın yapılmasının temel gerekçesi de bu yönde bir ihtiyaca cevap verecek olmasındadır."

Bu cümleler Türkiye İstatistik Kurumu'nun (TÜİK) "İstatistiklerle Gençlik, 2011" başlıklı raporunun giriş paragrafı. Öncelikle, her ay gençlikle ilgili paylaştığı istatistikler ve 19 Mayıs vesilesiyle yapılan bu "özel istatistik" paylaşımı için ve de devletin "etkin gençlik politikaları" üretmesi için sistemli ve 'gerçekçi' çalışmalar yapan TÜİK'e teşekkür edelim. TÜİK'in hazırladığı bu son rapor, Türkiye'de gençliğe yönelik politikaların vahametini ortaya koyuyor. Rapora göre Türkiye'de gençlik içerisinde genel işsizlik oranı % 18.4, lise mezun-

larında % 21.8 iken üniversite mezunları içerisinde ise bu oran % 30. 15-24 yaş aralığındaki 12 milyon 542 bin kişiyi kapsayan bu raporda en dikkate değer istatistiği de üniversite mezunlarının oranı alıyor. Milyonlarca genç içerisinde, bir şekilde (bakmayın bir şekilde dediğimize, ne şekilde olduğunu herkes biliyor) yükseköğretimde kendine yer edinebilmiş, iyi bir iş/iyi olmasa da karnını doyurmayı garanti edebileceği bir işe sahip olabileme arzularıyla, bin türlü dertle okulunu bitirebilmiş gençlerin % 30'u işsiz kalma tehlikesiyle

karşı karşıya. Ki bu oran işsiz kalacakların kesin oranı, geri kalan % 70'lik kesimin de buldukları işlerin ne kadar kendi bölümleriyle alakalı olduğu, hayatlarını idame edebilecekleri imkanları ne kadarını sağlayabildiği de vurgulanması gereken ayrı hususlardır. TÜİK'in hazırladığı raporda sadece gençlikteki işsizlik oranları değil, akraba evliliğinden müzik ve sinema alışkanlıklarının istatistiğine kadar gençlikle ilgili çok geniş bir veri tablosu mevcut. Raporun tam hali için şu kaynaktan yararlanabilirsiniz; <http://www.tuik.gov.tr/PreHaberBultenleri.do?id=13133>

Şiddet Üzerine Polemik ya da Silahların Eleştirel Gücü

34 emekçinin yaşamını yitirdiği '77 1 Mayıs'ı tartışmaları yeni katılımlarla ancak farklı bir mecrada gündemi işgal etmeyi sürdürüyor. 2 Mayıs günü Halil Berktaş'ın başlattığı tartışma temel olarak 1 Mayıs '77 katliamının bir devlet provokasyonu olmadığı aksine solun (devrimci örgütler) bir marifeti olduğu tezi üzerine dayanıyordu. Halil Berktaş'ın ve bir kısım Taraf yazarının bu kuldardaki koşusu devam ederken tartışma, 77 1 Mayıs'ından **"solun şiddetle arasındaki mesafesine"**, **"solun şiddetle imtihanına"** evrildi.

Tartışmalara katılanların sayısındaki artış konuya ilginin de bir göstergesi. Geçmişten bugüne devletin sesi olmuş kalemlerden "liberal"lere, sol etiketli aydınlarla kadar geniş bir çevre bu tartışmalara dahil oldu. 1 Mayıs '77 katliamını solun üzerine yıkmak, bu başarılmasa da çamur izleri bırakmak isteyen polemik, sol ve şiddet argümanı ile sürdürüldü. İçeriği ve ele alınışı itibarıyla yeni ve şaşırtıcı olmayan bu polemikğin 1 Mayıs sonrasına rastlaması ise basit bir tesadüf olmamalı. Hele de 1 Mayıs'tan birkaç gün önce MİT'in 77'ye ilişkin devrimci örgütleri hedef gösteren açıklaması dikkate alındığında bu tartışmanın bir plan çerçevesinde ele alındığı anlaşılıyor.

"Sol geçmişiyse, şiddetle hesaplaştı mı?"

Söz konusu tartışmanın yanıt bulmaya çalıştığı temel soru ise şu: **"Sol, geçmişiyse, özellikle şiddet meselesiyle açık biçimde hesaplaştı mı?"** Başından itibaren şiddetin olumsuzlanması ve solun (devrimci örgütler kastediliyor) bundan uzak durması gerektiği üzerine kurgulanmış bu soruya verilen yanıtlar birkaç kategoride değerlendirilebilir. **İlki** devletin yanında konumlandığını açıkça dile getirmekten sakınmayan, devrimci düşmanlığını her fırsatta ifade eden ve bu yanılla bu sorunun yanıtı **"sol şiddetten uzak kaldı, hesaplaştı"** olsa bile devrimcilere yönelik kinini kusmayı amaçlayan **"aydın"** ve yazarlar. Bu tayfanın devlet şiddetini açıkça kutsadığı ve sola her fırsatta saldırdığı biliniyor. Bu kesimin niyetinin ve tarafının net olması işi biraz daha kolaylaştırmaktadır. Devletin maaşlı kalemleri olduklarını anlamak, geniş kesimler açısından görece daha kolaydır.

"Liberal"lerin damgasını vurduğu kesim ise **"her türlü şiddete karşıyız"** retoriği üzerinden iki tarafa da **"eşit mesafede"** durduğunu ilan ediyor. Devletin uyguladığı zulme, şiddete eleştiri yönelten ve buradan hareketle **"ama sizin yaptığınız da doğru değil"** sonucu çıkaran, bu orta yolcuların önemli bir kafa karışıklığı yarattığı açık. Özellikle Taraf gazetesinde kümelenen bu kesimin, yeri geldiğinde devlete **"ağır eleştiriler"** yöneltmesi ve özellikle hükümetle çoğu kez kanlı bıçaklı bir görüntü çizmesi sözlerinin etkisini de artırmaktadır. Bu konu-

daki samimiyetlerini ve tutarlıklarını açık etmekten kurtulamayan ve en zor gününde hükümete, devlete sahip çıkmaktan geri durmayan bu zevatın durumu üzerinde biraz durmak gerekir. "Liberal"lerin bu yaklaşımı her şeyden önce eşit olmayan iki gücün eşitliği üzerinde yükselir. Bu tayfa, iktidarı elinde bulunduran gücü, devleti; emeği, alınteri sömürülen temel hak ve özgürlükleri;

dili, kimliği ve kültürü yasaklanmış bir halkla aynı kategoride değerlendirmektedir. Böylelikle bir yandan şiddetin amaçları ve kim tarafından uygulandığı gibi ona niteliğini veren belirleyici faktörleri yok sayarken öte yandan açıkça taraf tutmaktadır.

Sözgelimi, ABD emperyalizminin desteğini arkasına almış, dünyanın en gelişmiş ordusuna sahip İsrail ile ona taş ve tüfekte karşı koymaya çalışan Filistinli çocuğun şiddetine aynı mesafede bakmak doğrudan gücünün yanında saf tutulduğu anlamına gelir. Maaşları aylardır ödenmeyen işçilerin hakları için fabrikayı işgal ederek gerçekleştirdiği "şiddet eylemi" karşısında onları dışarı çıkarmak için Özel Harekât Timlerini devreye sokan patronun şiddetine eşit mesafede olmak ne demektir? Hiçbir hakkı verilmeden, sokak ortasına atılarak evi başına yıkılmak istenen gecekondu sahibinin; polis, zabıta ve dozerlere fırlattığı kiremit suretiyle yarattığı şiddetle sermayenin şiddetini aynı ölçüye vurmak alınan pozisyona işaret eder. Kuşkusuz örnekleri çoğaltmak mümkün zira söz konusu olan sınıf mücadelesidir.

Dikkate alınması gereken ve belki de en tehlikeli kesim ise sol jargonları kullanarak, solcu, ilerici, demokrat geçinen "aydın"-yazarların eleştirileri, yaklaşımlarıdır. **"İçerinden konuşan"** pozu, kitleler üzerindeki etkinin artmasına neden olmaktadır. '77 1 Mayıs "aydınlanmasını" eski "solcu" yeni "liberal" Halil Berktaş'ın başlatması bu anlamda dikkat çekicidir. Geçmişte ilerici saflarda yer almış ve devrimci harekete dair bir birikimi olan bu kesimlerin daha saldırgan bir tutum aldığı ve daha büyük bir kafa karışıklığı yarattığı açık. Solcu geçinen, sol adına ahkâm kesen bu efendiler, ege-menlerin onlar için tahsis ettiği, köşele-

rinde, sahiplerinin sesi olarak ideolojik mücadele yürütür. Bunları işçi ve emekçilerin insanca bir yaşam kavgasında, Kürt halkının kimlik ve dil talebiyle yürüttüğü mücadelede göremezsiniz! Onlar, her şeyin en iyisini bilir. Eleştiri oklarının hedefinde sürekli, ilerici, devrimciler, yurtseverler vardır. Bu çok bilmişler, devletin ne olduğunu ve neler yapabileceklerini zaten kavramış ve ön-

kabul olarak ona karşı oldukları için olsa gerek, saldırıların istikameti hep sola (devrimci ve komünistlere)'dir. Onlar, tüm yeteneklerini, birikimlerini, solun hatalarını, yapamadıklarını, açığa çıkarmaya harcar. Umut-suzluk, karamsarlık ve

devrimci, yurtseverlerin yığınlar üzerindeki saygınlığının zedelenmesi bu çabının elbette olağan sonucudur. Devletin yeminli "aydın"larıyla sonuç olarak kader birliği eder. Böyleleri kraldan çok kralcıdır.

Korkun "ayak takımı" geliyor

2012 1 Mayıs'ının, işçi sınıfı ve emekçilerin; her renkten, dilden yığınların, sömürü ve zulüm çarkının dişlileri arasında acı çekenlerin bir araya geldiği; gücünü dosta düşmana gösterdiği ve gelecek adına kavga inancını bilemediği bir coşkuya ev sahipliği yapmış olması bu tartışmanın neden başladığını da anlatmaktadır. Sözüünü ettiğimiz argümanlarla yığınlar üzerindeki ideolojik manipülasyon saldırılarının devrimci, yurtsever hareketin güçlendiği dönemlerde ivme kazandığı bir gerçek. Her ne kadar bugün için devleti zorlayan, köşeye sıkıştırılan güçlü bir işçi, emekçi mücadelesinden devrimci hareketten bahsedilemiyorsa da bu yöndeki kıpırdanışlar bile egemenlerin korkularına benzin dökmektedir. İşçi sınıfının, emekçilerin ve devrimci güçlerin bu kıpırdanışı alarm zillerinin çalması için yeterlidir. Hâkim sınıflar, olası bir çatışmada barikatı en ileriye kurmaktadır. Kendileri için en sarsıcı, tehlikeli olan devrimci şiddetin önüne konulan bu bariyer emekçi yığınların kabaran öfkelerini çeşitli araçlarla yeniden düzene aktırmayı hedeflemektedir. Çeşitli biçimlerde ifade edilse de şiddet üzerine yürütülen tüm bu tartışma yumağının temel çıkış noktası radikal silahlı mücadeleyi karalamak, kitleler üzerindeki aydınlatan, bilinçlendiren etkisini kırmaktır.

Kürt halkının çıkarlarını **"savunan"** ama yurtsever hareketin şiddetine karşı çıkanlar, bugün oturdukları yerde Kürt sorunu konusunda ahkâm kesiyorlarsa

bu binlerce yiğit Kürt gencinin dağların doruklarında yaktığı isyan ateşlerinden- dir. **"Bakan Taksim emekçilere açıldı, niye bu şiddet"** serzenişleri, Taksim talebiyle gaz bombalarına, azgın devlet terörüne karşı devrimci güçlerin, işçi ve emekçilerin sokak sokak çatışma pratiğini, şehit ve yaralılarını, mücadelesini yok saymaktadır. Şu bir gerçek ki hiçbir hak kendiliğinden bahşedilmez. Yoğun bir emek, çaba ve ciddi bir direniş gerektirir. Bu "aydın" takımı, emeği gasp edilen, esnek, güvencesiz çalıştırılan, her gün birer ikişer iş cinayetlerinde can veren; gelecekleri ellerinden alınan; kimlikleri dilleri ve kültürleri yasaklanan ve karanlığa mahkûm edilen milyonların direnişine, şiddetine karşılar. Ezilen yığınların bu sömürü çarkından kurtulmak adına karanlığın bekçilerine yönelik eylemine saldırmaktadırlar. Bunun karanlığın sürmesi, zulüm düzenin devam etmesi anlamına geldiği açık değil mi?

İktidar namlunun ucundadır

İşçi ve emekçi yığınların hâkim sınıflara karşı mücadelesi her ülkenin kendi özgün koşulları içinde filizlenir. Bizimki gibi demokrasinin karikatürüne bile tahammül edilmediği bir ülkede silahlı mücadele, devrimci şiddet kaçınılmazdır.

Proletaryanın ustalarının 100 yıl önce ortaya koyduğu gibi **"zor yeni bir topluma gebe olan eski toplumun ebesidir."** Hiçbir toplumsal devrim zora başvurmadan gerçekleşemez. Çünkü hâkim sınıflar iktidarlarını zor ve şiddet üzerine, bunun aygıtı devlet aracılığıyla gerçekleştirir. Öyleyse özgür, insanca yaşanacak, bağımsız bir ülke ve dünya için zor zorunlu ve hatta kaçınılmazdır. Bunun ülkemizdeki biçimi olan gerilla mücadelesi savunulmalıdır. Silahların eleştirel gücünün neler yaratabileceği Kürt halkının pratiğiyle sabittir. Faşist diktatörlük, yığınları azgın bir imha, inkar ve asimilasyon politikasıyla, en küçük hücre sine sirayet eden korkunç bir düşmanlıkla yönetmektedir. '71 silahlı devrimci çıkışının önderlerine yönelik saldırganlık bu yüzdendir. Kürt ulusal hareketine yönelik vahşetin nedeni budur. Ancak hepsi nafi! İşçi sınıfını, emekçileri, ezilen ulus ve milliyetleri gerçek kurtuluşa götüren silahlı mücadeleyi bastıramayacaksınız. Gerilla savaşı her gün daha geniş işçi ve emekçi yığınlarını kucaklayarak kâbusunuz olacak. Devrimci şiddet, özgürlük uğruna sömürücü zorbalardan, işbirlikçilerinden, katillerden hesap soracaktır. Özellikle devrimcileri savunmak adına "iyi çocuklar onlar" tavrıyla gönülleri okşamak isteyenler size ihtiyacımız yok! Gölge etmeyin başka ihsan istemez!

Başkan Mao'nun bugünümüzü aydınlatan sözleri daima rehberimizdir: **"İktidar namlunun ucundadır!"**

KRİZ TEĞET GEÇMEMİŞ (MİYDİ?)

Maliye Bakanı Mehmet Şimşek, verilen soru önergesine cevaben 2012 yılının ilk beş ayının bütçe açığı rakamlarını 16 Nisan günü TBMM'de yapılan basın toplantısında duyurdu. Açıklamada bütçe açığının Mart ayında 5.5 milyar lira, Ocak-Mart döneminde 6.5 milyar lira olduğu, ilk çeyrekte faiz dışı denge nin 10,9 milyar lira fazla verildiği, üç ayda vergi gelirlerinin yüzde 12.2 artışla 64,5 milyar lira olduğu belirtildi. Maliye Bakanı bu rakamları açıkladıktan sonra ise faiz giderlerinin bütçe açığını etkilediğini, ekonominin sanıldığı gibi olumlu bir ivmesinin olmadığını ve bütçe açığının "ekonomi genişliyor, refah artıyor" söylemleri eşliğinde riskli bir biçimde büyüdüğünü ekledi.

Yoksulluğun, güvencesiz çalışma dayatmalarının, geleceksizliğin gün geçtikçe arttığı, "vahşi piyasa" koşullarının emek dünyasının iliklerine kadar hakim kılınmaya çalışıldığı, "Devlet eliyle şu yapılır mı?" önermesine en son tiyatroların da eklenerek neo-liberal saldırganlığın azgınlaştığı bir dönemde mevcut politikaların çürümüşlüğüne dalalet olan bu açıklama egemenler cephesinden "etekler tutuşmuş" vaziyette karşılandı. Durumun vahametiyile doğrudan ilintili olan bu itiraftan ardından başta lafı ağzından kaçırarak Bakan olmak üzere tüm devlet erkani tarafından tekzip açıklamaları yapılarak, farklı konulardaki açıklamaların aralarına bu mevzu sıkıştırılarak durum toparlanmaya çalışıldı.

Başbakan Erdoğan ekonomi konusunda esasında malumun ilanı olan bu açıklamaları "en iyi savunma saldırısıdır" ucuz kahramanlığıyla ve aşına olduğumuz çakma Kasımpaşalı külhanbeyi edasıyla karşıladı. Rakamların yalan söylemeyeceği gerçekliğine karşı üç maymunu oynamayı tercih eden Başbakan, Uluslararası Kredi Kuruluşu Standard&Poor (S&P)'yi diline dolamayı yeğleyerek yine inceden "one minute" çekerek "gerekirse anlaşmayı tek taraflı feshederiz" mavalını okudu.

TC, emperyalizme göbekten bağımlıdır!

Uluslararası kuruluşlarla hiçbir anlaşmayı "gerekirse" feshedebilme iradesi TC'nin komprador egemenlerinin haddine değildir. İşbirlikçilik mevzuu varlık zeminleri olan egemenler, tüm "gereklilik" kriterlerini uşağı oldukları emperyalist efendilerinin ihtiyaçları doğrultusunda belirlerler. Bu minvalde açıklanan kredi notlarının, bütçede ortaya çıkan açık oranların emperyalizme göbekten bağımlı olma ve ona göre şekillenme gerçekliğinden azade olduğunu iddia etmek abes olacaktır.

Esasında Başbakan, S&P ile ilgili yaptığı açıklamada hiç arzu etmese de birçok doğru noktaya değinmiştir/değinken zorunda kalmıştır.

Şöyle ki; S&P'nin açıklamasını ideolojik bulduğunu ifade eden Başbakan ekledi; "Kredi derecelendirme kuruluşlarının siyasetten ari olduğunu düşünmek mümkün değil. İflasa giden ülkenin derecesini yükseltmeye çalışıyorlar, aynı kararda bizimkisini de durağana çeviriyorlar."

İdeolojik açıklamalar

Tam da bu noktada emperyalizme göbekten bağımlı yarı sömürge bir ülke olan Türkiye'nin egemenleri eliyle ifade edilen ekonomi politikalarının da bu bağımlı olma halinden ari olduğunu düşünmek mümkün değildir. Emperyalist güçlerin bölgedeki rant politikalarına ve menfaat hesaplarına dayalı oluşturulan bütçelerden emekçi yoksul halkın payına ne düştüğü ise ezeldendir aşikardır.

Uluslararası kredi kuruluşlarının belirlediği kredi notlarının düşük olması karşısında aslan gibi kükremeyi marifetten belleyen egemenlerin derdi nedir? Yapılan itiraz ekonomide emperyalizme bağımlılığa karşı bir mahiyet taşımakta mıdır? Elbette ki, hayır! Bölgede model ülke rolüne soyunan TC'nin derdi bu değildir. Kıvrandıkları nokta efendileri karşısında el pençe durup, tüm buyrukları tam nizam yerine getirmelerine rağmen kompradorların payına yeterince rant düşmemesi gerçekliğidir.

Uluslararası camiada kredi notları düşük olan bir ülkede sermaye sahipleri ve toprak

ağalarının yatırım olanakları kısıtlanmakta, emperyal güçlerin "sus payı" mahiyetinde paylaştıkları pastadan paylarına küçük dilimler düşmektedir. Başbakan'ın "Biz iyi yönettik. Bizim yaptığımız açıklamalar bu kuruluşun itibarını dünyada sarstı" "çıkışını" bu zeminde incelemek gerekmektedir. "Tavşan dağa küsmüş, dağın haberi olmamış" ayarında olan bu izahatın efenlenmek dışında bir anlama mazhar olmadığını egemenler de çok iyi biliyorlar.

Mevzu da tam burada geniş halk kitleslerinin bilinçlerini bulandırma kaygısında ortaya çıkıyor. Ama sıkıştıkları zamanda da "verip" gitmeyeceklerini itiraf etmekte bir beis görmüyorlar.

"Ver gitsin" demek kolay!

Maliye Bakanı Şimşek, büyüme konusuna ilgili şu açıklamaları yaptı; "Geçen sene 8,5 daha önceki sene 9,2 büyüdü. Avrupa'da kriz var Ortadoğu'da Arap Baharı var. Bu, bizim dış ticaretimizi olumsuz etkiledi. Avrupa bizim en büyük ticari pazarımız ancak ekonomik krizle boşuşuyor. Petrol fiyatları arttı. Haliyle bizim petrol faturamız arttı. Biz çok büyüyünce, dünya ülkeleri gelişmeyince cari açığımız arttı. Türkiye yüzde 4 dahi büyüse, Avrupa büyüyemediği için biz farkı kapatacağız. 'Ver gitsin' demek kolay ama bizim gelir gider dengesini kurmamız lazım."

Gerekirse tüm anlaşmaları tek tarafı olarak feshedeceklerini söyleyen egemenlerin, gereklilik anlayışlarını ve feshetme kudretlerini bu açıklamanın satır aralarında aramak gerekmektedir. "Aslında savaşı kazanıp da Almanlar yenildiği için yenik sayılan" seleflerinin mirasına var güçleriyle sahip çıkan egemenler bu beyanlarıyla kendilerini ele veriyorlar.

Kriz teğet geçmemiş (miydi?)

"Hamdolsun kriz bizi teğet geçti" diyen ve uzun zamandır süren ekonomik buhrandan "üstün ve özgün manevralarla" sıyrıldıklarını ifade eden AKP hükümetinin esasında yedi düvelce bilinen bu yalanının ipliği de pazara çıkmış bulunuyor. Efendilerinin kontrolü dışında zırnık kadar hareket kabiliyetine sahip olmayan yerli uşaklar, şimdi de emperyal güçlerin ihtiyaçları doğrultusunda krizden etkilenmeye "başladıklarını" açıklamış oluyorlar.

Elbette ki bu etkilenmenin faturasının kime kesileceği de şimdiden belli.

Şimşek, "eğer ilave yük gelirse, ya borç alacağız ya da vergileri artıracacağız. Olmayanı veremeyiz. Yoktan var etmek yalnızca Allah'a mahsustur" diyerek halkımızı bekleyen yeni kemer sıkma politikalarını, krizin tam ortasından "teğet" geçtiği sofraları, güvencesiz çalışma ve köleleştirilmenin yaygınlaşacağını, geleceksizliğin tüm halk kesimlerinin daha fazla maruz kaldığı bir saldırı furçasına dönüşeceğini de anlatmış oluyor.

Paralar nereye gidiyor?

Bakan'ın bütçeye dair verilen soru önergesine verdiği cevaptan sonra askeri harcamalara dair yaptığı açıklama ise tarihin bir cilvesi olmaktan da öte anlamı sahiptir. Bu anlamın farkında olan Bakan çareyi, her cümle arasında "bütçedeki açığı askeri harcamalara bağlamak doğru değildir" diye sıkıştırmakta bulmuştur.

Ancak bu çabayı bertaraf eden, işlevsiz kılan da yine Bakan'ın açıklamalarında geçen rakamlar olmuştur. Bakan Şimşek, askeri harcamaların, "zaman zaman" gündeme geldiğine işaret ederek, 2000'de GSYİH'nın yüzde 3,7'si civarında askeri harcama yapıldığını söyledi. Devletin, en fazla Ar-Ge'sinin savunma sanayisine gittiğini açıklayan Şimşek, "Türkiye, savunma sanayisi ihtiyaçlarının eskiden yüzde 75'ini ithal ederken, bu oran yüzde 50'nin altına düştü. Türkiye, ithalata bağımlılığı azalttı. Askeri harcamalar, milli gelire oran olarak düştü" dedi. İthalatta ortaya çıkan düşüşü alkışlarla karşılamamızı bekleyen Bakan'ın pişkinliği bu sözlerle zirve yapmış oldu. Buradan doğru, toplanan vergilerin, elde edilen gelirlerin "ileri demokrasinin ileri karakolu" tarafından nasıl kullanıldığı ortadadır. Sağlık, eğitim, barınma gibi temel hak olan meselelerde piyasa koşullarını hakim kılan, bu alanlarda herhangi bir "Ar-Ge faaliyetine" ihtiyaç duymayan egemenlerin esas tartışmalarının kodlarını da buralarda aramak gerekiyor.

Bütçenin kime büyüdüğü, gerekliliklerin nasıl ortaya çıktığı, krizin kimi teğet geçtiği, kredi notlarının mahiyeti vs. gibi tüm mevzular ezilen halk yığınlarının sömürüsüne dayalı bir zemin üzerinden yürütülüyor. Rakamlar yalan söylemez! Açıktır ki, katmerlenmiş zulüm sultanı egemenler cephesinden halkımızın geleceği olarak kurgulanıyor.

Çerkesler soykırımının tanınmasını istedi

H. Merkezi: 148 yıl önce yüz binlerce Çerkes'in hayatını kaybettiği ve sürgüne gönderildiği "21 Mayıs 1864 Çerkes Soykırımı" Taksim'de yapılan yürüyüşle protesto edildi. "1864 Çerkes Soykırımı'nı Tanıyın" şiarıyla Kafkas Dernekleri Federasyonu tarafından örgütlenen eylem için Taksim Tramvay Durağı'nda biraraya gelen kitle "Rusya biz geri geldik", "Çerkes Soykırımını Tanı", "Anadilde eğitim" dövizler açarak yöresel kıyafetleriyle Rus Konsolosluğu önüne yürüdü. Kolluk kuvvetlerinin konsolosluğun önünde barikat kurması nedeniyle kitle açıklamasını konsolosluk önünde yapamadı.

Çerkes kurumları adına açıklama yapan **Janket Acı**, 21 Mayıs 1984'ün Çarlık Rusya'sının Kafkasya'ya yönelik işgal hareketini tamamlamak üzere gerçekleştirdiği ve Çerkes halkını yok olmanın eşiğine getiren bir soykırım günü olduğunu söyledi. "21 Mayıs'ta yüz binlerce insanımız katledildi; sağ kalanların yüzde 90'ı sürgün edildi. 148 yıl sonra Rusya'nın karşısına dikilen biz Çerkesler ve diğer Kafkasyalı halklar, bu soykırımdan kurtulan ve sürgün edilen neslin çocuklarıyız" diyen Acı, "Öfkeliyiz, çünkü uğradığımız haksızlığın telafisi için tek bir adım atılmadı. Rusya, Kafkasya'daki her türlü insan hakları talebini hala baskı ve sindirme politikası ile karşılıyor" dedi.

güce, yetiye ve toplumsal psikolojik ve sistem karşıtı odakların varlığına baktığımızda oyunda şiddetin kaçınılmazlığı göze çarpıyor. Çünkü bugün "taraf" olarak adlandırılan kesim, futbol ve diğer araçlarla uyutulmuş işçi, öğrenci, kadın emekçilerden oluşmaktadır. Öyle ki bugü-

Futbolda şiddet ve devlet gerçekliği

Özellikle şike operasyonunun ardından futbol camiasında ortaya dökülenler aynı zamanda bir devlet gerçekliğini de ortaya koymuştu. Zira bu kez de operasyonunun ardından maçların daha "adil" gerçekleşeceği söylemine kilitlendi tüm taraftarlar. Özellikle taraftarın "müşterileştirilmesi" kapsamında derbi maçları Türkiye Futbol Federasyonu (TFF) tarafından sezon sonuna bırakıldı ve şampiyonluk maçlarında rekabet körüklendi.

Bu açıdan 6 Mayıs günü, tüm "Türkiye'nin ekranlara kilitlendiği", hiçbir gündemin "kıymet-i harbiyesinin" kalmadığı bir gün oldu. O akşam düzenlenen Fenerbahçe- Galatasaray derbisinde yaşam adeta durdu. Maçın uzatma dakikalarının sona ermesi ile birlikte kolluk kuvvetleri Fenerbahçe taraftarlarına saldırdı. Çıkan çatışmada ortaya çıkan öfkeye kayıtsız kalmak imkânsızdı denilebilir. Yıllardır futbolda şiddet olgunu araştıran birçok futbol yorumcusu ve araştırmacı sahadan sokaklara taşan bu öfkeye de aynı yorumu getirdi "**Holiganların, provokatörlerin işi!**"

Öyle ki bu öfke başka bir olgunun da tasavvuru olma özelliğini taşıyor. Oyunun insan yaşamında kapladığı alana; bu alanın insan yaşamını yönlendirecek

ne kadar "devlet yanlısı", "faşist" olarak adlandırılan Fenerbahçe taraftarının devletin kolluk güçleri ile karşı karşıya gelmesi, ve sokak çatışmalarına girmesi dikkate değerdir. Zaten bir takım taraftarının siyasal açıdan "faşist" olarak adlandırılması ciddi bir yanılgıdır. Çünkü taraftar dediğimiz kesim halk kitlelerinden oluşmaktadır. Bu kitlenin niteliği toplumdan bağımsız değerlendirilemez.

Endüstriyel futbolun kitleler nezdinde örgütlenmesi sporun kişisel gelişimin kaynağı olan oyundan kopartılması ile futbol bugün bir asimilasyon, bir uyutma aracı haline getirilmiştir. Zira futbol ezi-

örgütlenme daha bir önem arz ediyor.

Ancak bu grupların da apolitik/lümpen "sol"cu bir mecra evrilmesi ya da gerçek muhalefet odaklarından (ilerici, devrimcilerden) kitleleri uzak tutmanın bir aracı olarak da kullanılabilirliğini hesap etmek gerekir.

"Marjinal gruplar terör örgütlerin ekmeğine yağ sürüyor"

Fenerbahçe-Galatasaray maçının ardından yaşanan olaylar köşe yazarlarının da gündemini oluşturdu. Zaman gazetesi yazarı **Ekrem Dumanlı** özellikle muhalif taraftar gruplarını hedef göstererek "Bu marjinal gruplar terör örgütlerinin ekmeğine yağ sürüyor" dedi. Kendi kendine bir "denge" sağlama çabası içinde olan bu dengesiz de devletin ekmeğine yağ sürüyor, bu kapsamda senaryo yazıyor. Köşe yazarlarının hemen her olayda devrimcileri hedef göstermesi boşuna değildir. Özellikle futbol gibi 5 milyar dolar civarında sıcak paranın aktığı futbol alanında devrimci bir örgütlenmenin devlet için tehdit unsuru oluşturacağı kesindir. Bu kapsamda futbolda şiddetin nedeni olarak devrimciler gösterilerek toplumun bu duygusu da bu şekilde bastırılmak isteniyor.

Bastırılmış hissiyatların, bir spor alanında taraftarlaştırılarak hapsedilmek istenmesi, duygu bütünlüğünün toplumsal yaşamda yok olduğu anlamına gelmez. Duygular ve zaaf onun yükseldiği temellerden bağımsız değildir. Futbolda şiddet de toplumsal olarak bastırılmış duygusal bütünlüğün sokaklarda bilinçsizce yaşam bulmasıdır.

"Ağar, kayıplarımız nerede?"

373. hafta

İstanbul: Cumartesi Anneleri bu hafta 1995'te kaybedilen Rıdvan Karakoç'un akıbetini sordular. Haftanın basın açıklaması okunmadan önce İHD İstanbul Şube başkanı **Baki Boğa**, Hasan Ocak'ın kardeşi Rıdvan Karakoç'un avukatı Eren Keskin söz aldı. Son olarak söz alan Rıdvan Karakoç'un kardeşi Hasan Karakoç; "17 yıl önce Hasan Ocak ve Rıdvan Karakoç için oturmuş-tuk burada. Bugün yine buradayız. O günden beri hiçbir şey değişmedi.

Hiçbir kaybın katilleri bulunmadı ve akıbetleri açığa çıkarılmadı. Bugün güya 19 Mayıs Gençlik ve Spor Bayramı, bizlerin gençleri bugün eğlenmiyorlar. Bizlerin gençleri bugün kan

ağlıyor, şehit oluyor. Onlar bugün eğlenirken biz yas tutuyoruz. Ve bunun tek sorumlusu devlet" dedi.

Hasan Karakoç'un konuşmasının ardından haftanın basın açıklamasını okuyan **Işıl Kurt**; "Kendilerine buradan soruyoruz gözaltında kaybedilen gençler için ne yaptınız?" diyerek kayıpların akıbetini sordu.

374. hafta

İstanbul: Cumartesi Anneleri bu hafta Mehmet Ağar'ı gündemine almıştı.

Sözü ilk olarak Hüseyin Taşkaya'nın eşi **Sultan Taşkaya** aldı. Taşkaya'nın ardından Hasan Ocak'ın abisi **Ali Ocak** kısa bir konuşma yaptı.

Haftanın basın açıklamasını okuyan Cumartesi insanlarından **Ümit Efe**; "Onları kaybeder özgür, eşit, adil bir yaşam mücadelesini de yok edebileceklerini düşündüler. Devlet adına evlatlarımızı kaybedenler-katledenler, bunun hesabını vermeyeceklerinin rahatlığıyla davrandılar. Çünkü onlar bu insanlık suçunu üst düzey devlet görevlilerinin desteğiyle, bir devlet politikası olarak, emir komuta zinciri içinde işlediler" dedi.

HES'ler öldürmeye devam ediyor

H. Merkezi: Doğamız ve yaşam alanlarımız, egemenlerin daha fazla kâr hırsıyla talan edilirken buralar aynı zamanda çalışan işçilere de mezar oluyor. Sadece bu yılın başından beri HES inşaatlarında "iş kazalarında" ölen işçilerin sayısı 26. Adana Kozan'daki HES barajının kapağının patlamasıyla 10 işçinin ölümünün üzerinden çok geçmeden bu kez HES cinayeti haberi Giresun'dan geldi.

Giresun'un Dereli ilçesindeki HES inşaatında toprak kayması sonucu dört işçi öldü; bir işçi yaralandı.

Kızıltaş Köyü'nde meydana gelen kazada, toprak altında kalan işçilerden **MUSTAFA YİĞİT**, Kenan Özdemir, **KEREM ERDEM** ve **EREN ERDEM** hayatını kaybetti; **ZAFER KIRLAK** isimli işçi ise yaralı olarak kurtarıldı.

Türkülerden bildiğimiz Gelivera Deresi, üzerine yapılmakta olan HES nedeniyle işçilere mezar oldu.

Giresun ile Gümüşhane sınırlarında yer alan Gelivera Köyü, yapılan baraj nedeniyle sular altında kalınca köylüler kurtarabildiği eşyalarını vadinin yükseklerine çıkardı. Şehirde bir akrabası olan ya da ev tutabilenler köyü terk etti. Ancak bu imkân olmayanlar, çaresizlik içinde kendi yaptıkları barakalarda yaşamaya başladı.

Yaklaşık 1000 yıllık geçmişi var Gelivera Köyü'nün. Yeni adı "Sapmaz" olan 142 hanelik köyde 91 hane, baraj yapımına karşı dava açtı. Ancak inşaat nedeniyle meydana gelen toprak kayması nedeniyle tüm köy evlerini terk etmek zorunda kaldı. Yine de yüz yıllardır yaşadıkları yerleri terk edemeyen Geliverahıların büyük bir bölü-

mü dağlara kurdukları barakalarda yaşamaya devam ediyor. Köylülerin bir kısmı Giresun Merkez'e kimisi de başka köylere sığınmış durumda. Başka bir köye sığınan **İZZET DURDU** içinde buldukları durumu şöyle özetliyor. "Bize yer göstermediler. Bizi kandırdılar. Bankaya para yatırdılar. 'Alın parayı yoksa mahkeme kararıyla el konulur' dediler. 30-40 dönüm arazim vardı. 40-50 bin TL para yatırmışlar. Sadece patates ekili alanım 200-300 bin TL ederdi. Bizi yerimiz-

den yurdumuzdan ettiler. 'Boşaltın' dediler. Son ana kadar boşaltmadık. Su gelince mecburen kaçtık. Köydekiler çadırlarda, barakalarda duruyorlar. Bizim gibi bir yer bulanlar gitti."

2012'de HES inşaatlarında 26 işçi öldü

Basında yer alan haberlere göre sadece dört aylık bilançoya göre HES inşaatında hayatını kaybeden işçilerin sayısı 26. Bunları kısaca hatırlayalım...

3 Ocak: Giresun Doğankent Sadağlı mevkiinde Doğu Holding'e bağlı Arslancık HES inşaatında ikisi ağır **beş işçi yaralandı.**

5 Ocak: Ankara Beypazarı'daki Sarıyar HES'te işçileri taşıyan servis kaza yaptı, **12 işçi yaralandı.**

12 Ocak: Kahramanmaraş, Ceyhan ırmağı üzerindeki Kandil baraj

inşaatında işçilerin üzerine kaya yuvarlandı **bir işçi öldü, iki işçi yaralandı.**

27 Ocak: Şırnak'ta HES inşaatına giden kamyon, uçuruma yuvarlandı **bir işçi öldü.** Samsun Vezirköprü'de HES inşaatında bir işçi elektrik akımıyla kapılarak yaralandı.

24 Şubat: Adana Kozan Gökdere HES barajının kapağı patladı **10 işçi öldü.**

4 Mart: Nevşehir, Avanos Bozca Köyü yakınındaki Kızılırmak üstüne yapılan Hasankale regülatörü ve HES inşaatında iş makinesiyle birlikte suya düşen **bir işçi öldü.**

15 Mart: Adana Kozan Menge HES inşaatında demir bağlama işçisi dengesini kaybederek suya düştü ve akıntıya kapılarak kayboldu.

22 Mart: Erzurum'un Olur İlçesi'ndeki Ayvalı baraj inşaatında ayağını makineye kaptıran **bir işçi**, kan kaybından öldü.

26 Mart: Antep'in Nizip İlçesi'ndeki Hancağz barajındaki bir tünelde sıkışan metan gazı patladı, **iki işçi öldü.**

4 Nisan: Erzurum Aşkale'de **beş TEDAŞ işçisi** HES göletindeki elektrik iletim hattını tamir etmek isterken göle düştü ve donarak öldü.

11 Nisan: Erzurum'un İspir İlçesi'ndeki EnerjiSA'nın Arkun HES Barajı'nın yapımını üstlenen Limak'ın şantiyesinde **bir işçi öldü.**

12 Nisan: Van Muradiye HES havuzunda, elektrik çarpması sonucu ölen bir kişinin cesedi bulundu.

21 Nisan: Tokat Niksar yakınındaki Kelkit Çayı üzerinde yapımı devam eden Niksar HES'te su altına beton blok indirme işinde çalışan dalgıç, girdaba kapılarak öldü.

Gülünay hala kayıp... Devlet hala suçlu ve sessiz...

İstanbul: 20 Temmuz 1992'de gözaltında kaybedilen Hasan Gülünay'ın ailesi ve avukatları dava süreci ile ilgili, 17-31 Mayıs Kayıplar Haftası kapsamında bir basın toplantısı düzenledi.

23 Mayıs'ta İHD İstanbul Şubesi'nde düzenlenen açıklamada ilk olarak İHD adına **Ümit Efe** konuşma yaptı. Efe'nin ardından Av. **Gül Altay** söz aldı ve basın metnini okudu. 20 Temmuz 1992'de gözaltına alınan Hasan Gülünay'ın sesinin en son İstanbul Emniyet Müdürlüğü Gayrettepe Şubesi'nde duyulduğunu söyleyen Altay; o sırada oradaki hücrelerden birinde bulunan TKP/ML örgütüne yönelik bir operasyon sonucu gözaltına alınan Erol Çam'ın "Ben Hasan Gülünay. Beni gözaltında kaybetmeye çalışıyorlar" diye bir ses duyduğunu söylediği için tehdit edildiğini hatırlattı.

O günden bu yana Gülünay'ın ailesi tarafından yasal başvurular yapıldığını, ama bu başvuruların cevapsız bırakıldığını belirten Altay, "11 Eylül 1992'de Gülünay'ın akabeti ile ilgili İçişleri Bakanlığı'na verilen soru önergesine 'iddiaların uydurma' olduğu cevabı verilmiştir" dedi. Daha sonraki süreçlerde de davanın zamanaşımı süresinin dolduğunu belirten kararların verildiğini hatırlatan Altay, gözaltında kayıp davalarının "insanlığa karşı işlenen suçlar" kapsamına alınarak, zamanaşımı süresinin bu davada işlememesi gerektiğini söyledi ve 15 Ekim 2009'da ailesi ve İHD'nin zamanaşımına itirazlarının doğrultusunda yapılan başvurunun kabul edildiğini hatırlattı.

"Hasan Gülünay'ın ailesi 20 yıldır onu arıyor. Onun bir mezarının olmasını ve yoldaşlarıyla onu anarak, mezarına karanfil bırakmak istiyorlar" diyen Altay'ın ardından Hasan Gülünay'ın eşi **Birsen Gülünay** söz aldı ve yıllardır eşini aramakta olduğunu söyledi. Gözaltına kayıp yakını olmanın yarattığı travmaya değinen Gülünay, mücadelesine devam edeceğini vurguladı.

Hasan Ocak'ı kaybedenler kaybedecek!

İstanbul: ESP İstanbul İl Örgütü Hasan Ocak şahsında gözaltında kaybedilen tüm devrimci, ilerici ve yurtseverleri gerçekleştirdiği bir eylemle andı. 19 Mayıs günü Gazi Mahallesi Şair Abay Lisesi önünde toplanan kitle, buradan Hasan Ocak ve Rıdvan Ka-

rakoç'un mezarına kadar yürüdü.

Gözaltında Kayıplara Karşı Komite'nin de (ICAD) örgütleyicisi olduğu eylemde ICAD, gözaltında, faili belli cinayetlerde kaybedilenlerin resimlerinin olduğu pankart taşırken; öfkeli kitle yol boyunca "**Hasan Ocak yaşıyor**

komutana bin selam", "**Yasemin Çiftçi ölümsüzdür**" sloganları attı.

Gazi Mezarlığı'na gelindiğinde Hasan Ocak'ın mezarı başında bir saygı duruşu gerçekleştirildi. Burada konuşan Rıdvan Karakoç'un kardeşi **Hasan Karakoç**, mücadele edenlerin katledildiğini, kimsesizler mezarlığına defnedildiğini ancak binlerin onlara sahip çıktığını dile getirdi. ESP Genel Başkanı **Figen Yüksekdağ** da AKP hükümetinin kaybetme politikasını farklı biçimler altında sürdürdüğünü söyledi. Eylemde İHD İstanbul Şubesi, Kenan Bilgin'in kardeşi Arif Bilgin, Cemal Kırbayır'ın ağabeyi Mikail Kırbayır da söz alarak konuştu.

Mersin'de

tutsaklara saldırı

Mersin: Mersin Hapishanesi'nde gardiyanlar adli tutuklularla birlikte siyasi tutsaklara saldırdı. Saldırıda yaralanan çok sayıda tutsak, revire çıkarılmak yerine hücrelere konuldu. Mersin Hapishanesi'nde tutsak olan oğlu Aydın Bulut'u ziyaret eden anne Hazari Bulut yaşanan saldırı ile ilgili ANF'ye bilgi verdi.

Yaralanan çok sayıda siyasi tutsağın doktora götürülmedikleri bilgisini paylaşan anne Bulut, "Yaptıkları yetmezmiş gibi çocuklara 5-12 gün arasında değişen hücre cezaları vermişler. Bu süre zarfında aç ve susuz bırakmışlar" dedi. Hazari Bulut, 21 yaşındaki oğlunun hasta olduğunu, başına bir şey gelmesi durumunda sorumlusunun devlet olacağını sözlerine ekledi.

Toktaş'ı

devlet katletti

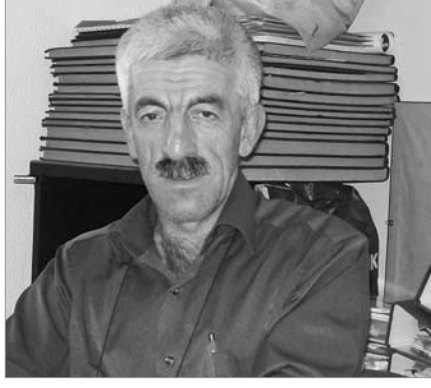
Amed: Hayrettin Toktaş bir buçuk ay önce İstanbul'da gözaltına alınıp, Batman Emniyeti'ne gönderilmiş ve mahkeme tarafından apar topar "örgüt üyesi" olduğu iddiası ile tutuklanmıştı. 57 yaşında olan Toktaş, sağlık durumu kötü olmasına rağmen serbest bırakılmadı. Toktaş, 20 Mayıs günü Batman M Tipi Hapishane'de kalp krizi sonucu vefat etti. Toktaş'ın cenazesi Êlih'ten (Batman) alınarak onlarca araçla Sêrt'in (Siirt) Hawêl (Baykan) ilçesine bağlı Girdika (Çevrim Tepe) Köyü'ne getirildi. Hayrettin Toktaş'ın kardeşi Kudbettin Toktaş kardeşinin Kürt halkının özgürlüğü için mücadele ettiğini ve bu mücadeleyi kaldığı yerden kendilerinin devam ettireceklerini söyledi.

Toprakkale

"Ticarethane"
Hapishanesi

H. Merkezi: Son zamanlarda hapishanelerden hasta tutsakların ölümüne terk edildiği, siyasi tutsaklara onlarca yıl ceza verildiği haberleri gelirken, devletin kampları aratmayan uygulamalarının yeni adresi Osmaniye-Toprakkale oldu.

Toprakkale Açık Hapishane'in kurulduğu alanda alanda, mobilya, marangoz, mantar yetiştiriciliği, seracılık, sebze-meyve bahçeleri, demir doğrama, bakliyat ve kuruyemiş kavurma ve paketleme tesislerinde, 180 tutuklu çalıştırılıyor. Daha sonra ürünler diğer hapishanelere gönderiliyor. Her alanı sermayeye yönelik dizayn eden devlet eğitim, sağlık gibi şimdi de hapishaneleri rant alanına çevirmek istiyor.

İzmir: Bir süredir devrimci, demokrat, yurtsever kamuoyunun gündeminde olan ve uygulamalarıyla Guantanamo'yu aratmayan Aliğa'da bulunan Şakran Hapishanesi'nde yaşananlar üzerine TAYD-DER başkanı Abdurrahman Koçak ile görüştük.

- Şakran Hapishanesi'nde yaşanan hak gasplarından ve tutsaklara dayatılan onursuz uygulamalardan bahsedermisiniz?

- Şakran Hapishanesi'nde tutsaklara çok ciddi hak gaspları ve onursuz uygulamalar dayatılıyor. Örneğin çıplak arama dayatılıyor, üstelik arama sırasında tutsakların arandığı odanın kapısı açık bırakılarak askerlere izletiliyor. Ve böylece psikolojik bir baskı yaratılmak isteniyor. Yine hapishanenin tüm temizliği hatta inşaat temizliği dahi tutsaklara yaptırılmak isteniyor. Bunu reddeden tutsaklar ise fiziki ve psikolojik baskıya maruz kalıyor. Hasta tutsaklara ise kelepçeli arama dayatılıyor. Yüzüğü, küpeyi, kolyeyi çıkartıyorlar fakat kelepçeyi çıkarmıyorlar, üstelik asker de odadan çıkmıyor. Örneğin **Türkan İpek** ve **Emine Arslan** isimli iki tutsak kanser ve acilen tedavi görmeleri gerekiyor, fakat tam aksine çok ciddi sorunlarla karşılaşıyorlar. Emine Arslan aynı zamanda bizim dernek yöneticilerimizdendir. Emine Şakran'a giderken beyin tomografisi çekirdi ve tomografi çekimi sırasında üzerinde hiçbir metalin bulunmaması gerekiyor ancak kelepçeyle tomografi çektiler. Biz doktorlarla konuştuğumuz zaman ise bir şey olmaz diyorlar.

Türkan arkadaşımız ise kanser hastası ve kendi ihtiyaçlarını göremiyor, acilen tedavi görmesi gerekiyor. Şakran Hapishanesi'nde yaşanan hak gaspları bunlarla da kalmıyor. Tutsaklara devamlı açık görüşe çıkmama cezası veriliyor. Bu cezayı almayan tutsaklar da açık görüşe çıktıklarında aileleriyle görüşemiyorlar. Büyük bir masada karşılıklı oturuyorlar, dokunmak, tokalaşmak yasak. Bir baba açık görüşe gidip çocuğunu öpemiyor. Şakran Hapishanesi'nde yaşananları görünce insan şunu sormadan edemiyor, eğer başbakanın ya da Adalet Bakanının bir akrabası ya da çocuğu tutuklu olsa ve bu uygulamalar yapılsa ne derler, ne yaparlardı. Bunun ne İslamiyet'te ne de insanlıkta yeri vardır. İnsanlığın olduğu hiçbir yerde bu uygulamalar yapılmaz ancak ülkemizde tutsaklara binbir çeşit zulüm yapıyor. Suçu ne? Kendi kimliğini savunmak, sahiplenmek.

- Şakran Hapishanesi bir "kampüs" ve hala inşaat halinde, inşaat temizliği vs. de yapıyor muş. Oradaki "kampüs" yaşamı hakkında bir şeyler söylemek ister misiniz?

- İnşaat alanı tutsaklara temizletiliyor.

"Şakran'da onursuzluk diz boyu!"

Buna bizzat ben şahit oldum. Ve kullanılan suyun parası tutsaklardan alınıyor. Adli tutsak ya da siyasi tutsak fark etmezsiniz tüm tutsaklara bu dayatılıyor. Ancak özellikle siyasi tutsaklara böyle bir uygulama dayatıyorlar. Ben haftanın üç günü oradayım, kendi gözlerimle görüyorum. İdari binanın ve kampüsün tüm temizliği tutsaklara yaptırılıyor. Şakran Hapishanesi bir kampüs; hastanesi, adliyesi ve koğuşları hepsi içinde, tutsaklar oradan çıkarılmıyor. Bu kampüs tarzı uygulama ilk olarak İmrâlı'da başladı ve şu an tüm ülkeye getirilmek isteniyor.

- Hapishanelerde yaşanan hak gaspları ve onursuz uygulamalara dair önümüzdeki süreçte ne tür çalışmalar yapmayı düşünüyorsunuz?

- Biz eylemlerimize, basın açıklamalarımıza devam edeceğiz. Yani kamuoyu yaratmaya ve AKP hükümetinin hapishanelere yönelik planlarını teşhir etmeye devam edeceğiz. Gerekirse hapishanelerin önüne gidip çadır kuracağız. Örneğin önümüzdeki günlerde (28 Mayıs) Kırıklar Hapishanesi önünde de kitlesel bir eylemimiz olacak. Yine Adalet Bakanlığına iki yazı gönderdik, bunlardan biri yaşanan hak gasplarıyla birisi de Şakran Hapishanesi'nin kontenjanı ve tutuklu sayısı ile ilgili. Şakran'a her gün yeni tutsaklar geliyor Türkiye'nin çeşitli illerinden. Hapishanelerde yaşanan sorunlar, baskılar sadece Şakran'la sınırlı değil tüm hapishanelerde yaşanıyor. Örneğin Buca Hapishanesi'nde 80 kişilik bir koğuşta 180 kişi kalıyor, insanlar yerde yatıyorlar, soba yok ve yemekler yenmeyecek derecede kötü çıkıyor.

Buca Hapishanesi adli tutsakların kaldığı bir hapishane, yani yapılan saldırılar, dayatılan onursuz uygulamalar özelde siyasi tutsaklara yapılıyor ancak adli tutsaklar da paylarına düşeni alıyorlar. Kırıklar Hapishanesi'nde Memduh Kılıç isimli bir tutsağımız var, 60 yaşında ve ilik kanseri. Bu arkadaşımızın dışarıda tedavi olması gerekiyor ancak yaklaşık 15 yıldır tutuklu ve müebbet cezası var. Şu an İHD'nin raporuna göre Türkiye'de 266 ölümcül hastalığı olan tutsak var. Buna paralel olarak biz de hasta tutsaklarımızdan çalışmamızı yoğunlaştırarak devam edeceğiz.

- Son olarak gazetemiz okurlarına söylemek istediğiniz bir şey var mı?

- Özgür Gelecek vasıtasıyla halkımıza söylemek istediğimiz şey; tutsakları ve onun için bir şeyler yapmak isteyen kurumları yalnız bırakmamalıdır. Halkın desteğini almayan hiçbir çalışma başarıya ulaşamaz, bu anlamda çalışmalarımıza herkesin katılmasını isteriz. Çünkü biz saydığımız bunca sorunu ancak halkın yardımı ve desteğiyle çözeceğiz.

Hak ihlallerine tepki

İzmir: Devrimci-yurtsever tutsaklara yönelik saldırıların yeni adreslerinden biri daha yeni açılan Aliğa Şakran Hapishanesi'nde son dönemde artan keyfi uygulamalar; İzmir Tayd-Der üyeleri tarafından yapılan bir basın açıklamasıyla protesto edildi. 22 Mayıs günü gerçekleşen açıklamada dernek adına basın açıklamasını okuyan **Abdurrahman Koçak**; "Tutsakların tedavileri bilinçli olarak engellenmekte ve tutsakların sağlık sorunları bilinçli olarak ağırlaştırılmaktadır" diyerek, herhangi bir olumsuz durumda sorumluların hapishane idaresi ve AKP hükümeti olduğunu belirtti.

Tutsakların yanındayız

İstanbul: 26 Mayıs günü **Tecrite Karşı Mücadele Platformu (TKMP)** Galatasaray Lisesi önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklamada TKMP adına basın metnini okuyan **Esra Çakmak**, hapishanelerde yaşanan hak ihlallerine değinerek; Türkiye hapishanelerinde 132 bin 360 civarında tutsağın bulunduğunu, Adalet Bakanlığı'nın açıklamalarına göre hapishanelerde 469 hasta tutsağın bulunduğunu dile getirerek, tecrit işkencesiyle hapishanelerin hasta tutsaklar için "ölümhanelere" çevrildiğine dikkat çekti.

F Eylemi bu kez
İmrâlı içindi!

İnsan Hakları Derneği Cezaevi Komisyonu, 26 Mayıs günü yaptığı F eyleminde İmrâlı'da Öcalan'a uygulanan keyfiyetin boyutuna dikkat çekerek, tutukluların temel haklarının uygulanmasını istedi. "Tecrit öldürüyor F tipi hapishaneler kapatılsın!", "Devlet İmrâlı'da illegal... İmrâlı'da özel uygulamalara ve tecrite son!" pankartlarının açıldığı eylemde açıklamayı okuyan Burhan Öztürk, devletin İmrâlı'da temel hakları kullandırmayarak, hukuk dışı uygulamalarla illegal bir tutum sergilediğine vurgu yaptı.

“Geçmişle hesaplaşma”, “yargılama”, son dönemlerin popüler kavramlarından. “Suç” işleyenlerin cezalandırıldığı/cezalandırılacağı, kimse- nin kanundan ve yargıdan kaçamayacağı retoriği etrafında yürütülen polemikler gündemdeki yerini korumayı sürdürüyor. Bu serüvenin son adımı Mehmet Açar’ın “yargılanarak” hapis- haneye konulması oldu. Açar, işçi ve emekçileri zapturapt altına almayı, mücadelesini bastırmayı, öncülerini yok etmeyi hedefleyen 12 Eylül’ün yeni yüzüydü. Türk hakim sınıfları 12 Eylül cuntasıyla “neoliberal” politikaları uygulamaya koydular. Bu durum bir yandan devletin işçi sınıfına ve halka karşı saldırısını getirirken, diğer yandan ilerici, devrimciler, komünistlere ve Kürt ulusuna yönelik katliamları da devreye soktu.

Süreç yeni bir aşamaya evrilmiş, devletin yeni katillere ihtiyacı hasıl olmuştu. **Mehmet Açar** aranan özelliklere sahip devlet kadrolarındandı. 70’li yıllardan bu yana devrimci örgütlere, proletarya partisine, emekçilere karşı sınırsız bir düşmanlıkla devlete hizmet etmiş, epeyce deneyim kazanmıştı. Devletin yükselen devrimci ve yurtsever harekete, işçi emekçi mücadelesine yönelik katliamlarının, zulmünün yeni yüzü Mehmet Açar olacaktı.

“**Bin operasyon yaptık**” sözleri; köyleri yakılan, bombalanan; sokak ortasında kurşuna dizilen, kimyasallarla katledilen Kürt halkının yüreğinde tarifsiz bir acı anlamına geliyordu. Bu sözler, işçi sınıfı ve ezilenlere, onların öncülerine “faili meçhuller”, ev baskınlarıyla, katliamlarla, temel hak ve özgürlüklerin azgınca bastırılmasıyla vücut bulacaktı.

Bugün 12 Eylül generallerinin ve Mehmet Açar’ın mahkemelere çıkarılmasının, ifade vermesinin yargılandıkları anlamına geldiğine inanmamız isteniyor. Emekçilere, ilerici, devrimci, yurtsever ve komünistlere yönelik hiçbir suçtan yargılanmadıklarına elbette şaşırıyoruz. Ancak devletin bu cellât takımından hesap soracağına inananlara kuşkusuz şaşırıyoruz. Zira devlet denilen mekanizma varlığını şiddet ve zor aracılığıyla sürdürür. Şiddet ve zor onun varlık koşuludur. Çünkü bir avuç asalağın milyonlarca insana hükmetmesi, sömürmesiyle ortaya çıkan keskin çelişkinin başka türlü kontrol altına alınma olasılığı yoktur. Komünistlere, devrimciler, yurtseverlere yönelik vahşetin nedeni budur.

Kavganın föresi bu kan kanla yıkanacak

Sözgelimi **İbrahim Kaypakkaya**’yı yakalamak üzere Dersim’e özel olarak

Umut halkın adaletinde!

görevlendirilen askeri savcı Yaşar Değerli’nin tavrı bunu gösterir. **Ali Haydar Yıldız**’ın cansız bedeninin kar üstünde cemseyle sürükleyerek Dersim merkeze getiren tutum da bunun yansımasıdır. Proletarya Partisi’nin ilk şehidi **Meral Yakar**’ın yaralı halde kaldırıldığı hastanede ifade vermeyeceğini anlayınca katleden bu bakış açılarıdır. 18 Ocak 1976’da Zeytinburnu’nda kaldığı evde etrafı azılı faşistler Muhsin Bodur ve Mete Altan’ın (daha sonra milletvekili oldu) başlarında olduğu devlet güçleri tarafından kuşatılan ve ancak yaralı tutuk edilebilen **Atilla Özkan** bu yüzden öldürülmüştür. Peki ya, Okmeydanı’nda bir kamulaştırma eylemi sonrasında yaralanan **Cemil Oka**’nın Göztepe’de kaldığı evde Uğur Gür ve Mete Altan tarafından kuşatılması ve direniş karşısında çareyi onu katletmekte bulmalarına ne demeli? 24 Kasım 1977’de Kadıköy-Altıyol’da kaldığı ev tespit edilen **Mehmet Zeki Şerit**’in direniş karşısında yine bu faşistler tarafından katledilmesi. İşkenceci polis Fikret Çetin’in cezalandırılmasından sonra “teslim ol” çağrılarına silahlarıyla karşılık veren **Ali Geçgel** ve **İbrahim Kara**’yı katleden devlet meseleye tamamen sınıfsal bakıyordu. Kasım 1980’de MİT’ten Ahmet Öztürk’ün cezalandırılmasından sonra tutsak düşen **Necdet Oynargül**’ün işkenceyle katledilmesi devletin “yargılama” zihniyetine dair bir veridir. 28 Temmuz 1981’de **Süleyman Cihan**’ın, 18 Eylül 1984’te tutsak düşen **Hasan Hakkı Erdoğan**’ın işkence ile katledildiği ikinci şubenin komiseri Mehmet Açar’ın tavrı da son derece yüksek bir bilinç taşır. Çünkü o ve onun gibiler devletin bekasının nereden geçtiğini, buna paralel gerçek tehlikenin de ne olduğunun farkındadırlar.

Hiçbir halk düşmanı cezasız kalmayacak!

Şiddet karşıtlığının moda olduğu özellikle “liberal”lerin ağzına sakız edildiği bugünlerde bunları hatırlamakta fayda vardır. Faşist diktatörlüğün hüküm sürdüğü, en küçük hak arayışının azgın bir şiddetle bastırıldığı bir ülkede silahların eleştirel gücü temel ilahtır. İşçi sınıfı ve emekçilere yönelik suçların hesabı bu yöntemle sorulur. Yargılama gerçek anlamda halkın adaleti marifetiyle olur. Aynı bataklığın içindekilerin birbirini yargılamasını, ezilenler adına hesaplaşmasını beklemek

ve inanmak devleti, onun üzerinde yükseldiği gerçekliği anlamamak demektir. Ceza, suç kime karşı işlenmişse yani muhatapları kimse onlar tarafından, onların öncülerini tarafından kesilir/kesilmelidir.

Nitekim, savaş, direniş ve mücadelesinin 40. yılını geride bırakan Proletarya Partisi’nin tarihi bunun sayısız örneğiyle doludur. Kaypakkaya’yı tutuk eden Yaşar Değerli’den onlara yol gösteren işbirlikçiye; devrimcilere, işçi ve emekçilere karşı suç işleyen faşist-gericilere, toprak ağaları ve kompradorlara kadar tüm halk düşmanları her zaman Proletarya Partisi’nin ve Halk Ordusu’nun hedefleri arasındadır. Bu anlamda 12 Eylül cuntası dönemi de dâhil yoğun bir pratik söz konusudur.

Egemenler cunta ile bu hesap sorma geleneginin, çizgisinin ortadan kaldırılabilceğini hesaplamıştı ancak “evdeki hesap çarşıya uymadı”. Hesap sorma gelenegi 80’lerin ortalarından itibaren yeniden ivme kazanacaktı. Örneğin; 29 Ocak 1990’da işkenceci, MİT Psikolojik Harekat Dairesinde görevli Albay Rıfat Uğurlutan, 10 Ekim 1990’da MİT İstanbul Bölge Başkanı Ömerbeyoğlu’nun makam şoförü işkenceci Kemal Tunçsel, 18 Aralık 1990’da Ankara Hastanesi doktorlarından elini devrimcilerin kanıyla yıkayan Musa Duman, 18 Aralık 1990’da Ziverbey MİT sorgu daire başkanı Ferdi Tamer, 13 Ocak 1991 ‘de Kadıköy’de Uğur Gür, 31 Temmuz 1990’da Konferans delegelerini ihbar eden Hıdır Güven, Bursa’da hesap sorma geleneginin hedefi olmaktan kurtulamayacaktı.

13 Haziran 1990’da, 12 Eylül’de TİKKO masası tim şefi Muhsin Bodur, Gayrettepe işkencehanesinin yanı başında cezalandırılacaktı. Muhsin Bodur faşisti, bitti denilen TİKKO’dan öylesine korkmaktaydı ki 12 Eylül sonrasında tayini Dersim’e çıkmasına karşın “**orası TİKKO’nun yatağı gitmem**” diyerek emekliye ayrılmıştı. Muhsin Bodur, devletin kullanıp bir kenara fırlattığı sayısız tetikçiden biriydi ve halkın adaletinden kurtulamadı.

Hesap soran, buzu kıran devrim elbet- te 90’lardan sonra da sürecekti. 99’da Çankırı valisi Ayhan Çevik’in beyninde patlayan Partizan öfkeleri; İncirlik üssü, Adana’da Kürt çocuklarına yönelik işkencenin merkezleri, Dersim merkezde-Pertek’te halkı yozlaştıran birahaneler, köylülere yaşamı zindan

edenler askeri karakollar, emekçi mahallerine dozerlerle girenler, Trabzon’da devrimcileri linç edenler bu öfkenin menzilindeydi. Açar şimdilik “güvenlikli hapisanesinde” kurtulmuş olabilir ancak halkın adaleti er geç tecelli edecektir.

40. savaş ve direniş yılında Proletarya Partisinin tarihi göstermiştir ki faşist diktatörlüğün mahkemelerinde umut yoktur. Umut halkın adaletindedir!

Tarihten kısa kısa...

►► 14 Haziran 1923’te Kadınlar Halk Fırkası kuruldu.

►► 13 Haziran 1965’te Sivas’ta 200 köylü bir ağamın arazisini işgal etti.

►► 30 Mayıs 1971’te İsrail Başkonsolosu Efraim Elrom’u kaçırmaktan aranan THKP-C kurucularından Mahir Çayan ve Hüseyin Cevahir, Maltepe’de Binbaşı Dinçer Erkan’ın evine girdiler. 1 Haziran günü eve operasyon düzenleyen faşist cellatlar Hüseyin Cevahir’i katlederken, Mahir Çayan ise yaralı olarak tutsak düştü.

►► 31 Mayıs 1971 THKO kurucularından Sinan Cemgil, Alpaslan Özdoğan ve Kadir Manga NATO üssüne yönelik bir eyleme giderken Mustafa Mordeniz adlı muhtarın ihbarı sonucu kuşatıldılar. Üç yiğit devrimci son mermisine kadar çatışarak şehit düştü. Sinan Cemgiller ’71 silahlı devrimci çıkışının ilk şehitleri olarak devrimci gençliğe ilham oldular. Sinanları ihbar eden muhtar daha sonra TKP/ML TİKKO tarafından cezalandırıldı.

►► 10 Haziran 1981’de Devrimci-Yol davasından tutuklu bulunun Veysel Güney Gaziantep E Tipi Hapishane’de idam edildi. Son ana kadar metanetini, devrimci coşkusunu kaybetmeyen, yoldaşlarına dostlarına moral veren, idam sehpa- sına sloganlarla yürüyen ve kendi taburesini tekmeleyen bu yiğit devrimcinin cenazesi ailenin ve yoldaşlarının tüm uğraşlarına rağmen alınamadı. Mezar yeri bugün de bilinmiyor.

►► 4 Haziran 1994’te Kürt işadama Savaş Buldan’la Adnan Yıldırım ve Hacı Karay, Bolu yakınlarında öldürülmüş olarak bulundu. Bu infazdan kısa bir süre önce dönemin başbakanı Tansu Çiller, ellerinde PKK’ye “destek veren” işadamlarının listesi olduğunu ve hesap soracaklarını söylemişti.

Evrensel Bakış NATO'nun "akıllı savunma" stratejisi ve Türkiye'nin rolü

Emperyalist devletler bir yandan ekonomik kriz içerisinde debelenirken öte yandan Afganistan'a birlikte saldıran "kader ortakları" olarak, ülkenin sarp dağlarında başarılarına gelenin kalmadığı bir anda ülkeyi terk etme derdine düştüler. Tam da bu ortamda 21-22 Mayıs tarihlerinde NATO toplantısı yapıldı. Gündemde elbette Afganistan önemli bir yer tutuyordu.

NATO bu toplantı ile ekonomik kriz "günlerinde", "savunma stratejisini" güncelledi. "Akıllı Savunma" olarak sunulan strateji, emperyalist ülkelerin durumunu gözler önüne seriyor.

21. yüzyıla büyük bir korkuyla giren emperyalistler için ilk 10 yıl hiç de istedikleri gibi gitmedi. 11 Eylül sonrası Afganistan ve Irak işgalleri, ABD ve aynı saftaki diğer emperyalist ülkeleri umutlandırmıştı. Ancak umutlanmalarının üzerinden fazla bir zaman geçmedi ki büyük bir hayal kırıklığı yaşayarak Irak'tan apar topar çekildiler. Afganistan'daki emperyalist işgalcilerin kamuoyunda savaşı kaybettiklerine dair gerçekliğin görülmesi de cabası. Tüm bunların hemen ardından son ekonomik krizin ortalığı kasıp kavurması, emperyalist ülkeleri kara kara düşünmeye sevk etmiş durumda.

Ekonomik krizin pençesinde boğuşan ABD ve hampasının savaş bütçelerinde hiç de istememelerine rağmen kısıntı yapmaları, onları yeni konsept arayışlarına itti. İşte NATO'nun yeni "savunma konsepti" olan "akıllı savunma" bu şartlar içinde gündeme geldi. NATO Genel Sekreteri **Rasmussen**, EuroNews'e verdiği bir röportajda, bu stratejiyi şöyle açıklıyor: "Mevcut gelirleri daha dikkatli şekilde kullanmalıyız. Bana göre kilit sözcük 'akıllı savunma', yani gelirleri birleştirerek ve paylaşarak daha akıllı harcamalar yapmalıyız." Konseptin ana noktası, "savunma harcamalarını" artırmaktan ziyade var olan gelirleri daha "dikkatli" kullanmak. Bunun anlamı NATO harcamalarının esas yükünü çeken emperyalistlerin bu giderleri yarı-sömürge ülkelere kaydırmasıdır.

NATO'nun amacı sadece NATO'nun giderlerini yarı-sömürgelelere daha fazla pay vererek karşılamak değil, aynı zamanda taşeron kullanarak sorunların içinden çıkmaktır. Gerek NATO üyesi gerekse de dışında olan ve "yükselen ülkeler" olarak adlandırılan bu ülkeleri operasyonel anlamda da kullanmak hedefleniyor. İşte Rasmussen'in 2011 yılı raporunda söyledikleri: "İlerlemenin yolu -çok uluslu girişimleri sürdürerek, transatlantik anlaşmayı daha fazla stratejik kılarak ve güvenliğin küreselleşmesinin etkileriyle baş edebilmek için yükselen güçlerle birlikte çalışarak- daha fazla değil ama daha iyi harcamaktan geçiyor."

Tam da şimdi gözleri Türkiye'nin üzerine çevirmekte fayda var. Öyle ya ekonomisi emperyalistlerin sıcak paralarıyla dönen, "hızla büyüyen" Türkiye, bahsedilen "yükselen ülkelerden" birisidir. Türkiye emperyalistlerin taşeronu olarak bölgenin jandarması konumunda, daha operasyonel kılınmak isteniyor. Ortadoğu'nun petrol ve enerji yatakları bakımından stratejik önemde olması, bölgenin hiçbir şekilde boş bırakılmaması anlamına geliyor emperyalistler açısından.

Bilindiği gibi emperyalist ABD, gözünü Asya-Pasifik bölgesine dikti. ABD Savunma Bakan Yardımcısı **Bradley Roberts**'in açıkladığı gibi, "füze savunma sistemini" Ortadoğu için olduğu kadar Pasifik için de uygulamak istiyor. Bölgeden görece güçlerini çekecek ABD'nin yerine, ABD'nin çıkarını koruyacak Türkiye'nin sürece uzun zamandır hazırlandığı açıktır.

NATO zirvesi öncesi ABD Dış İlişkiler Konseyi-Çalışma Grubu üyesi ve eski ulusal güvenlik danışmanı Stephen J. Hadley'in söylediklerine bakmakta fayda var: "Türkiye bizim bölgede mükemmel bir müttefikimiz ve ortağımız olabilir, ama bunun için Türkiye ve ABD'nin artık aralarındaki ilişkiye farklı şekilde bakması gerek: eşit iki ülke olarak, her seviyede ortak stratejiler ve ortak yaklaşımlar geliştirmek üzere yoğun şekilde birlikte çalışsan, sürprizlere yer vermeyecek şekilde güven duygusunu temel alan bir ilişki olmalı (...) Türkiye artık bizim en yakın müttefiklerimizden biri olma statüsüne yükselmeli". (Boldlar bize aittir)

Nereye gidiyoruz?

Seçim sonuçları ve bunların ortaya çıkardığı yeni olgular komünist ve sol güçlerden, ortaya çıkan yeni durum ve olanaklar üzerinde dikkatle düşüncelerini ve kodlarını çözmelerini dayatmakta.

Ülkenin, sermayenin arzularına teslim edilmesi, emperyalistlere ve yoksulluğa zincirlerle bağlanmasını dayatan ve destekleyen patilerin yıkıcı yenilgisini sağlayan devasa halk hareketleri, bu harekete dayanmak isteyen güçler için pek çok olanak yaratmakta.

Dış merkezlerde ve sermayenin yaşadığı şaşkınlık, halkın bugüne kadar ifade ettiği topyekûn saldırıya karşı durma ve yeni önlemleri reddetme duruşunun sonucudur. Seçim sonucundan ortaya çıkan ise hazır bir çözümünün olmayışıdır (Sistem açısından -ÇN).

Emperyalist sermayenin, emek dünyasının kazanımlarının tümünden ortadan kaldırılmasına ilişkin arzuları aşıkardır. Kriz derinleştikçe, egemenlik koşullarının geliştirilmesi ve krizden çıkış arayışları ve başlamış olan paylaşımında yeni pazarların güvenceye alınması çabası da artmakta. Seçim sonuçlarına bakılarak bu politikaların değişmesi veya ertelenmesi olanaksızdır. Eğer seçim sonuçlarında ifadesini bulan memnuniyetsizlik, bu politikaları alaşağı edici bir mücadele gücüne dönüşmezse. Bu politikanın hayat bulmasındaki en önemli engel seçim sonuçlarıyla ortaya çıkan ve kendini sol cemahta tarif eden gücün (SİRİZA-Radikal Sol Koalisyonu) ana muhalefet konumuna gelmesi -AB yanlısı çizgisile- ve sistem partileri içinde diğer bir kutup olma emelleridir. Bu gücün tüm reformist ve sosyal demokrat niteliklerine rağmen hükümet kurma arayışlarına ilişkin çözümler hiç de kolay gözükmemekte. Seçimlerin yenilenmesi durumunda, ülkenin daha da yoksullaşmasını ve satılmasını arzulayanlar için dengelerin yeniden ve kendi lehlerine döneceği ya da en azından biçimleneceği kesinlik arz etmemektedir.

Bu güç, yaşanan saldırılar karşısında yaşam mücadelesi veren halk içinde hükümet olunarak çözüm olunacağı yanılsamasını yaratmış ve bunun etkin olması için uğraşmıştır. Hükümet olması durumunda, zaten dış ve yerli sermaye güçlerince uygulanan pre-se karşı, "Halkların Avrupa'sı", gibi politik manevra kolaylığına kaçmakta ya da hareket içerisinde taklalar atarak kendisine yapılan baskılar karşısında sınırlı manevra alanı olduğunu göstermektedir.

AB karşıtı duruşları olan ve mücadele sürecinde beraber hareket eden komünist-devrimci güçlerin kısmi gelişimi, bunların kitlelerin politikleşmesinde sınırlarını aşamadıklarını göstermektedir. Seçim öncesi süreç boyunca Yunanistan Komünist Partisi (KKE), Anti Kapitalist Sol Blok (ANDARSÍA)'nın sürekli olarak "seçimler hemen şimdi" politikası halk hareketinin de tıkaç rolü oynamıştır. Komünizm adına ortaya çıkan ve sistemi yıkmaktan bahseden KKE'nin, seçimleri her şey görmesi, bir taraftan on-

Mısır seçimlerinde sürpriz sonuç

Mısır'da yapılan Başkanlık seçimlerin ilk turunda kimse yüzde 50+1'i kazanamadığı için, seçimler ikinci tura kaldı. Mısır Yüksek Seçim Kurulu, ikinci tur seçimlerine 2 adayla mı yoksa 3 adayla mı girileceğini netleştirmedir.

İlk turda en yüksek oyu Müslüman Kardeşler'in siyasi kanadı Hürriyet ve Adalet Partisi'nin adayı Dr. Muhammed Mursi aldı. İkinci sırada Mübarek rejiminin temsilcisi Ahmed Şefik ise Mursi'ye en yakın oyun sahibi oldu.

Mısır seçimlerinin sürprizi ise medya tarafından ilk ikiye gireceği düşünülen Amr Musa'nın geride kalması oldu. Mısır'daki seçimin böyle sonuçlanmasında şunlar etkili oldu:

binler sokaklarda sistemle çatışırken kendilerinin tamamen dışında olmaları politikalarının yanlışlığını göstermekte. Diğer güçlerin seçim öncesi, meydan eylemlerinden faydalanma adına orak-çekiçli bayrağa gösterdikleri öfkeye karşın, "ulusal" örtüye bürünmüş gerici-faşistlerin kendilerini ifade etmelerine seyirci kalışlarının hesabını vermeleri gerekir.

Bugün, Kuveli (Demokratik Sol Parti başkanı) ve Çipras'ın (SİRİZA başkanı) aldatmacaların peşinden sürüklenmeleri dayatılan halk hareketinin bunlardan kurtarılması, bunların "solun zamanı değil" anlayışları doğrultusunda ortaya çıkan gücün, Memorandumcu Yunanistan Sosyalist Hareketi PASOK ve Yeni Demokrasi Partisine yedeklenmesine karşı, AB dostu anlayışlara sahip yanlış yönlendirmelere karşı durmak devrimcilerin en acil görevleridir. Aksi halde, "sol hükümet" deneyiminde yaşanacak olumsuzluk bütün sola sirayet edecek ve kitleler nezdinde solun halkın sorunları noktasında çözümünün ve çıkış yolunun olmadığı kanısı yerleşecektir.

Bu doğrultuda devrimci güçlerin önünde duran görevler; a) Halkın, şimdiki kadarki gelişmeleri belirlediği ve bundan sonrada mücadele ve direniş noktasında daha uygun koşulları yaratabileceği, kendisinin gerçek anlamda söz sahibi olduğu mücadele alanına yeniden taşınması. Halkın yeniden sokaklara dökülmesi... İşte, okulda ve yaşamın her alanında örgütlenmesi için halkın desteklenmesi. Yarın hangi hükümetin kurulacağı veya kurulamayacağından bağımsız olarak, halkın yaşam koşullarının düzeltilmesi ve güvenceye alınması amacıyla taleplerde bulunularak mücadele edilmesi.

b) En iyi şartlarda halka dayatılan sefaletin geciktirilmesinden başka bir şeye yaramayacak olan "Sol Hükümet Çözümü" anlayışlarından kitleleri kurtararak, kendi mücadelesi zemininde politikleşmelerini sağlamaya çalışılmalıdır.

Önümüzde, işçi sınıfının mücadele sahnesine çıkmasını sağlayabilecek olanaklar bulunmakta. Sınıfın, siyasal mücadele arenasına çıkarak, taleplerini ortaya koyarak, "Sol Hükümet" aldatmacalarına veya tersinden aşırı faşist Hrisi Avgi-Altın Şafak gibi aldatıcı ikilemlere düşen toplumsal kesimlere gerçek çıkışı göstermesi gerekmektedir.

* Bu yazı 12.05.2012 tarihli, YKP(M-L)'nin resmi yayın organı Proletarya Bayrağı gazetesinde yayımlanmıştır.

a) Müslüman Kardeşler'in ve Mübarek ardıllarının en örgütlü güçler olması. Her ne kadar Mübarek'in Vatan Partisi kapatılmış da olsa, bu partinin çizgisindeki kitle örgütleri vs aracılığıyla örgütlü gücünü koruması, bu sonucun oluşmasında etkili oldu.

b) Mısır halkının Mübarek'in ardıllarını önemli bir güç olarak görmesi, Müslüman Kardeşler'in kitlelerin istem ve taleplerine yanıt olamaması (bu durum eşyanın doğası gereğidir).

c) Hristiyan Kiptilerin, Müslüman Kardeşler'in İslami bir toplum tasavvur etmesi sonucu, Ahmed Şefik'i desteklemesi güç dengelerini bozan bir nokta oluşturdu.

Sözün özü, Mısır "devriminin" başarılı olabilmesi için, öncül rolü oynayacak bir partinin hala kitlelere ulaşamamasıdır.

“Küresel Mayıs Manifestosu” Belanın en büyüğü yanlış bakış açısından doğar

Başka bir dünya isteğiyle harekete geçen “Küresel İşgal Et” hareketi, “Küresel Mayıs Manifestosu”nu yayımladı. Manifesto her ne kadar “*Orada olacağız ve kazanana kadar savaşaacağız*” kararlılığıyla da bitse, hareket doğru, devrimci, komünist bir bakış açısına sahip olmadığı sürece “havanda su dövmek”ten öte bir “kazanımlı” olmayacaktır. Çünkü “savaşa” girecek kitleler, savaşı kazandıracak donanımdan yoksunlarsa, mücadeleleri her ne kadar kahramanca da olsa, sonunda kaybetmeye mahkumdurlar. Elbette mevcut duruma kitlelerin her türlü itirazı anlamlı, nesnel anlamda devrimcidir. Ancak, kitlelerin hareketi, başarılı olması tam da kitlelerin devrimci bir bilinçe erişmesi ile mümkün olacaktır. Bu vurgularla birlikte manifestoyu inceleyelim.

Manifestodaki talepler üç başlık altında toplanmış: “*Ekonomi insanların refahına hizmet etmeli*”, “*Ekonominin, yerelden küresel bütünü seviyelerde demokratik olarak işlemesi gerektiğine inanıyoruz*”, “*Siyasal sistemlerin bütünüyle demokratik olması gerektiğine inanıyoruz*”.

Kapitalist ekonomi insanların refahına hizmet mi eder?

Birinci başlık altında savunulan taleplere baktığımızda savunulması gereken talepler olduğu gibi, mücadele edilmesi gereken talepler de kendisini gösteriyor. Eğitim ve sağlığın parasız olması, onurlu bir şekilde yaşama yetecek kadar gelirin olması vb. istekler savunulabilecek isteklerdir. Ancak buna rağmen, “*şirketler hesap verebilir olmalı*” gibi anlamsız, doğru bir bakış açısından yoksun, kapitalizmi devirmeyi hedeflemeyen taleplerinin olması, hareketin kendiliğindenliğini açıkça gösteriyor. Bunun sonucu olarak da bütün kendiliğinden hareketler gibi, sonuçta kapitalist/emperyalist sistemin varlığını sürdürmesine hizmet edecektir. En nihayetinde “*öldürmeyen güçlendirir*”.

Farz edelim şirketlerin hesap

verebilir olmasının halklara ne gibi bir faydası olacak? Şirketleri var eden kapitalist sistemi ortadan kaldırmadan, şirketler büyük kârlarını yine kazanacaklardır. Emperyalizmin ürünü olan çok uluslu şirketler, büyük tekeller, emperyalizm ortadan kaldırılmadan ortadan kalkmayacaktır. Hem şirketlerin olabileceğini savunan hem de denetlenmesiyle sorunun çözülebileceğini savunan bir bakış açısı emperyalizmi ya anlamamıştır ya da sistemin gerçekliğini çarpıtma derindedir. Çünkü bu tartışmalar hiç de yeni değil. Kapitalizmin teknelci aşaması olarak emperyalizm tarih sahnesine ilk çıktığında da benzer tartışmalar sürdürülmüştü. Şirketlerin denetimi yoluyla sorunların çözülebileceğini düşünen bir bakış açısı, kesinlikle sorunu sistemde aramaz. Alt metinlerde, satır aralarında emperyalizmin denetim yoluyla insanlığa hizmet eden bir sistem olacağını savunmak, tarihsel bir bakış açılarından da yoksun olduğunu gösterir.

IMF’nin, Dünya Bankası’nın demokratikleştirilmesi!

İkinci başlıkta ise ekonomik kuruluşların demokratikleştirilmesi gerektiği vurgulanıyor. Bu başlık altındaki taleplerin elle tutulur, savunulur bir yanı hiç bulunmuyor. Zira manifesto, bu gibi kurumların görevlerini “*demokratik karar alma temelinde iktisadi kalkınmayı teşvik etmek*” olarak belirliyor. Buradaki temel soru iktisadi kalkınmanın temeli hangi ekonomik sistem olacak? Eğer kapitalizm olarsa bunun anlamı,

halkların daha fazla sefalet içinde yaşaması demektir. Yok, bunun temeli sosyalizm olarsa zaten bu kurumlar da alaşağı edilmeden sosyalizm gerçekleşemez. Manifesto önemli tespitler yapıyormuş gibi görünmesine rağmen, yaklaşık yüz yıl önce kitlelerin mücadelesi açısından mahkûm edilmiş düşünceleri savunuyor.

Demokrasi her şeyin ilacı mıdır?

Ya da hangi demokrasi neyin ilacıdır?

Üçüncü başlık da “*Siyasal sistemlerin bütünüyle*” demokratikleştirilmesi... Öyle ki manifesto, her sorunun çözümünü demokrasiyle bağdaştırıyor. Demokrasi nedir? Bir sınıfın öteki sınıf üzerindeki diktatörlüğü değil midir? Elbette manifesto, temsili demokrasi yerine doğrudan demokrasinin her tarafta uygulanmasını talep ediyor. Şüphesiz doğrudan demokrasinin yaşam bulması temsili demokrasiye göre ileri bir adım. Ancak birincisi, kapitalist-emperyalist sistem doğrudan demokrasiye kesinlikle izin vermeyecektir. Bütün güçleriyle, ordusuyla, polisiyle, mahkemeleriyle, hapishaneleriyle vb. bunun karşısına dikilecektir. Halkların doğrudan demokrasiyi yaşama geçirmeleri, ancak iktidarın proletarya tarafından ele geçirilmesi, burjuvazinin devrilmesiyle mümkün olabilecektir. Peki, manifestoda buna dair tek bir vurgu var mı?

Halkların emperyalizme isyan etmeleri, burjuvazinin devrilmesiyle sonuçlanabilmesi açısından hareketin kendiliğinden karakterine komünist bilinç unsurunun eklenmesiyle mümkün olacaktır. Şüphesiz kendiliğinden hareketler,

komünistlere görevlerini yeniden hatırlatan bir işlev görüyorlar. Manifestoya bakıp, karşımıza çıkan şey, kitlelerin hareketliliğinden uzak durmak değil, aksine bütün yanlışlarına karşı, onlarla birlikte olmaktan geçiyor. Tabii ki yanlış, hatalı bakış açılarıyla da mücadele etmeyi unutmadan...

Açlıkla terbiye!

Yunanistan’ın Lavrion şehrinde bulunan mülteci kampı, Türkiye ve T. Kürdistanlı binlerce mülteciye “ev sahipliği” yapıyor. Seksenli yıllardan beri açık olan kamp, bugüne kadar pek çok kez kapanma saldırılarıyla karşılaştı. Bunun en önemli nedeni ise, burada yaşayan mültecilerin politik kimlikleri ve bunun sonucu burada yarattıkları örgütlü duruştur. Bundan dolayı da Lavrion kampı yıllarca devletin tam denetim sağlamadığı bir kamp olma özelliğini sürdürdü. Ancak son yıllarda yaşanan gelişmeler, kampın kapanması noktasında ciddi endişelere neden olmaktadır. Yakın zamanda tadilat yapılacak bahanesi ile yapılan boşaltma girişimi, kampta yaşayanlar tarafından kabul edilmedi. Bunu kabullenemeyen devlet ise tehdit ve saldırılarını artırmaya başladı. Öncesinde suyu ve elektriği kesmekle tehdit eden devlet şimdi de tüm hizmetleri durdurmuş durumda.

21 Mayıs günü bir açıklama yapan **Lavrion Mülteciler Komitesi**; “21 Mayıs itibarıyla kamp çalışanlarının başlattığı grevi bizler de destekliyoruz. 6 aydır maaşlarını alamayan çalışanlar, zorunlu olarak greve çıkmışlardır. Devletin vurdumduymazlığının sonucu, kampta sağlık, gıda, temizlik hizmetleri sunulmamaktadır. Kampta yaşayan başta çocuk ve aileler olmak üzere yüzlerce mülteci insanlık dramı ile karşı karşıyadır. Sorunlarımız ortaktır ve mücadelemiz de ortak olmalıdır. Bu amaçla tüm duyarlı kurum ve kuruluşları yaşayan insanlık dramına duyarlı olmaya ve ortak mücadeleye çağırıyoruz” denilerek destek çağrısı yapıldı.

Yunanistan çelik işletmelerinde çelikten bir direniş

250 işçi, 209 gündür ortaya koydukları direnişle, SINIFI yeniden sokağa, direnişle, mücadele sahasına çıkardı. Yunanistan, AB’nin, ülke sanayisini yerlebir ettiği ‘80’lerin sonlarından bu yana bu çapta bir SINIF direnişine tanık olmamıştı. Yunanistan Çelik İşletmeleri işçileri, işten atılan 35 arkadaşları için başlattıkları grevi, patronun ve onun devletinin tüm saldırılarına rağmen, kahramanca bir direniş sahneye bugüne kadar getirmeyi başardılar.

Sendikaların 23 Mayıs günü yapılan seçimlerinde, rekor katılım sağlayan SINIFIN YÜZ AKLARI, ayak oyunlarına, tehditlere karşı BİRLİĞİN, DİRENiŞİN ve MÜCADELENİN tarafı olduklarını dosta ve de düşmana deklar ettiler. Bu direniş, sadece 250 işçinin direnişi olarak görülmesin. Bu bir SINIFIN ve de halkın direnişidir.

“Kaybetseler” dahi, sınıfa çaldıkları maya

güçlüdür ve mutlaka tutacak niteliktedir. Başladığı günden bugüne, halk içinde yarattığı umut havasında bunu görmek mümkün. Fakat seçim sonuçları ile birlikte, ortaya çıkan “sol hükümet” “çözümleri” kitleleri kendi söz sahibi oldukları mücadele alanından çıkararak, başka kulvarlarda boğma tehlikesi taşımakta.

Buna karşı da, başta çelik işçilerinin mücadelesi olmak üzere, mücadele minderinden uzaklaşmayan direnişlerin varlığı, her zamankinden daha değerlidir. Çünkü söz konusu olan bir sınıfın ve halkın geleceğidir. Bu doğrultuda, bizlerin en önemli enternasyonal görevi, bu direnişleri desteklemek ve her zaman yanında olmaktır.

Desteğimiz ve dayanışmamızla, uzlaşmaz sınıf mücadelesinin tek çözüm gücü olduğunu göstermek es geçemeyeceğimiz, erteleyemeyeceğimiz SINIF SORUMLULUĞUMUZDUR.

Linz’de Kaypakaya için anma

Avrupa’da İbrahim Kaypakaya’nın katledilişinin 39. yıldönümü anma etkinliklerinden biri de Avusturya’nın Linz şehrinde yapıldı. Ön hazırlık ve kitle çalışmalarının ardından saat 18.00’den itibaren şehir merkezinde bir anma gerçekleştirildi.

Mayıs ayından hareketle, Türkiye devrimci hareketi önderlerinden Deniz Gezmiş, Yusuf İnan, Hüseyin Aslan, yine 31 Mayıs 1971’de Nurhak’ta şehit düşen Sinan Cemgil, Kadir Manga, Cihan Alptekin olmak üzere, 18 Mayıs’ta bedenini ateşe tutuşturan Kürt ulusal hareketinin militan ve önder kadroları olan Dörtler ve Haki

Karer şahsında bir dakikalık saygı duruşu gerçekleştirildi.

Açılış konuşmasında, komünist önder İbrahim Kaypakaya’nın fikir ve düşüncelerinin günümüz sosyal ve politik sürecinde güncelliğini koruduğuna ve bu bağlamda emperyalist-kapitalist sistem ve onun işbirlikçisi Türk hakim sınıflarının Kaypakaya korkusunun bundan kaynaklandığına değinildi.

Konuşmanın ardından Linz MKM adına günün anlamına yönelik bir konuşma yapıldı. MKP ve TKP/ML’nin sunmuş oldukları mesajlarının okunmasının ardından Sınıf Teorisi ve Partizan adında yapılan kapanış konuşmasıyla anma etkinliği 18 Mayıs marşının okunmasıyla sonuçlandırıldı.

“Kentsel dönüşüm projesi, ‘afete karşı’ çıkarılmadı!”

İstanbul: Gündemdeki yerini hiç kaybetmeyen Kentsel/Rantsal Dönüşüm politikaları Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın kurulmasıyla yeni bir boyut kazandı. TOKİ eliyle devasa bir müteahhit-inşaat firması haline alan Bakanlık, Afet Yasası adı verilen düzenlemenin yasalaşmasıyla elini daha da güçlendirdi, önündeki tüm hukuki engelleri ortadan kaldırdı. Yeni düzenlemeyle birlikte Bakanlıkla uzlaşmayan emekçilerin evlerine sahip çıkması, direnmesi ceza kapsamına almıyor, yargı kararları rafa kaldırılıyor. Bayraktar'ın açıklamasıyla “10 milyon konutun 10 yıl içinde yıkılması” hedefini içeren bu projenin işçi ve emekçilerin lehine, onların yaşam kalitesini yükseltmek adına hazırlanmadığı açık. Zaten Bakan da açıklamalarıyla derdinin kâr etmek olduğunu açıkça dile getiriyor. İşçi ve emekçilerin yerleşim yerlerini hedef tahtasına koyan proje büyük bir yıkımı beraberinde getirecek, milyonlarca insanı yerinden yurdundan edecek.

Konuya ilişkin çalışmalar yürüten, örgütlenen eylemliliklerin içinde aktif olarak yer alan İstanbul Şehir Plancıları Odası Genel Sekreteri **Akif Burak Atlar**'la bir söyleşi gerçekleştirdik.

- “Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanun Tasarısı” kamuoyunun bildiği şekliyle Afet Yasası geçtiğimiz günlerde sessiz sedasız yasalaştı. Yasa neyi öngörüyor, kapsamı nedir?

- Proje, Van depreminden sonra apar topar hazırlandı. Afete karşı önlem almak adı altında gündeme getirildi. Öncelikle iddia edildiği gibi afete karşı önlem almak için hazırlandığını zannetmiyoruz. Afet karşısında önlem alınması ve bu konuda ciddi adım atılmasının ihtiyaç olduğu bir gerçek, bunun farkındayız. Fakat bu projenin inşaat sektörünü hızlandıracak nitelikte bir proje olduğunu düşünüyoruz. Bu konuda eğilim bu yönde.

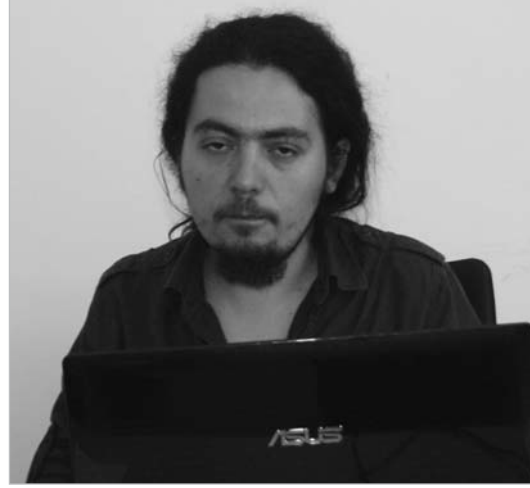
İstanbul'a üçüncü köprü de bu eğilimin göstergesidir. İstanbul'a iki yeni şe-

hir projesi buna örnektir. Bugün karşılaştığımız kamu arazilerinin giderek artan ivmeyle elden çıkarılıp inşaat sektörüne terk edilmesi, buna bir örnektir. Türkiye'nin tamamında uygulanacak bir yasa bu. İlk adımların İstanbul ve İzmir'de atılacağı yönünde bir bilgimiz var. Ekonomik değeri yüksek olan yerlerde bu proje uygulanırsa inşaat firmaları için daha cazip olacaktır.

İlk talep edilen yerler büyük kentlerde kent merkezlerine yakın yerler olacaktır. Kötü niyetli bir yasa bu. İlk adımların atılacağı alanlar, gecekonduların atılacağı alanlar, gecekonduların belli bir yaşın üzerinde olan bir bölge de olabilir. Kamusal fonksiyonların okul, hastane gibi yapıların bulunduğu bölgeler de olabilir. Önemli olan yüksek ekonomik değerinin olması.

Yasa Anayasa Mahkemesi'nden dönebilir. Bir yasal değişiklikler silsilesi yaşanıyor. 12 Haziran seçimleri sonrasında KHK'lerle birçok şey yeniden kurgulanıyor. Resmi gazeteyi takip ederseniz hemen her gün bir yönetmeliğin belli başlı maddelerinde çeşitli değişiklikler yapılıyor. Bu tamamen uygulanan politikaların önündeki engellerin ortadan kaldırılmasına yönelik değişikliklerdir. 2-B yasasını AKP-CHP el ele verip geçirdiler. 2-B yasa da Afet Yasası kadar kamuoyunda zararı olan bir yasa olarak öne çıkıyor. İlgili kurum ve kuruluşların itiraz ve önerilerine kulak asılmadığını da görüyoruz. Bu bir süreç, bugüne kadar farklı şekillerde uygulanmaya çalışıldı.

Örneğin bugün İstanbul, üçüncü köprü gibi geleceğini tehdit eden bir proje ile karşı karşıya. İstanbul'un kuzey ormanlarının ortasından geçen güzergahta birinci derece ulaşım aksı oluşturulmak isteniyor. Üçüncü köprü ciddi bir inşaat baskısını da beraberinde getirecektir. İstanbul zor bir virajdan geçiyor, geriye dönüşü olmayan adımlar atılıyor. 1950'lerden sonra yapılan birinci ve ikinci köprüler E-5 ile birlikte İstanbul'un omurgası haline geldi. Bütün yapılaşma kontrolsüz bir şekilde bu yollar

etrafında gelişti. 2-B yasa, hemen arkasından Afet Yasası bu inşaat faaliyetlerinin karşısında duran engelleri aşmak adına bakanlığa, hükümete ciddi bir ehliyet vermiştir. Bu niyeti son yıllardaki gidişat üzerinden okuyabiliyoruz. Herhangi bir rakam vermek kolay değil. TOKİ bunu tek başına yapamaz elbette bunu yüklenici firmalar aracılığıyla yapacaktır.

- Kentsel dönüşümün gerçekte rantsal dönüşüm anlamına geldiği, bu projenin büyük inşaat şirketlerini besleyeceği, onlara büyük çıkar sağlayacağı görülüyor...

- Bütün bu projeler inşaat sektörüne hizmet edecek süreçleri getiriyor. Yasayla ilgili konuşurken başbakanın Ağaoğlu'na kürsüden takılması, “**Ağaoğlu sen de yaparsın artık**” sözleri, tablo bu. Sadece Türkiye'den değil yabancılara satışla ilgili çeşitli düzenlemeler yapılıyor. Ekonomik krizin nasıl teğet geçtiğini gösteriyor yaşananlar. Parçaları üst üste koyduğunuzda birçok çıkarım yapmak mümkün, çok ciddi bir inşaat çılgınlığı var. İstanbul Dubaileşiyor. İstanbul zaten bitti, birçok eşik aşıldı. Doğal nüfus eşikleri, su havzaları, 50 yıl sonra İstanbul'da su içemeyecek, nefes alamayacağız. Çok ciddi bir mirası 1950'den sonra giderek yemiş bulunuyoruz.

- Olası bir depremde mevcut konutların büyük bir kısmının yıkılacağı ifade ediliyor. Yasanın temel gerekçelerinden birini bu oluşturuyor. Sizce bu ne kadar doğru, kentsel dönüşüm nasıl yapılmalı?

- Her şeyden önce insan odaklı bir çalışma gerekiyor. Her zaman söylediğimiz gibi bir bölgede kentsel dönüşüm yapıldığı zaman burada yaşayanları, onların barınma hakkını gözeterek yaklaşım gerekiyor. Mevcut dokuyla uyumlu bir projenin ortaya çıkması gerekiyor. TOKİ'nin yaptığı konutlara bakacak olursanız bugün Trabzon'a yaptığı bina ile Manisa'ya yaptığı bina birbirinin aynısıdır. Farklı iklim bölgelerinde, sivil mimarinin olduğu kentlerde aynı projeler yapılıyor. Bir kimlik ortaya çıkmıyor, giderek daha kimliksiz kentler oluşuyor. Sivil mimari örneğiyle öne çıkan bir kentimiz neredeyse kalmadı. TOKİ de aynı

binaları her yere dikerek olmaması gereken örnekleri bir anlamda sergiliyor. Dönüşüm gerekçesini ortaya koyduğunuzda bunun: Mesela Ankara Dikmen'e baktığınızda orada afet riski nedeniyle yıkmak istediklerini dile getiriyorlar. Fakat yıkmak istedikleri evler tek katlı. Deprem anında en az risk altında olan tek katlı yapılar. Dikmen'e dozerle girmeye çalışıyorlar. Orada depremin öne çıkarıldığı ama tamamen ekonomik nedenlerle yıkılmak istendiği çok açık. Afet riskine karşı hiçbir önlem alınmadı. 10 yıl önceki açık

alanların sayısı, deprem sırasında çadır kurup sabahlayacağımız açık alanların sayısı neredeyse yarıya indi. Biz garajları, arazileri, stadyumları, parkları, yapılaşmaya terk ediyoruz. Deprem anında bizim açık alanlara ihtiyacımız var. Fakat bu açık alanlar yapılaşmaya terk ediliyor. Asıl bu argümanların kamuoyu tarafından sorgulanması gerekiyor.

- Kentsel Dönüşümle birlikte kent yoksulları büyük şehirlerin dışına itilecek. Öngörülen proje neler getirecek?

- Paris isyanlarını hatırlıyorsanız, banliyölerde bir isyan çıkmıştı. Kent yoksullarının giderek Paris merkezinden çeperlere atıldığı bir yerleşime zorlanması, bir kutuplaşmayı da beraberinde getiriyor. Örneğin Tarla başı, Sulukule örneği var. Beşiktaş buna örnek. Kent merkezi büyük bir çöküntü arz ediyordu. Mesela Beyoğlu bölgesi kimsenin girmek istemediği bir yerdi. Şimdi burada milyonluk yapılar yükseliyor.

Bize düşen sesimizi daha fazla insana duyurmaya çalışmak, daha fazla insanı aydınlatmaya çalışmak. Çünkü doğrudan hayata bir müdahale, kentlerin kimliğine bir müdahale, belleğine bir müdahale söz konusu. Kente ve kentliye çok ciddi bir saldırı var. Örneğin İstanbul'da Haydarpaşa Garı otel yapılmak isteniyor. Taksim Meydanı'nda yaşanan tartışmalar var. Tünellerle yolların yer altına alınmaya çalışıldığı biliyoruz. Ali Sami Yen Stadı yıkıldı yerine otel yapılacak. Biz oda olarak mesleki değerlendirmemizle bunu dillendirmeye çalışıyoruz. Yasayla ilgili sıkıntıları sürekli dile getirmeye çalışıyoruz. Bütün siyasi partileri geziyoruz. Yaşanacaklar hakkında bilgilendiriyoruz. Hedefimiz her şeyden önce vatandaşın bilgilendirilmesi. Bu anlamda kapsamlı bir rapor çalışması sürdürüyoruz. Bizim görevimiz de budur. Ankara'da bir miting hazırlığı var. İnşaat Mühendisleri, Mimarlar ve Şehir Plancıları Ankara Şubelerinin “Barınma Hakkı Meclisi” ile birlikte bir hazırlığı var. Çok dikkatli davranmak gerekiyor. Herhangi bir resmi belge imzalamadan mutlaka iyice incelenmek gerekiyor. Burada herkese görev düşüyor. Konu hakkında bilgi sahibi olan herkes komşusunu, yakınına bilgilendirmekle sorumlu hissetmeli.

Velilerden 4+4+4'e tepki

İstanbul: Hükümetin tüm tepkilerle rağmen meclisten geçirdiği 4+4+4 değişikliğine ilişkin **Özgür Gelecek** olarak Gazi Mahallesi'nde bir eylem gerçekleştiren veli ve öğrencilerden kısa görüşler aldık.

- 4+4+4 yasa değişikliği hakkında konuşalım istiyoruz. Sizin çocuklarınızı nasıl etkileyecek?

- Gazi'den bir amca; 4+4+4'ün gerici bir sistem olduğunu düşünüyorum. Geçmişte Osmanlı'nın tasarladığı ama uygulamaya koyamadığı, şimdi Osmanlı'nın devamı olan despotik anlayışla hareket eden hükümetin yaptığı bir şey. 4+4+4 dedikleri sistem kesintili bir eğitim sistemidir. Burada Tayyip'in ısrarla vurgu yaptığı "ben dindar bir nesil yetiştireceğim" anlayışının devamıdır. Geçmişte Fethullah efendinin çağrısı vardı "ben altın nesil yetiştireceğim", o şimdi dindar nesil oldu. Bu sistemin amacı budur. Tabii biz dinin özgür bırakılmasını istiyoruz. İnsanlar dinini kendi yaşasın, kendi geleneklerine göre yaşasın. Tek din dayatmacı bir anlayıştır, despotik bir anlayıştır, diktatörcüdür.

- Yeni getirilen 4+4+4 sistemi hakkında ne düşünüyorsunuz?

- Pervin Gülmez; Bizler bu sisteme karşıyız. 4+4+4'ün nasıl bir sistem olduğunu az çok biliyoruz zaten. Ben şimdiki eğitim sistemini destekleyen bir insan değilim. Bu sistemin de her şeyi yozlaştı, koflaştı. Verilen eğitimin çok etkili olduğunu düşünmüyorum çünkü ezberci bir sistem vardı. Bugün ne oldu, bugün tamamen sermaye olarak görülecek. Dershanelerin kapısı açılacak, öğrenciler yetersiz kalacak. Çocuk küçük yaşta okula başlayacak, kendi ihtiyaçlarını hala gideremezken, okulda 5 yaşındaki çocuğu düşünün, anneye muhtaç, o yaşta altını ıslatan çocuklar var, bunlar ne kadar okulda yeterli olacak. Soru işareti var. Çocuk ilkokul 4'e geldiğinde, ikinci bir dördü okuyacak, işte mesleki alana göre yönlendirecekler. Böyle bir dayatma var. Şimdi kalkıp 10-11 yaşındaki çocuktan hangi alana gideceğinin kararının verilmesi isteniyor. Ama çocuk bunu yapamaz çünkü olgunluk yaşı 16'dır. Yani 16 yaşından sonra çocuk hangi alana gideceğini kestirebilir.

- Çocuk işçiliği ve çocuk yaşta evlilikler artacak mı sizce?

- Zaten bugün bir sürü sanayi yerlerinde çocuklar çalıştırılıyor. Şimdi alacaklar mesleğe göre çalıştırılacaklar. Tabii daha fazla çocuk işçiliği olacak. Zaten işsizlik had safhada, insanların hakları verilmiyor. Bir de bunun üstüne çocuk işçiliği eklenecek, her

şey iyice karışacak. Kızlar içinse erken evlilikler artacak, kızları zaten erken evlendiriyorlar. Şimdi kızlar ikinci dörtten sonra evlilik dayatması ile karşılaşacak. Kızlar cins olarak daha fazla eziliyor.

- Devletin 4+4+4 projesi ile ilgili neler düşünüyorsunuz?

- Gazi'den bir lise öğrencisi; 5 yaşında bir çocuğun okula başlaması çok saçma bir şey. 4+4+4'le okullar bölünecek mesela 4. sınıfa giden bir çocuğun başka okula gitmesi çok saçma geliyor bana. Çocuk mesela 8 Evler'de oturacak oradan Son Durağa gidecek. Bir yandan da bu 4+4+4 ile din dersleri, Kuran-ı Kerim dersleri gelecek. Seçmeli olacak deniliyor ama yüzde yüz yine insanlara bunu dayatacaklar. Bence AKP dindar gençlik yetiştirmek istiyor, kendi konuşmalarından da bu anlaşılıyor.

- Peki sizce bu sistem çocuk işçiliğini artıracak mı?

- Artıracak, mesela veliler kız çocuklarını okula göndermeyecekler. O zaman babası onu konfeksiyonda çalıştıracak ya da evlendirecek. Çocukları sermaye olarak kullanacaklar, yani piyasaya sermaye üretiyorlar. Kapitalizme işçi yetiştiriyorlar. Bilinçli yapıyorlar, böylece patronlar, burjuva daha çok büyüyecek. Zaten dinsel eğitim daha çok ön plana çıkıyor. O yaşta çocuk kendini savunamaz.

- Leyla Kırac (lise öğrencisi); Bana kalırsa şeriatı getirmek istiyorlar. Kadınları bilinçli olarak evliliğe yönlendiriyorlar, bu şekilde sömürmek istiyorlar. Erkek egemenliğini konuşturmak, kadınları geri planda tutmak istiyorlar.

Minibüs şoförleri kontak kapattı

Kartal: Pendik Minibüs Duracağı'nın İstanbul Büyükşehir Belediyesi tarafından özelleştirilmesi **Pendik, Kaynarca, Tuzla** hattı minibüs şoförleri tarafından protesto edildi.

14 Mayıs sabahı saat 09.30'da alkış ve ışıklarla çalışmayacaklarını söyleyen minibüs şoförleri özelleştirmenin kendilerini ve Pendik halkını mağdur ettiğini belirttiler. Minibüslerin çalışmaması nedeniyle Pendik'te hayat adeta durdu. Kendi aralarında bir heyet oluşturan şoförler İstanbul Büyükşehir Belediyesi ile bir görüşme gerçekleştirecekler. Sorunun çözülmemesi halinde hizmet vermeyeceklerini belirten şoförlerle bir röportaj yaptık.

- Öncelikle kendinizi tanıtır mısınız?

Ufuk Akyüz: 18 senedir minibüs şoförlüğü yapıyorum.

- Buradaki özelleştirme süreci nasıl başladı?

- Buranın satılması yaklaşık bir haftadır konuşulan bir mesele. İstanbul Büyükşehir Belediyesi burayı bize sormadan PENTAS diye abuk sabuk bir şirkete sattı. Bu şirket de buraya hizmet falan vermiş değil. Sadece buralara küçük bir asfalt yaptı, bir de kamera taktı. Sonuç olarak biz buranın durak olarak kullanılması için belediyeye cüzi bir miktar para veriyoruz. Belediye de buranın temizliği vs. gibi küçük hizmetler veriyor. Ancak burayı özelleştirme nedenini anlayamadık.

Cuma günü sabah 05.00'te geldik. Baktık ki bizim durak girişinde bir vezne ve çevik kuvvet var. Girişlerde bizden günlük durağa girişimiz için minibüs başına 20 TL istiyorlar. Biz de vermedik. Kısa süreli bir tartışma yaşandı. Vermedik diye bizi tehdit ettiler. "Para vermeyenlere 640 lira ceza para cezası keseriz" dediler. Biz de dedik ki "Kardeşim biz bu durağa gireceğiz, gücün yetiyorsa engelle!"

- Burasının özelleştirilmesi hakkında ne diyorsunuz?

- Bak kardeşim, bunlar burayı baba hayırına satmazlar! Hafta içi buradan beş yüz bine yakın insan dolmuşa biniyor. Bunlar da, burada dönen paranın üstüne konma hesabındalar.

Biz hesapladık. Bunlara her gün 20 TL versek, aylık 300 bin TL gibi bir para bu PENTAS denilen şirketin cebine inecek. Bunu yılla çarpsan 3 trilyon 600 bin TL yapar. Bu şirket ne yapıyor da kazanıyor? Hiçbir şey. Yani anlayacağın bunlar rant peşinde.

Bu AKP hükü-

meti yok mu? Hani diyorlar ya "biz halka hizmet veriyoruz." Sen ne veriyorsun ya? Ancak işte böyle yaparak insanları mağdur et!

Sabah 09.30'dan bu yana çalışmıyoruz. Benim iki tane yeğenim var. Tuzla'da oturuyorlar okula gidemediler. İnsanlar işe gidemedi. Bizi halkla karşı karşıya getiriyorlar. Buraya Büyükşehir Belediyesi Başkan Yardımcısı geldi. Güya bizi ikna edecek. Bize diyor ki "Sadece burası değil, bütün minibüs duraklarını böyle yapacağız!" İşte bunların zihniyeti bu! Böyle ikna mı olur ya?

Vatandaşın biri bu yardımcıya yanımızda sordu: "Ben Kaynarca'ya nasıl gideceğim şimdi?" diye. O da "Bak kardeşim, İETT otobüsler var, onlara bin!" Adam haklı bir şekilde cevap verdi "Ben otobüse 2 lira veriyorum, burada 1.60 kuruş. 40 kuruş benim ekmek param!" İşte bunların yapmak istediği de bu; milletin ekmek parasına göz koymak... Bu AKP zihniyeti var ya, diktatörlüğün ta kendisi.

Suriye'dekiler için ağlıyor, Esad'a diktatörlükten vazgeç diyor. Senin yaptığın ne? Hele sen bunu açıkla. Bu diktatörlük değil mi?

- PENTAS yetkilileri ile görüşme gerçekleşti mi?

Biz onlarla ne görüşeceğiz ya?! Onlar kim oluyor?! Kardeşim bu durak bizim. Burasını peşkeş çekmek isteyenler elbet var. Ama dediğim gibi burası bizim. Kendileri geldi bizimle görüştüler. Biz de rest çektik. Adamlara "biz bu parayı vermeyiz" diyoruz. Onlar da bize "kâhyalık bitsin, onlara vereceğiniz parayı bize verin" diyorlar.

Yok ya, benim arkadaşım bu duraca emek vermiş, bir nedenle işten çıkartılmış. Biz de bu arkadaşlarımızı burada hizmete devam etmeleri için minibüslerin bakımı için yevmiye veriyoruz. Bizden arkadaşlarımızı, kardeşlerimizi satmamızı istiyorlar. O ara sürtüşme çıktı. Buraya çevik kuvveti yığdılar. Bizi daha başka şeylere teşvik ediyorlar. 4 arkadaşımız "arkadaşlar bunlara para falan vermeyin" dedikleri için şu an adliyedeler. Arkadaşlarımızın adliyeye alınması ile biz de eylem yapacağız. Bu iş düzeltilene kadar burada servis yapılmayacak.

Gazi

22 Mayıs günü Gazi Mahallesi Cem Evi önünde çocuklarıyla birlikte veliler 4+4+4'ü protesto etmek için bir eylem gerçekleştirdi. Veliler "**Çocuklarımız Geleceğimizdir, Geleceğimizi Karanlık Yarınlarımıza Teslim etmeyeceğiz**" pankartı açarak Cemevi önünden Şair Abay Lisesi'ne doğru yürüyüşe geçtiler. Çocukların pankartın en önünde yeri almış olmaları ve gur bir şekilde sloganlara eşlik etmeleri oldukça dikkat çekiciydi.

Tarsus

H. Merkezi: Mersin'in Tarsus İlçesi'ndeki Anıt Mahallesi'nde bulunan Turgut İçgören İlköğretim Okulu velileri, 4+4+4'le birlikte okulların dağıtılmasına karşı 18 Mayıs günü bir eylem yaptı. Veliler, başka mahallelere gönderilmesi planlanan çocuklarının yol ve yemek masraflarını karşılayamayacaklarını belirtti. Anıt Mahallesi'ndeki velilerin eylemine aynı taleplerle eylem yapan Musalla Mahallesi'ndeki veliler de destek verdi. Taleplerini dile getiren veliler halay çekerek eylemlerini sonlandırdı.

Pusul

Teorik gelişme
devrimci pratikle sağlanır

Devrimci çalışmalarımızda genel teorik bilgilenmeyi kendi nesnel gerçekliğimizle bütünleştirmeliyiz. Teorinin devrimci pratiğe rehberliğini de ancak böyle sağlayabiliriz. Yine teorik gelişmeyi devrimci pratikten koparan, akademik bir çalışmanın sınırları içine hapseden tüm yaklaşımları yadsımalıyız. Bu, devrimci teori ile devrimci pratik arasındaki diyalektik ilişkiden hiçbir şey anlamamaktır.

Bu sorunu belli yönleriyle somutlamak için, tarihi tecrübelerle başvurmakta yarar görüyoruz. Çünkü tüm bu tecrübeler de izlenen devrimci pratiklerin ürünüdür. Dolayısıyla sınıf savaşımı için tarihsel bir değer taşımaktadır. Tüm mesele bu tarihsel değerlerde yaratıcı bir tarzda yararlanmasını becerebilmektir. Aşağıda sunacağımız değerlendirmeleri de bu bilinçle ele almalıyız. Tersî yaklaşımlar tecrübelerden yararlanma gerçeğini sakatlar.

“Çünkü Marksizm-Leninizm, Marks, Engels, Lenin ve Stalin tarafından pratiğe dayanılarak yaratılmış bir teoridir: Onların tarihi ve devrimci gerçeklikten çıkardıkları genel sonuçtur. Eğer onların eserlerini sadece okumakla yetiniyor, Çin tarihinin ve Çin devriminin gerçeklerini onların teorisinin ışığında incelemiyor ve Çin’in devrimci pratiğini teori açısından dikkatli bir şekilde düşünmek için hiçbir çaba harcamıyorsak, kendimize Marksist teorisyen diyecek kadar kibirli olmamız gerekir. Eğer ÇKP üyeleri olarak, gözlerimizi Çin’in kendi sorunlarına kapar ve Marksist yazılardan tek tek bir takım sonuçlar ve ilkeler ezberlemekle yetinirsek, teorik cephedeki çalışmalarımız gerçekten çok yetersiz kalacaktır.” (M. Zedung. S.E.cilt 3. s.39)

Yukarıda ortaya konulan bakış açısı teorik çalışmadan ne anlaşılması gerektiği konusunda bize net ve somut fikirler sunmaktadır. Genel teoriyi kendi somut durumumuzu incelemeye yararlanılması gereken tarihi bir tecrübe olarak algılamak yerine, basmakalıp bir tarzda uygulamaya kalkmak özünde kendi gerçekliğine, yani ayak bastığımız nesnel zemine gözünü kapamaktır.

Bir komünist partisinin devrim programını şekillendirirken, tarihi tecrübelerden yararlanması oldukça anlaşılır bir durumdur. Ama onun programına şekil verecek olan o ülkenin ekonomik, siyasi askeri durumudur. Uluslararası emperyalist güçlerle olan ilişki düzeyidir. Kendi nesnel gerçekliği üzerinde derinleşmeyen, kadro ve üyelerini bu yaratıcı bakış açısına uygun olarak şekillendirmeyen bir parti, öznelcilikten dogmatizmden kendini kurtaramaz. Öznelci ve dogmatik düşünüş tarzına karşı mücadele, MLM düşünüş tarzının asgari düzeyde içselleştirilmesiyle mümkün olabilir. Eğer kadro ve militanlarda bu yönü zayıflıklar varsa, değişime ayak uydurma, yeni koşullara uygun olarak teorik formülasyonlar oluşturma pratikleri oldukça zayıftır. Teorik gerilik, yalnız izlenen pratiğin güçlü teorik bir temele oturtulmasını zorlaştırmaz. Aynı zamanda dogmatik bakış açısının zeminini de güçlendirir. Dogmatizmin olduğu her yerde bilimsel yöntemde zayıflık, teorik donanımda gerilik vardır.

Bu yetersiz duruş, kendi nesnel zeminine yaslanan ve devrimci pratikle beslenen, onu güçlü teorik temellere oturtan bir bakış açısıyla aşılabılır. Bugün üzerinde yükseldiğimiz çizgi tam da böylesi bir pratik duruş üzerinde şekillenmiştir. Dolayısıyla bugün ideolojik derinlik ve teorik yetkinlikten, savaşın geliştirilmesinden, genel politikalarımızın yaratıcı bir tarzda uygulanmasından söz eden faaliyetçi bu söylemlere uygun olarak pratik bir duruş da sergilemek zorundadır. Genel atıl duruşun sarsılması, inceleme-araştırma pratiklerine ivme kazandırılması için devrimci pratik içinde konumlanmak zorunludur.

"Kendiyle hesaplaşan devrimci ileriye bakıyordu"

Zor bir süreçten geçiliyordu. 19 Aralık 2000'de "Hayata Dönüş" adı altında işçi sınıfının, emekçi yığınların öncülerine yönelik gerçekleştirdiği katliamda devlet, 28 devrimciyi katletmiş, saldırganlığının çitasını iyice yükseltmişti. Bu vahşete ideolojik-politik düzlemde yürütülen tasfiye politikaları eşlik ediyordu. Partizanlar sürecin zorluklarının farkındaydı. Partiyle ilişki kurmuş, Dersim'e gelecek yeni gerilla gruplarını bekliyorlardı. Hasret ve özlem kokuyordu tüm sözleri. Aynı sevdaya ezgili yoldaşlarıyla demli bir çay içecek, derin sohbetler edecek, geleceğin özgür dünyasında birlikte yol alacaklardı. Aylardan Nisan'dı ve takvim yaprakları 13'ü gösteriyordu.

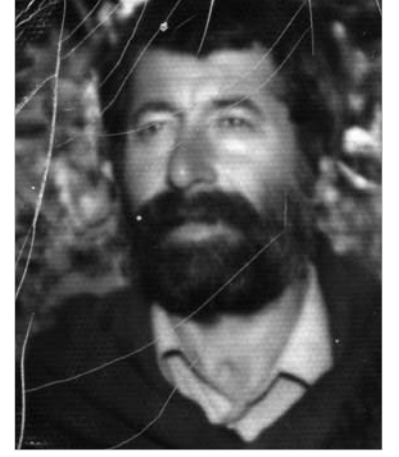
İki Partizan bu düşlerle dağları adımlarken sınıf mücadelesinin o amansız ikliminde düşmanla karşı karşıya geldi. İki yürek özlemlerini, gelecek düşlerini ve kavga andlarını yarınlara taşımak üzere yoldaşlarına devredererek toprağa düştü. Biri **Ahmet Laço** (Rıza) öteki **Sevda Yıldız** (Barbara)ydı.

Kendisiyle hesaplaşan devrimci ileriye bakıyor demektir!

"Hesaplaşmak derinden ve sarsıcı bir şekilde hesaplaşmak zor gelir çoğu kez. Alışkanlıklardan arınmak, kötü huylardan kurtulmak kolay olmu-

yor her zaman. Sistemden, sistemin yarattığı insan tipinden kurtulmak, yeni insan olmak çaba istiyor, kararlılık ve sabır istiyor. Hesaplaşmak; en başta dürüst olmayı gerektiriyor. Kendine karşı başkalarına karşı açık ve samimi olmayı gerektiriyor. Zor da olsa, sallantılı da olsa kendisiyle hesaplaşan her devrimci ileriye bakıyor demektir. Çünkü takındığı tavır sınıf-saldır sonuçta. Yani bir sınıfın yanında yer alıyor ve bir başka sınıfın karşısında duruyor demektir. Yaptığıyla sorumlu olur her devrimci aynı zamanda. Halka karşı halka ışık yayan Proletarya Partisi'ne karşı... Sıradan bir dava neferi olarak mücadeleye hazırım. İbrahim Kaypakkaya'nın düşünceleri noktasında sorunum yoktur. Sorun gerçekten o düşünceleri kimlerin pratikte

uygulayacağı sorunudur... Teori ile pratiğin bütünlüğü içinde hedefime koşmaya çalışırım." (Ahmet Laço'nun Proletarya Partisi'ne sunduğu "Özgeçmişime dair özet notum" başlıklı yazısından)

Ahmet ve Sevdâ yoldaşlar tüm olumsuzluklara karşı gerilla savaşında ısrarın, geleceğe inancın ve partiye güveninin adı olarak ölümsüzleştiler. Yoldaşlarıyla aynı mevzide silah çatıp kurşun yağdıramadılar düşmanın üstüne belki ya da günler süren yolculukların sonunda sıcak bir tebesümde dindiremediler yorgunluklarını. Ancak kuşku yok ki yoldaşları bugün onların kanyla suladığı topraklarda, onların sesini taşıyan kavga türküleriyle yol alıyor. Böyledir bu kavga. Düşenlerin ezgileri, kalanların yüreğinde taşınır ve arkadan gelenlere devredilir.

Kavgada ölümsüzleşenler

Mehmet Kalkan: 1952 Dersim Hozat Buzlupınar Köyü'nde dünyaya gelen Kalkan, ailesiyle birlikte 1978 yılında İstanbul'a göç eder. Cevizli Tekel Yedek Parça fabrikasında örgütlenme çalışması yürütür. Kalkan, 14 Haziran 1987'de Amed işkencehanelerinde ser verip sır vermeme geleneğinin sürdürücüsü olarak ölümsüzleşir.

Naki Göksoy: Malatya doğumlu Naki Göksoy (Ünal) Partizanlarla 88-89'da üniversitede tanışır. Okulda gençlik faaliyetine aktif bir komsomolcu olarak katılır. İstanbul Teknik Üniversitesi'nde son sınıftayken gerillaya katılır. Bu süre içinde kamulaştırma ve cezalandırma eylemlerinde yer alır. Haziran 91'de TİKKO gerillaları düşman pususuna düşer. Naki yaralanır ve birlikten ayrı düşer. Bir gün sonra başka bir köyde pusuya düşer, son mermisine kadar savaşır, ancak tutsak düşer. Düşman onu yaralı haliyle Mazgirt'e bağlı Ataçınar köyüne getirir ve köylülerin önünde yoldaşlarının yerini söylemesini ister. Naki onlarla alay eder, köylülere propaganda yapar. Zavallı

duru- ma düşen düşman, 8 Haziran 1991'de Naki'yi köylülerin gözü önünde kurşuna dizer.

Yıldız Çiçek: 1968 Dersim Merkeze bağlı Gevrek köyünde dünyaya gelen Yıldız Çiçek (Kinem) 1989 yılında gerillaya katıldı. Artvin'e giden gerilla birliğinin komutanlarındandı. Artvin Şavşat'ta 1 Haziran 1992'de bir ihbarcının verdiği bilgiler üzerine düşman gerilla birliğini kuşatır. Çatışmada Çiçek şehit düşer.

Hıdır Doğan: Dersim Hozat Alancık Köyü doğumlu olan Doğan, devrimci düşüncelerle abisi aracılığıyla tanışır. İstanbul'da Partizanlarla ilişkiye geçen Doğan, şehir askeri alanında görev yapar. Askerlik çağrısı geldiğinde "Dersimin dağları dururken, asker ocaklarına gidecek değilim" diyerek soluğu dağlarda alır. 6 Haziran 1992'de Dersim Limek'te 2000 kişiye yakın TC askerleriyle 40 kişilik gerilla gücü arasında iki gün süren çatışmada şehit düşer.

Ahmet Kargın: 1963 Dersim Ovacık Tetuşağı Köyü doğumlu olan Kargın, Partizanlardan etkilenecek gerillaya katılmıştır. Erzincan Ergani yöresinde para al-

maya gittikleri bir yerden dönerken konakladıkları sırada Erdal Aslan adlı hain tarafından Haziran 1992'de öldürülür.

Zülfü Yıldız: Elazığ Karakoçan'da dünyaya geldi. Devrimci düşüncelerle İstanbul'da Otomarsan fabrikasında tanıştı. Tüm Maden-Sen'de örgütlü faaliyet yürüten Yıldız bu süreçte Partizanlarla tanıştı. Bir yandan 1 Mayıs Mahallesi'nin kuruluş çalışmalarına katılıyor, öte yandan partinin propagandasını yürütüyordu. 12 Eylül cuntasında kısa bir süre tutsaklık yaşayan Yıldız yurtdışına çıkar. Burada verilen her görevi yerine getiren Yıldız, 8 Haziran 1993'te geçirdiği kalp krizi sonucunda yaşamını yitirir.

Ramazan Kılavur (Kılavuz): 1959 Siverek doğumlu Kılavur, 1975 yılında Partizanlarla tanıştı. Faaliyetlerini Siverek'te sürdürdü. 12 Eylül cuntası sırasında Amed zindanlarında ağır fiziksel ve psikolojik işkenceye maruz kaldı. 4 yılı tecritte, 11 yıl tutsak kaldı. 96'da yurtdışına çıktı. Tecrit koşullarının ruhunda yarattığı izlerin sonucunda 3 Haziran 2001'de intihar ederek yaşamını yitirdi.

“Nerede mücadele varsa orada fedakarlık vardır” -2-

Proleter devrimcinin sınıdığı mücadele alanlarından biri de işkencehaneler ve zindanlardır. Çünkü buralarda kişi, iradesinden başka silahı olmaksızın düşmanla çatışmak zorundadır. Bu açıdan işkencehanelerde kızıl direnme ruhunu yaşatmaya her zaman için hazır olunmalıdır. Elbette bu zor bir görevdir. İnanç, azim, kararlılık, cesaret, fedakarlık ama en önemlisi de ideolojik sağlamlık ister. İ. Kaypakkaya Diyarbakır Zindanlarında üç ay boyunca işkencecinin en ağır olanına proleter devrimci tutum ve kararlılıkla karşı koydu, büyük bir direniş gösterdi. Devrimi, partisini, halkı tavizsiz bir şekilde savundu, düşmanı kendi kalesinde yendi. Bu duruşuyla Türkiye devrimci güçlerine “ser ver sır verme” ilkesini kazandırdı.

Parti tarihinde İ. Kaypakkaya'nın ilkeli duruşunu ondan bayrağı devralan Süleyman Cihan devam ettirdi. 12 Eylül işkencehanelerinde üç ay boyunca insanlık dışı işkencelere maruz kaldı “ser ver sır verme” ilkesine bağlı kaldı. Onu bu denli güçlü kılan MLM bilimine olan inancı, yoldaşlarına ve halkına olan bağlılığı ve tabii zorluklara göre kendisini her bakımdan hazırlamasıydı.

İşkencede, ilkesel duruş ne pahasına olursa olsun direnmek, parti ruhunu yaşatmak, ilkelerden taviz vermemektir. Bunun için, bilinçli, kararlı, cesur, sağlam, özveri ruhuna sahip olmak, iradeli davranmak, partiye, devrime, halka bağlı olmak gerekir.

Bu yeterlilik ve donanımda olunur, düşman unsuru bilince çıkarılırsa direniş sergilenebilir “ser ver sır verme” ilkesine bağlı kalınabilir.

Her şeyin başı, iç çelişkilerin tetiklenmesiyle küçük burjuva duyguların bireyci, bencil ve çıkarıcı yanların devrimin, partinin, yoldaşların, halkın çıkarlarının üstünde tutulup tutulmamasıdır. Bu ise, MLM bilimine, proletaryaya ve ezilen halklara, partiye ve yoldaşlara güven duyulup duyulmamasıyla alakalı bir şeydir.

İşkence karşısında proleter devrimci bir tutum sergileyip sergilememekte her ne kadar iç çelişki belirleyici diyor isek de, dış çelişkilerin önemli bir etken olduğunu da unutmamak lazım.

Ancak burada düşmanın saldırı boyutu, partinin mücadele seyri, önder kadroların ideolojik-teorik donanımı, halkın örgütsel durumu proleter devrimcinin iç çelişkileri üzerinde etkili olabilecek faktörlerdir.

Başta İ. Kaypakkaya olmak üzere şehitlerin mücadele yaşamları muazzam derslerle doludur. Gerek işkencehanelerdeki proleter devrimci tutum, gerek sınıf mücadelesindeki yaşamları zengin deneylerle doludur. Bu deney ve tecrübelerinden yeterince yararlanamadığımız gibi bir durum ortaya çıkıyor. Aslında şehitleri anlatan yazılı metinler (anı, öykü vb.) vardır. Ama bunlar bölük pörçük durumdadır.

Oysa toplanması, sentezlenmesi bir anlayış, bir politika çıkarılması, bütüne mal edilmesi gerekir. Mesela mücadele hangi aşamalardan geçti, bu aşamalarda nasıl bir kadro tipi yarattı, zorlukları neler oldu vb. tüm bunların gün yüzüne çıkarılması, yeni kuşaklara aktarılması önemlidir.

Deneyimler, tecrübeler, devrim dalgasının yüksek olduğu dönemlerde, gerek örgütsel moral, gerek devrimci hareket, kitlelerde devrime, partiye ve sınıfa bağlılığı daha güçlü kıldığı için “ben” olgusunu öne çıkarmaz, feda ruhunu gelişkin kılar.

Disiplin anlayışının yerleşmesi, değerlerin ve maddi kaynakların korunması, büyütülmesi için parti, kadro ve taraftarlarını, 1970 ortalarında “kızıl cumartesi” adı altında (belli bir bölgede) örgütlenen kampanya ile üretim alanlarına yönelir. Özellikle inşaat sektöründe etkili olan bu kampanya gecekondu yapımında hayat bulur, birçok açıdan faydalı olur. Bu sayede, kitlelerin yaşam ve çalışma koşulları daha iyi anlaşılır, ilişkiler ileri düzeye taşınır, küçük burjuva kesimden gelen kadro ve taraftarlarda “ben” ve kibir olgusu kırılır, iş disiplini edinilir, çalışkanlık, tutumluluk anlayışı gelişir, siyasi çalışmalar daha canlı olur.

Samimiyet, içtenlik, bağlılık, çalışkanlık ve tutumluluk bir devrimcinin sahip olması gereken vasıfların başında gelenlerdir. En önemlisi de, çıkar gözetmeden, kendisini, hayatını öne almadan devrimin, partinin, halkın çıkarlarını önde tutmasıdır. Partinin güçlenmesini, gelişmesini sağlayacak ve kitlelerle buluşacak, onların içinde kök salacak şekilde çalışmak, ilkeli ve disiplinli davranmak, MLM görüşler ışığında hareket etmek, anti-MLM akımlara karşı mücadeleyi elden bırakmamak lazım gelir. Kişisel çıkar gözetmemek, halk yığınlarının çıkarlarını önde tutmak gerekir. Bunlar yapılırsa bencillikten uzak durulur, kendi çıkarlarından feragat edilir, genelin çıkarlarına feda edilir.

Hatalara yaklaşım

Hatalar olduğunda sinip geride kalmamak, korkmamak ama hatalardan ders çıkarmak, halkın çıkarlarına zarar vermemek dikkat edilmesi gereken hususlardır.

Hatalar olduğunda nedenlerini bulup çıkarmak, kaynağına inmek gerekir. Bunun için önce kişi kendini sorgulamalıdır. Çünkü hata kendi ediminden, eyleminden ileri gelmektedir. Yaptığı ile nesnel durum arasında ne gibi uygunsuzluk vardır, buna çok yönlü bakmalıdır. Bunu yapmak hatayı görmek, anlamak, düzelmek, gelişmek demektir.

İlk sorgu deneyiminde başarısız olan M. Zeki Şerit, kendisini sorgular, sorgudaki tavrını gözden geçirir, yoldaşlarının da yardımıyla hata ve zaaf-

rını görür, yeniden işkencehaneye döşer ve direnir. Hapishaneden firar ederken “o duvar, o duvarımız vız gelir bize vız” şiarını duvara yazar, düşmana meydan okur.

Devrim mücadelesinde yer alan bireyin görevlerini layıkıyla yerine getirebilmesi için kişiliğini dönüştürmesi, parti ilke ve disiplinine uyarlaması gerekir. Burjuva kişilik yapısından proleter kişilik yapısına dönüştürülerek verimli ve etkin hale getirilen kişiliğin en önemli özelliği edilgenlikten, biat kültüründen arındırılmış olmasıdır. Birey kendisini devrimin, partisinin etkin, faal bir üyesine, bir kadrosuna dönüştürmezse, toplumsal olaylara ilgi göstermez, etkin biçimde katılmaz, inisiyatifli davranma, karar verme yetisi geliştirmezse içeriği dolu, canlı, kararlı ve kavrayışlı birine dönüşemez.

Parti bünyesinde yer alan birisinin ileri düzeye gelmesi, teorik birikimini ilerletmesi, bilgi ve beceriye sahip olması yeterli değildir. Aynı zamanda parti disiplinine, yani “kişi örgüte, azınlık çoğunluğa, alt kademe üst kademe” tabi olmalıdır.

Disiplinin içeriği, alınan kararların her ne pahasına olursa olsun tam olarak yerine getirilmesinden ibarettir. Kişi bu durumda kendisine ait olan görüşlerini, istek ve arzularını geri plana atar. Bu olmadan ne kararlar uygulanır ne devrim görevleri yerine getirilir.

1986 yılında şehit düşen dokuz kadro ve militan arasında bulunan Zeki Uygun'un tavrı bu anlamda öğreticidir. Yapılacak 3. Konferansa yurtdışı delegesi olarak seçilen Zeki Uygun, konferansın örgütlenmesinde var olan güvenlik sorunları nedeniyle konferansa katılıp katılmamayı tartışılır hale getirir. DABK'nın “Konferans Derdim’de toplanabilir, her türlü güvenliği alıyoruz” dayatmasına dönemin önderliği boyun eğer. Zeki Uygun'un tavrı nettir, delege seçildiği halde güvenlik sorununu bahane ederek konferansa katılmama yönünde tavır gösteren kimi delegelerin aksine “Ben intihar niteliğinde olan bu karara görev ve disiplin anlayışının gereği katılıyorum” biçiminde olur.

Bu tavır, partili olma, disiplin ve görev bilinciyle hareket etme anlamında öğreticidir. Dahası, devrimin çıkarlarını her şeyin üstünde tutma, kendi çıkarlarını bunların gerisinde tutma, yani zor dönemlerin kadrosu olma anlamında öğretici ve örnek bir tavidir.

Parti ne denli kadro unsurunu

önemse ve ne denli kusursuz gelişirse, kadrolar arasındaki ilişkiler de sevgi bağı, feda ruhunu o denli kökleştirir.

Partinin bu özgün niteliği onun örgütsel erdemi ve değeri olarak görülür. Partiyi halkla bütünleştiren, halkın içinde tutan, kucaklayıcı bir yapıya dönüştüren özelliklerinden bir başkası da şudur: parti politikaları halkın deneyimlerinden, görüş ve taleplerinden beslenir, hayat bulur. Politikaların partiye özgü olmadığı, kitlelerden gelip, kitlelere döndüğü bir gerçektir. Mao'nun “yığınlardan gelip yığımlara dönmek” dediği bu manadadır.

Kabul edilmelidir ki, parti ve önderliğindeki örgütler, kendilerini halkın kurtuluşuna adanmışlardır. Çünkü bu örgütler halkın çıkarları için mücadele etmektedirler.

Devrimciler hata ve zaaflarına karşı

Mehmet Zeki Şerit

Zeki Uygun

amansız olur, onları aşmak için mücadele ederler. Zira halka hizmet, halkın kurtuluşunu gerçekleştirmek, özeleştiril davranmayı gerektirir. Eğer böyle yapılırsa, halkın çıkarları esas alınırsa hem kişisel gelişim sağlanmış, hem partinin güçlenmesine, kitleleşmesine hizmet edilmiş olur.

Parti saflarında her kadro, her sempatizan değişik yaşam alanlarından, değişik sınıf katmanlarından gelir, devrimci amaç için birleşir. Ancak bu yetmez, amaçlanana ulaşmak için halkı da parti ile buluşturmak gerekir. Kuşkusuz bu zor bir görevdir ama bu zor, halka ve kendine güvenmekle, kararlı ve ısrarlı bir şekilde çalışmakla aşılar. Unutulmamalıdır ki, halk büyük bir yoksulluk ve baskı altındadır. Onları bu durumdan kurtarmak, kendi kaderlerini kendi ellerine almalarını sağlamak için devrimcilerin canla başla çalışması gerekir.

“Nerede mücadele varsa, orada fedakarlık vardır. Ölüm de olağan bir şeydir. Ama halkın çıkarlarına, halkın büyük çoğunluğunun acılarına ilgi duyduğumuzdan halk için ölmek, ölümümüze bütün anlamı vermek demektir” diyen Mao, fedakarlığın, adanmışlığın anlamını özet biçimde ortaya koymakta ve bize ışık tutmaktadır.

(Bitti)

Halk İsyancıları ve ülkemiz devrimci hareketinin durumu, sorunları masaya yatırıldı!

İstanbul: "Ezilen uluslara özgürlük, halk demokrasisi için devrim"

başlığı altında Partizan tarafından 27 Mayıs günü Petrol- İş Konferans Salonu'nda gerçekleştirilen sempozyum zengin tartışmalara sahne oldu.

Birinci bölüm:

Araştırmacı yazar **Faik Bulut** ve **Kenan Kalyon** ile Deri-İş Sendikası Uluslararası İlişkiler Uzmanı **Eren Korkmaz**'ın panelist olduğu ilk oturumda Tunus'ta başlayan ve yayılan halk hareketleri masaya yatırıldı. Bu başlık altında yapılan sunumda "**Arap isyanları**" olarak tarif edilen sürecin, ülkemizde de önemli bir tartışmaya konu olduğu dile getirildi.

İlk sözü alan **Faik Bulut**, konuşmasına Halil Berktaş'ın 1 Mayıs sonrası başlattığı tartışmaya değinerek başladı. Bu tartışmayla gerçekliğin ters yüz edildiğini dile getiren Faik Bulut, "*Bu yeni AKP solcuları, küresel solcular sanki dünyayı yeniden inşa etmişler gibi davranmaktadır*" diyerek resmi tezlere ve Kemalizm, Ermeni soykırımı konusuna geçmişte özellikle '68 devrimci hareketinin ciddi eleştiriler yönelttiğini belirtti. Bulut, ardından Tunus ve Mısır üzerinde durdu. Bu ülkelerin ekonomik, sosyal durumları üzerine çeşitli bilgiler vererek, işçi ve

emekçiler ile zenginler arasındaki çelişkilere dikkat çekti. Tunus ve Mısır'ın IMF politikalarını uyguladığını, bunun sonucu olarak büyük bir işsizlik ve yoksulluğun ortaya çıktığını, bölge halklarının yaşadıkları bu sömürüye karşı geçmişten bugüne tepki gösterdiğini, sokağa çıktığını ancak son hareketin daha kitlesel bir hal aldığını dile getirdi.

"Hareketin ileri taşınması, yeni taktikler üretilmesi gerekiyor"

Bulut, Arap isyanlarıyla anılan ülkelerde Sovyetler döneminde bölge hükümetleriyle kurulan ilişkiler yüzünden sol devrimci hareketlerin eleştirilerin hedefi haline geldiğini, uygulanan yıkım politikalarının sorumluluklarını paylaştığı için halkın gözünde prestij kaybettiğini, bunun İslami hareketlerin gelişmesine uygun ortam yarattığını sözlerine ekledi.

Yaşanan hareketlilikleri **devrimsel süreç** olarak tanımlayan Bulut, Suriye'de yaşanan son gelişmeleri de analiz etti. Suriye muhalefetinin temel saç ayakları, aralarındaki farkları ve TC'nin rolü üzerinde durdu. Bulut, TC'nin ABD'nin desteği olmadan bölgede hiçbir adım atmayacağını, Suriye'ye ilgisinin en önemli nedenlerinden birinin Kürt sorunu olduğunu söyledi.

Suriye başlığı altında özellikle Kürtle-

rin rolüne dikkat çeken Bulut, Kürtlerin yaşananlardan ders çıkardığını ve bir daha birbirlerine kurşun sıkmayacaklarını ifade etti.

"Yaşananlar devrimsel bir süreçtir"

Bulut'un ardından söz alan **Kenan Kalyon**, halk hareketlerinin niteliği sorunu çerçevesinde bir sunum gerçekleştirdi. 1979 Sandinist devriminden İspanya devrimine; Ekim ve Şubat devrimlerine kadar çeşitli örneklerle devrimlerin yarattığı sonuçlar üzerinde durdu. "*Devrim deyince bir dizi sarsıcı gelişme yaşayıp hemen emperyalizmden kopacak*" şeklinde bir bakışın yanlış olduğunu dile getiren Kalyon da, yaşanan süreci **devrimsel bir süreç** olarak değerlendirdi. Devrimlerin yeni süreçte daha uzun süreceğinin ve yeni biçimler alacağını altını çizen Kalyon, Türkiye'de Arap isyanlarını emperyalizmin komplosu olarak niteleyen bakış açısını eleştirdi. Emperyalizmin halk hareketlerine yönelik müdahalesi üzerinden, halk hareketlerinin emperyalizmin güdümünde olduğu çıkarılmasının doğru olmadığını, bunun emperyalizmin doğası olduğunu belirterek; belirleyici olanın hareketlerin bu müdahalelere yaklaşımının olduğunu altını çizdi. Emperyalistlere kadiri mutlak değerini atfetmenin doğru olmadığını söyleyen Kalyon, devrimlerin siyasal ve toplumsal devrim olarak nitelendirilmesi gerektiğini ifade etti. "*Yukarıdakiler eskisi gibi yönetemiyor, aşağıdakiler yönetilmek istemiyorlarsa; tarihin akışını hızlandırıyorlarsa, yaşananların dev-*

rimsel bir süreç olduğunu söylemek gerekir" diyen Kalyon, kitlesel muhalefeti geriletmek için silahların bahane ettiğini söyledi.

"Süreci komplo olarak algılamak yüzeysel olacaktır"

Konuşmasına "**Arap isyanları**" tanımlamasının yaşanan hareketleri tek tipleştirmesinden dolayı doğru olmadığını söyleyerek başlayan **Eren Korkmaz**, gelişen halk hareketlerinin temel özelliklerine dikkat çekti. Söz konusu bölgelerde emekçiler ile egemenler, emperyalistler arasındaki çelişkilerin çok yoğun ve karmaşık, ancak anlaşılabilir olduğunu söyledi. Emperyalizme bağımlı diktatörlükler karşısında halkların demokrasi talebinin olduğunu altını çizen Korkmaz, bu süreçle kitlelerin kendi güçlerinin farkına vardığını dile getirdi. "*Süreci komplo olarak algılamak yüzeysel olacaktır*" diyen Korkmaz, emperyalistlerin müdahalelerinin olağan olduğunu, hareketin siyasal birikimi ve bağımsız duruşunun belirleyici olduğunu altını çizdi. Bölgedeki rejimlerle emperyalistler arasındaki bağımlılık ilişkilerinin niteliğine dikkat çekti.

Sunumların ardında soru cevap bölümüne geçildi. Oldukça canlı geçen, çok sayıda sorunun sorulduğu bu bölümde, sorular genel olarak yaşananların devrim olup olmadığı, özellikle Suriye gündeminde TC'nin rolü, aynı başlıkta Kürtlerin pozisyonu ve ülkemize yansımaları oldu.

Panelistlerin sorulara yanıtlar verilmesiyle ilk bölüm sona erdi.

İkinci bölüm:

DHF adına Ozan Doğan, BDP adına Mehmet Akar, ESP adına Ziya Ulusoy, **Partizan** adına Arzu Özdemir'in panelist olduğu "**Dünün referansından bugün aynasına Türkiye'de devrim**" başlıklı ikinci oturumda ise ülkemiz devrimci hareketinin bugünkü durumu tartışıldı.

İlk sözü alan **Ziya Ulusoy**, '71 silahlı devrimci çıkışının bugünkü devrimci hareketlerin temeli olduğunu, bu kuşağın önderlerinin cüreti, cesareti ve fedakârlığının örnek alındığını ve bugünkü mücadeleye ilham verdiğini dile getirdi. Ulusoy, K. Afrika ve Ortadoğu'da yaşanan halk hareketlerine, İngiltere, Yunanistan ve Avrupa'nın birçok bölgesinde gelişen hareketleri incelediği konuşmasında devrimcilerin ülkemizde somut görevlerine dair de önermelerde bulundu. Ulusoy, Türk egemenlerinin Türk emekçiler üzerinde yarattığı şovenizmin etkisinin kırılması, birleşik bir

devrim seçeneğinin daha fazla tartışılması gerektiğini, Kürt hareketiyle dayanışmanın önemli olduğunu ve mücadeleye daha fazla sarılmak gerektiğini dile getirdi.

İkinci olarak söz alan DHF temsilcisi **Ozan Doğan**, '71 çıkışının ülkemiz devrimci hareketi için çok önemli bir çıkış olduğunu, ancak yaratılan radikal mücadele geleneğinde aradan geçen 40 yıl içinde birçok siyasetin yeniden düzene geri döndüğüne dikkat çekti. Doğan, emperyalizmin yaşadığı kriz, emperyalistlerin aralarındaki çıkar dalaşlarına dair rakamlarla mevcut durumun altını çizerek Suriye gündeminde ABD ile Çin ve Rusya arasındaki çatışmanın belirleyici olduğunu söyledi.

BDP adına konuşan **Mehmet Akar**, Kürt halkının geçmişten bugüne geçirdiği toplumsal sürece dair bir özet yaptı. Asurlardan Osmanlı'ya, TC'den bugüne Kürt halkı üzerindeki baskıların her dönem sürdüğünü dile

getirdi. Akar, günümüzde güncel görevin, bir Türkiye projesi olarak ifade ettiği "demokratik özerklik" projesine sahip çıkılması, güç birlikteliklerinin güçlendirilmesi gerektiği üzerinde durdu.

Partizan adına konuşan **Arzu Özdemir** ise sözlerine '71 devrimci çıkışının öncülleri Deniz, Mahir ve komünist önder İbrahim Kaypakaya'yı anarak başladı. Özdemir, Ortadoğu'daki gelişmeler ve bunun devrimci harekete yansımaları, devrimci hareketin durumuna ilişkin bir tartışmanın önemine dikkat çekti. Özdemir, Kaypakaya'nın dönemin diğer devrimci önderlerinden farkını; Kemalizm, Kürt ulusal hareketi ve

halk savaşı noktasındaki tespitlerinin öneminin ve güncelliğinin altını çizdi. Özdemir, Kaypakaya'nın 40 yıl önce ortaya koyduğu tezlerin güncelliğini koruduğunu ve ardıllarının sınıf mücadelesinin somut görevlerine sarılarak, bu güncelliği yaşama geçirmekte kararlı olduklarını söyledi. "AKP faşizmi" gibi kavramlarla devletin niteliğine dair kafa karışıklığı yaratıldığını dile getiren Özdemir, Kaypakaya'nın bu konuda da ufuk açıcı analizleri olduğunu belirtti.

İkinci bölümde de panelistlere çok sayıda soru soruldu. Soruların büyük bir kısmı Kürt ulusal sorunu gündemli olurken bir kısmı devrimci hareketlerin birliği ve HDK üzerineydi.

ÇORUM'UN GÖĞÜNE İBRAHİM'İ İŞLEMELİK...

dan ve faşist öğretmenlerinin bile onun çalışkanlığı karşısında saygı gösterdiğinden bahsetti.

BDP Ankara İl Başkanı Meral Vuranok'un ardından 78'liler Girişimi'nden **Ali Özkan** söz aldı. Özkan yaptığı açıklamada "Komünist önder İbrahim Kaypakkaya'yı Orhan Bakır'ı/Armenak Bakırcıyan'ı, Kürt özgürlük hareketinin önderlerinden Haki Karer'i, Diyarbakır zindanlarında bedeninin ateşe veren Ferhat Kurtay, Eşref Anyık, Mahmut Zengin, Necmi Öner'i hep hatırlayalım. Onların ölümsüzlüğünü bir kez daha haykıralım" dedi.

Açıklamaların ardından İbrahim Kaypakkaya'nın annesi, "Bizim çocuklarımızı affetmediler, biz de onları affetmeyeceğiz" diyen Sultan Ana, Gül Ana ve Güzel Ana da birer konuşma yaptı. Anaların konuşması sık sık "Anaların öfkesi katilleri boğacak" sloganı ile kesildi. Ortak açıklamanın ardından **Partizan** da mezar başında bir anma gerçekleştirdi. Son süreçte açılan davalarla sistemin Kaypakkaya'dan hala ne kadar korktuğunu ortaya koyduğunu belirten Partizan temsilcisi, Kaypakkaya ve Armenak'ın mirasına sahip çıkmaya devam edeceklerini söyledi.

Anma Partizan andı ve sloganlarla sona erdi. Anmaların ardından yeniden pankart açarak yürüyüşe geçen kitle marşlar ve sloganlarla eylemi sonlandırdı.

Çorum: Komünist önder İbrahim Kaypakkaya için 20 Mayıs günü Çorum'da mezarı başında bir anma gerçekleştirildi. Eyleme **Partizan**, HDK, BDP, ESP, EMEP, SDP, YŞTA, Alın-terisi, **78'liler Girişimi** ve Tüm-İGD katıldı.

Kaypakkaya'nın mezarı her sene olduğu gibi bu sene de jandarma tarafından abluka altına alınmıştı. Mezarın etrafındaki tepelere dahi asker yerleştirilmişti. Amed, İstanbul ve Ankara'dan eyleme katılan Partizancıların da aralarında olduğu kitle arama noktasından önce pankartların arkasında biraraya geldi. En önde üzerinde "Onu anıyor, sahipleniyoruz" yazılı ve Kaypakkaya'nın resmi bulunan bir pankart açıldı. Ardından sloganlarla arama noktasından geçen

kitle mezara bir yürüyüş gerçekleştirdi.

Mezar başına gelindiğinde devrim ve demokrasi şehitleri için saygı duruşunda bulunuldu. Ardından **Ruken Çellik** tarafından ortak basın açıklaması gerçekleştirildi. Kaypakkaya, Haki Karer ve Dörtler'i anarak açıklamasına başlayan Çellik, Kaypakkaya'nın sadece Kemalizm konusunda sistemden net bir kopuş sağlamadığının altını çizerek, "Aynı zamanda Kürt ulusuna yönelik imha, inkar ve asimilasyon saldırılarına karşı mücadeleyi, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını komünist bir önder olarak savunmuştur" dedi.

Yapılan açıklamanın ardından Kaypakkaya'nın köylüsü ve aynı zamanda öğretmen okulundan bir arkadaşı söz alarak, Kaypakkaya'nın çalışkanlığın-

ÇORUM'DA İBİBO OLMAK... Önder yoldaşın köyüne gitmenin, bastığı topraklara basmanın ben de uyandırdığı duygu çok başkaydı. 40 yıl önce ülkemiz topraklarına ekilen tohumların filizleri, mücadelenin devamcısı olarak devrimi zafere ulaştırma iddiası ile önder yoldaşı anmaya, bir kez daha mezarı başında andımızı okumaya gelmiştik.

19 Mayıs gecesi saat 24.00'te önder yoldaşın mezar anması için toplanan Partizan kitlesinin gözleri ışıl ışıl parlıyor, gecenin karanlığını aydınlatıyor adeta. Ben gideceğimi bildiğim gündən beri heyecanlıydım ama şimdi saatler kala daha fazla heyecanlanıyordum.

İBRAHİM'E BU KADAR YAKIN OLMAK...

Sabaha karşı otobüste sessizlik hakimdi. O saatlerde gözlerimi otobüsün içinde gezdirdiğim zaman benimle birlikte birkaç kişinin daha uyumadığını gördüm.

Onlar da benim gibi şafağın kızılığına bürünmeyi bekleyen dağları izliyordu. Biliyordum o dağları izlerken yoldaşların yüreğindeki özlemi.

Ama bir şey daha biliyordum ben "biz ayrı düşsek de birbirimizden; ne onlar çekecekti ellerini dikenlerden ne de biz".

Uzun bir yolculuğun ardından nerede olduğumuzu merak ediyordum. Sürekli etrafıma bakıp Çorum'la ilgili bir şeyler görmek istiyordum.

En sonunda "meşhur Çorum leble-

Mezarına ulaştığımızda yapılan açıklamadan sonra önce İbrahim yoldaşın annesi konuştu. O sırada çeşitli duyguları bir arada yaşıyordum. Anne "beni yalnız bırakmadığınız için teşekkür ederim. Hepiniz benim için birer İbo'sunuz" deyince çok duygusal anlar yaşadım.

(Bir ÖG okuru)

bisi" tabelasını görünce Çorum'a geldiğimizi anladım.

Otobüslerden inerken "sağ olsun" devlet güçleri her zamanki gibi bizleri yine yalnız bırakmamıştı! Mezarlığın yakınındaki karakolu görünce "bu kadar mı olur!" dedim. İbrahim'in mezarından bile korktuklarımı gördüm.

(Sarıgazi'den genç bir Partizan)

Çorum'dan bir izlenim...

Gecenin lacivert rengi, söken şafağın etkisiyle açılıyor, dağların arasından ilerleyen otobüsümüz bu renk tufanının sessiz görkemi ile bitmek bilmeyen yolda ilerliyordu. Dağların tepesinden gökyüzüne doğru ilerleyen aydınlığı gördüğümde biraz uyumanın iyi olacağını düşündüm. Sabah iyice pencereye vurduğunda yoldaşlar, bizi kızdırmak'ın "Günün ilk ışığı..." türküsüyle uyandırdılar. Aklıma "günün ilk ışığı vurunca dağlara", yola düşen savaşçılar geldi. İçimde uyanan o hissi nasıl tarif edeyim bilemiyorum. Onların yanında olmak, onlardan biri olmak isteği ve yoldaşların özlemi... "Acaba şimdi ne yapıyorlar?" diye geçirdim içimden...

Mezarlığa yaklaştıkça içimdeki duygular başka bir hale bürünüyordu.

Evet biliyordum, İbrahim 90 gün işkence kalmış ve böyle şehit düşmüştü. Evet biliyorum, İbrahim şehit düştüğünde henüz 23 yaşındaydı. Bu devlet faşist ve düşmanlığı Kaypakkaya'nın bedeni üzerinde bir kez daha kanıtlamıştı, bunu da biliyordum.

Ama mezarlığa doğru her adım attığımızda içimde oluşan o duyguya engel olmuyordu bunları bilmek... Kaypakkaya'nın mezarını görmek, bu anlatılanları "anlatım" olmaktan çıkarıyordu çünkü. Tüm bu anlatımların vücudunda gelmesiydi Kaypakkaya'nın mezarını görmek. Kaypakkaya'nın babasına verilen, işkence edilen cenazesi olarak karşımda duruyordu ölümsüz önderin mezar taşı.

Gökyüzüne baktım. Hava pırl pırlı. İstanbul'un kirli göğü, burada yerini sahici ve top top bulutlara; altın renkli bir güneşe bırakmıştı yerini. İbrahim'in gözleri gibi aydınlıktı. Mayıs'a kızıl rengini veren yoldaşlarımı düşündüm. Ermeni halkının en yiğit evlatlarından olan yoldaşım Armenak'ı, önder yoldaş Kazım Çelik'i, İsmail Oral'ı, Hatice Dilek'i...

Gökyüzüne baktım yine... Bu göğü gerçekten hak edenlere, adları bu göğü işlenmesi gerekenlere, yani yoldaşlarıma karşı devletin düşmanlığı düşündüm. Sultan Ana'nın dedikleri hala kulağımdaydı; "Bizi düşman belleyenleri düşman belleyeceğiz, bizim evlatlarımızı 'affetmeyenleri' biz de affetmeyeceğiz!" (Bir Partizan)

Çorum'dan izlenim...

Kaypakkaya'yı mezarı başında anmak...

Ben ilk defa Çorum'a gidiyordum. Daha öncelerde de yoldaşlarımınla uzun yolculuklar yapmıştım. Ama bu kadar coşkulu bir yolculuk geçirmemişim. Yoldaşlarımın gözlerinden hem öfke okunuyordu hem de önderimizi anmanın, onun davasına sahip çıkmanın, bu yolun onurlu bir dava olduğu inancı...

İstanbul'dan yola çıktıktan sonra Ankara'ya gittik. Ankara'da ilgi mi çeken bir şeyi paylaşmak istiyordum. Belediye binasına gittik lavabo ihtiyacı için. Orada çalışan bir belediye işçisiyle tanıştık. Ona neden burada olduğumuzdan bahsettik, İbrahim Kaypakkaya'yı anlattık ona. Ve belediye işçisi konuşmamızın ardından bizimle Çorum'a gelmek istediğini söyleyerek bize katıldı. Bizimle anmaya katılan bir tek bu belediye işçisi değildi. Çorum'a gelmek için kiralanan otobüs şoförü de onunla yaptığımız sohbetlerin ardından Partizan şapkasını takarak eylemimize katıldı. Oysa İbrahim'i bu yolculukla tanıdı.

Anmanın ardından İbrahim yoldaşın köylüleriyle konuştuk. "Onu anlatır mısınız?" dediğimizde, onu anlatmanın birkaç cümleyle zor olacağını ve bizlerin anlattığını söyleyerek İbrahim yoldaşın tüm köyde çok sevildiğini, hala sahiplebildiğini, yiğitliğiyle-cesaretiyle anıldığını, onun hiçbir zaman ölmediğini söylediler. Mezarlıktan ayrılırken bizler bir kez daha söz verdik. Onun anmak onurdur ve biz İbrahim yoldaşın ardılları olacak, düşen şehitlerimizin mevzilerini dolduracaktık. **(Bir Partizan)**

Onlar dünün deneyimi, bugünün cüreti, yarının umudu...

Çanakkale

* 18 Mayıs günü HDK Gençliği ve DGH, Mümtaz Pirinççiler Meydanı'nda Kaypakkaya şahsında tüm Mayıs şehitleriyle ilgili basın açıklaması gerçekleştirdi. Eylem DGH ve HDK Gençliğinin yaptıkları basın açıklamaları ve sloganlarla son buldu.

* Yine aynı gün içerisinde YDG olarak Erkan Yavuz Gösteri Sanat Merkezinde örgütlediğimiz bir anma etkinliği gerçekleştirdik. Açılış konuşması ve saygı duruşuyla başlayan etkinliğimiz "Kırmızı Gül Buz İçinde" adlı belgesel gösterimi ile devam etti. Ardından müzik ve şiir dinletisi ve kapanış konuşmasıyla anma etkinliği son buldu.

(Çanakkale YDG)

Eskişehir

Yeni Demokrat Gençlik'in de içinde olduğu ilerici, devrimci kurumlar 18 Mayıs Cuma günü Hamam Yolu Yapı Kredi önünde toplanarak yürüyüşe geçti. Adalar Migros önüne gelen kitle adına okunan basın açıklamasında komünist önder İbrahim Kaypakkaya'yı andıkları için

Bursa

den kaynaklandığı belirtildi. Haki Karer ve Dörtlerin inanç ve kararlılığının bugün serhildan burçlarında dalgalandığı vurgulandı.

(Eskişehir YDG)

Hatay

* Anma için ATİK kurucularından **Bedi Avcı (Cafer)** yoldaşın Hatay Harbiye'de yaşayan ailesi ile birlikte mezarına gidildi. Burada şiirler okuduk, bir yoldaşımız İbrahim'i ve mücadelesini anlatan şiiri Arapça olarak okudu. Anmayı yoldaşımızın mezarı başında gerçekleştirdiğimiz için yoldaşımızın ailesi onur duyduğunu ifade etti ve bu durum bizleri hem duygulandırdı hem onurlandırdı.

* HDK Gençlik Meclisi'nin "**İbrahim Kaypakkaya ve 68'den günü-**

müze devrimci gençlik hareketi" şiarı ile örgütlemiş olduğu panele katıldık. Panel gazeteci yazar Ziya Ulusoy'un katılımı ile gerçekleştirildi. Panel sinevizyon gösterimi ile başladı. Sinevizyonda İbrahim Kaypakkaya ve Dörtler katılımcılar tarafından yoğun olarak alkış aldı. **(Hatay Partizan)**

Bursa

Partizan, DHF, BDSP ve SODAP tarafından düzenlenen eylemde yoğun yağmura rağmen Osman-gazi Metro İstasyonu'nda toplanan kitle Kent Meydanı'na kadar bir yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüşün ardından burada kurumlar adına bir açıklama gerçekleştirildi. HDK ve

Kocaeli

SDP'nin de destek verdiği anma eylemi sloganlarla son buldu.

Kocaeli

Kocaeli Üniversitesi'nde 18 Mayıs günü, DHF, ESP ve Partizan bir eylem düzenledi. Belediye İş Hamı önünden başlayan yürüyüşün ardından İnsan Hakları Parkı'na gelindi. Yapılan basın açıklaması "**İbrahim Kaypakkaya'yı anmak suç değil, onurdur**" sloganıyla son buldu.

"Öldüreni övmek fikir hürriyeti, katledileni anmak suç!"

İstanbul: Malatya 3. Ağır Ceza Mahkemesi Pınar Aydınlar ve Grup Munzur üyeleri **Özlem Gerçek** ve **Ercan Duman** hakkında "**MKP Terör Örgütü Propagandası Yapmak**" gerekçesi ile dava açmıştı.

Bu davaya ilişkin Makine Mühendisleri Odası'nda 16 Mayıs günü bir basın açıklaması düzenlendi.

Dava avukatları adına basın açıklamasını okuyan **Av. Meral Hambayat**; "Açılan bu dava, 39 yıl önce Kaypakkaya'ya

yapılan ağır işkencelerin, Kızıldere'de katledilenler ve Ali Haydar Yıldız'a yönelik yargısız infazların bugün de devam ettiğinin göstergesidir" dedi.

Açıklamanın ardından söz alan **Pınar Aydınlar**; "Unutulmamalıdır ki, bir ülkenin türkülerini yapanlar, yasalarını yapanlardan daha güçlüdür. Halk en büyük deryadır ve milyon milyon doğar, açar kırmızı gül!" dedi.

Aralarında Partizan'ın da bulunduğu çok sayıda devrimci, demokrat, yurtsever kurum, avukatlar, Dersim belediye başkanları ve sanatçılar da açıklamaya katılarak destek verdi.

40. kavga yılımızda Armenak yoldaş anıldı

Dersim: 13 Mayıs 1980'de Karakoçan'da azılı bir halk düşmanını cezalandırma eyleminde görev alan **Armenak Bakırcıyan** yoldaş, girdiği çatışmada şehit düşerek ölümsüzler kervanına katılmıştır. 40. yıllık mücadele tarihimizde umudumuzu büyütme çabamızda Armenak yoldaşın izlerini hala taşıyor olmamız, onun bize bıraktığı militan mi-

rasın kendisinde anlam bulmaktadır.

Aradan 32 yıl geçmesine rağmen yoldaşları köylülerle birlikte 12 Mayıs'ta mezarını inşa etmiştir. Bizler açısından Armenak yoldaşın mezar yapımı oldukça anlamlıydı. Şehit düşmeden önce yoldaşın pratik faaliyet alanı içerisinde yer alan ayrıca bugün Peri Suyu Özgür Köylü Hareketi'nin yürüttüğü çevre müca-

delesinin mekanı olan **Nazımiye**'ye bağlı **Xarik** (Aşağı Doluca) Köyü'nde yapılan mezar, direnişçi köylülerle birlikte inşa edilmiştir. Direniş boyunca köylülerle geliştirdiğimiz ilişkilerde sıklıkla dile getirdikleri Armenak yoldaşın mezar yerinin yapılması talebinin yerine getirilmesi ve mezar başında yapılan anma direnişçi köylülere ve mücadelemize güç katacaktır.

Mezar başında yapılan anma saygı duruşu ve yoldaş anlatan konuşmadan sonra atılan sloganlarla son erdi.

Kaypakkaya'yı anmak ve savunmak onurdur!

* İstanbul Üniversitesi: İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi önünde biraraya gelen YDG ve DYĞ'li öğrenciler Beyazıt Kampüsü'ne doğru yürüyüşe geçtiler. Yıllar sonra İstanbul Üniversitesi'nde böylesi bir anmanın yapılmasının coşkusu öğrencilerin haykırdıkları sloganlardan anlaşılmaktaydı. Basın açıklaması Türkçe ve Kürtçe okundu. Eyleme **Ekim Gençliği**, **Köz ve Kaldıraç** da destek verdi.

* Esenyurt: 18 Mayıs Cuma günü

Esenyurt Depo durağı önünde toplanan Partizan kitlesi yoğun yağış altında yürüyüşe geçti. Oldukça coşkulu geçen eylem, dört yol ağzında Haki Karer, Dörtler ve İbrahim Kaypakkaya şahsında tüm devrim ve komünizm şehitleri için saygı duruşu ile devam etti. Burada Partizan adına yapılan basın açıklamasından sonra Partizan andı okundu.

* Sarıgazi: Kaypakkaya katledilişinin 39. yılında AKA-DER, BDP, ESP, EMEP ve **Partizan** tarafından Sarıgazi'de yapılan bir yürüyüşle anıldı. Vatan İlköğretim Okulu önünde biraraya gelen kitle yürüyüşe geçti. Yürüyüş öncesi Partizan kitlesi tarafından "**İbrahim'den Mehmet'e selam olsun partiye**" sloganlarıyla okul kapısına Partizan imzalı "**İbrahim Kaypakkaya ölümsüzdür**" yazılı pankart asıldı. Eylemde Partizan kitlesinin kiteselliği

DERSİM

Partizan ve DHF tarafından örgütlenen anma yürüyüşü öncesinde Dersim halkı mahallerde çalışmalar yapılarak gerçekleştirilecek anmaya çağrıldı. 18 Mayıs günü Sanat Sokağı'nda toplanan Dersim halkı, sloganlar eşliğinde açıklamanın yapılacağı Seyit Rıza Meydanı'na doğru yürüyüş gerçekleştirdi. Seyit Rıza Meydanı'na gelen kitle Kaypakkaya şahsında tüm devrim ve komünizm şehitleri için saygı duruşunda bulundu. Saygı duruşundan sonra açıklama okundu. Eyleme Dersim, Ovacık, Pertek, Nazımiye belediye başkanları ve ESP, BDP, EMEP ve HDK de katılarak destek verdi.

ve görselliği dikkat çekiciydi. Yürüyüş sırasında kitle, polis tarafından çembere alınan Sancaktepe Kaymakamlığı önünde kısa bir süre bekletildi. Oldukça coşkulu gerçekleşen yürüyüş Sarıgazi Demokrasi Meydanı'nda sona erdi.

* Gülsuyu: 20 Mayıs günü Son Durak'ta bir araya gelen Partizan ve ESP taraftar ve üyeleri Heykel Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüşün ardından burada kurumlar

adına ortak basın açıklaması gerçekleştirildi. Açıklamanın ardından ortak hazırlanan sinevizyon gösterimi gerçekleştirildi.

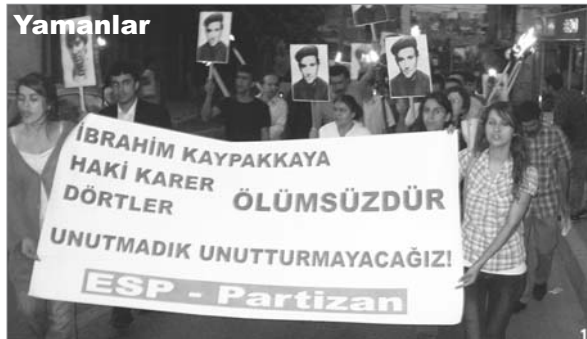
* Basmane Fuar Kapısı önünde YAK-DER ve Partizan'ın örgütlediği anma etkinliğine çok sayıda kurum destek verdi. Caddenin bir şeridini trafiğe kapatan kitle üzerinde Kaypakkaya'nın resminin olduğu ve "Unutmadık" yazılı büyük bir pankart taşıdı. Sırasıyla üzerinde Mayıs şehitlerinden Haki Karer, Dörtler, Mehmet Karasungur, İbrahim Bilgin, Cuma Tak, Gurbet Aydın, Halil Çavgun'un resminin olduğu pankartlar taşıdı. Saygı duruşunun ardından önce Partizan daha sonra ise YAK-DER adına basın açıklamaları okundu. Basın açıklamasının ardından ise Partizan okurları tarafından Kaypakkaya'nın katledilişiyle ilgili bir tiyatro oyunu gerçekleştirildi.

* Dokuz Eylül Üniversitesi: Aralarında Yeni Demokrat Gençlik'in de bulunduğu **HDK Gençliği**, **DGH**, **Ekim Gençliği** ve Gençlik Cephesi'nin birlikte örgütlediği yürüyüşe **Öğrenci Kolektifleri** ve **Devrimci Gençlik** de destek verdi. Öncesinde faşist bir grupun ve sonrasında polis kameralarının provokasyonuna sahne olan anma, tüm engelleme girişimlerine rağmen gerçekleştirildi. Açıklama sonrasında okulda faşistlerin toplandığı haberi üzerine, devrimci, demokrat ve yurtsever öğrenciler de toplandı. Faşistlerin anma etkinliğini provoke etme girişimleri üzerine başlayan gerginlik,

karşılıklı bekleyişle devam etti. Faşistlerin okuldan ayrılmaları sonucunda devrimci, demokrat, yurtsever öğrenciler, kampüste oturma eylemi ve yürüyüş yapıp, provokasyon girişimini protesto ederek, İbrahim Kaypakkaya'yı ve Mayıs şehitlerini bir kez daha andı.

* Yamanlar: Ölümsüzlüğünün 39. yılında komünist önder **İbrahim Kaypakkaya** ve **Mayıs Şehitleri**, **ESP** ve **Partizan** tarafından **Yamanlar**'da yapılan meşaleli bir yürüyüşle anıldı. Eski Tansaş Durağı'nda toplanmaya başlayan kitle buradan yürüyüşe geçti. PTT'ye kadar yapılan yürüyüş mahalle halkı tarafından alkışlarla desteklendi. Eyleme çevik kuvvet ve sivil polisler de "yoğun ilgi" gösterdi. PTT önünde basın açıklamasının okunması ve ardından yapılan saygı duruşu ile anma sonlandırıldı.

Anma sırasında yolu trafiğe kapatan kitle, PTT önünde basın açıklaması yaparken, polis provokasyon yaratmak istedi. Ancak başarılı olmadı. Basın açıklaması yapıldığı sırada zırhlı aracı kitlenin üzerine sürdü. Kitlenin yol vermemesi üzerine camdan çıkarak bağırma başlayan polis ve zırhlı araca sopalarla müdahale eden mahalle halkının tepkisi karşısında zırhlı araç trafiğe açılan yerden giderek bölgeden ayrılmak zorunda kaldı.

ANKARA

* Cebeci: 18 Mayıs şehitleri, **İbrahim Kaypakkaya**, **Haki Karer** ve **Dörtler**, 17 Mayıs günü HDK Gençliği ve TUM-İGD'nin örgütlediği bir yürüyüşle Cebeci Kampüsü'nde anıldı. Kantinlerde yapılan ajitasyon konuşmalarının ardından ger-

çekleşen yürüyüşten sonra kampüs önünde yapılan basın açıklamasında; "Herkesi devrimci değerlerimize sahiplenmeye, onların bayrağını devralmaya, mücadele alanlarına çağırıyoruz" denildi. **Yeni Demokrat Gençlik** de **HDK Gençliği** bileşeni olarak eylem içerisinde yerini aldı.

* Mamak: Mamak'ta 17 Mayıs günü Partizan tarafından bir Kaypakkaya yürüyüşü ve ardından bir anma etkinliği gerçekleştirildi. Şirintepe Mahallesi Muhtarlığı önünde toplanan kitle mahallenin birçok sokağından sloganlarla geçerek Kaypakkaya'yı sahiplenmeye ve Yaşlılar Parkı'nda yapılacak anma etkinliğine çağrı yaptı.

Yürüyüşün ardından

parkta toplanılması ve devrim şehitleri için yapılan saygı duruşunun ardından etkinlik Partizan temsilcisinin konuşmasıyla başladı. Konuşmasına Kaypakkaya'yı anarak başlayan bir TOGO işçisi de daha iyi iş koşulları ve ücret istedikleri ve de sendikahı oldukları için işten atıldıkları, o günden bu yana da birçok kez gözaltına alındıkları direniş sürecini anlatıp, direnişlerine destek çağrısında bulun-

du. Konuşmaların ardından **Bakış Müzik Topluluğu**'nun gerçekleştirdiği müzik dinletisiyle anma etkinliği sona erdi.

* 18 Mayıs Cuma günü Yüksel Caddesi'nden Sakarya Caddesi'ne yapılan yürüyüş ve ardından gerçekleştirilen basın açıklamasıyla Haki Karer, Dörtler ve Kaypakkaya kitlesel bir biçimde anıldı. Togo işçilerinin de katıldığı basın açıklamasının ardından söz alan işçiler "İbrahim Kaypakkaya ve Dörtleri saygıyla anıyoruz, burada bulunanları da saygıyla selamlıyoruz" dediler.

Kaypakkaya'yı anmak onurdur

İstanbul: Demokratik Haklar Federasyonu İstiklal Caddesinde gerçekleştirdiği bir eylemle Kaypakkaya ve Mayıs şehitlerini andı. 20 Mayıs günü Taksim Tüneli'nde bir araya gelen DHF üyeleri buradan sloganlarla Taksim Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti.

"İbrahim kaypakkaya'yı savunmak onurdur" yazılı dövizler taşıyan kitle, yol boyunca "Önderimiz İbrahim İbrahim Kaypakkaya", "İbra-

him'den Cafer'e Halk savaşıyla zafere", "Devrimci tutsaklar onurumuzdur", "Yaşasın devrimci dayanışma" sloganlarını haykırdı. Taksim Tramvay Durağında yapılan konuşmada, siyasi iktidarın devletin komünist, devrimci önderleri anmanın suç olduğunu ilan ettikleri dile getirilerek "değerlerimize sahip çıktığımız için bize ceza veriyorlar" denildi. Devrim ve komünizm şehitleri adına yapılan bir dakikalık saygı duruşunun ardından DHF tarafından bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Onlar dünün deneyimi, bugünün cüreti, yarının umudu...

Katledilişinin 39. yıldönümünde İbrahim Kaypakkaya ardıllarının ve devrimci, ilerici, yurtseverlerin, emekçi halkımızın dilinde haykırış, bilinçlerinde ışık oldu.

TAKSİM

Kaypakkaya şahsında Mayıs ayı şehitleri için 19 Mayıs akşamı **HDK İstanbul Meclisi**, **Alınteri**, **YDİ Çağrı**, **Devrimci Hareket**, **Munzur Çevre Derneği**, **Munzur Kültür Derneği**, **Alibeyköy Dersimliler Derneği**, **Dersim Gazetesi**, **DDSB**, **Partizan**, **Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri**, **Yeni Demokrat Kadın**, **Yeni Demokrat Gençlik**, **Kızılbaş Dergisi**, **Nor Zartonk**, **2 Eylül Kültür ve Dayanışma Derneği**, **Gülsuyu-Gülsen Dayanışma Derneği**, **Yeni Dünya Gençliği**, **ATİK** tarafından düzenlenen ve **EHP**, **DHF**, **BDSP** ve **Mücadele Birliği**'nin destek verdiği kitlesel bir yürüyüş gerçekleştirildi. Taksim Tünel'de biraraya gelen kitle "Onu amıyor, sahipleniyoruz" yazılı pankart ve döviz açarak, Tak-

sim Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti.

Yol boyunca Türkçe ve Kürtçe Kaypakkaya ve Mayıs şehitlerini anlatan ajitasyonlara da yer verildi. Cadde üzerinde kimi esnaf ve cadde üzerinde bulunanlar eyleme alkışları ile destek verdi. Eylemin yarattığı havadan rahatsız olan kolluk kuvvetleri ve sivil faşistler provokasyon girişiminde bulundular. Faşist simgelerle kitle içine girmeye çalışan bir kişi kitle tarafından etkisiz hale getirildi.

Taksim Meydanı'nda kurumlar adına yapılan ortak açıklamada "Devlet Türk ve Kürt uluslarından ve çeşitli milliyetlerden halkımıza; demokrasi güçlerine, ilericilere, yurtseverlere, devrimcilere, yönelik katliamcı geçmişini gizleme çabası içindedir. Bu nedenle İbrahim Kay-

pakkaya da dâhil olmak üzere devrimcileri anmayı ve sahiplenmeyi 'suç ve suçluyu övme' olarak tanımlayıp, saldırganlaşıyor" denildi. Eylemde HDK adına **Mukaddes Erdoğan Çelik** bir açıklama yaptı.

Eylemde Partizan adına yapılan konuşmada TC devletinin katliamcı yüzünü görmek için yalnızca Mayıs ayına bakmanın bile yeterli olacağına değinilerek; sadece Mayıs ayında; 1 Mayıs 1976'da kitlesel olan Partizan kortejinde bulunan **Mehmet Kocadağ**'ın, 13 Mayıs 1980'de Ermeni milliyetine mensup bir Partizan olan **Armenak Bakırcıyan**'ın, 20 Mayıs 1987'de TKP/ML'nin şehit düşen 3. Genel Sekreteri **Kazım Çelik**'in, 19 Mayıs 1991'de Partizanlar **İsmail Oral** ve **Hatice Dilek**'in katledildiği hatırlatıldı

ALMANYA

Almanya'nın Ludwighafen şehrinde bulunan Partizan yürekler şehitleri andı. Anma ve kutlama etkinliğimiz, onlarca şehit yoldaşımızın pankartlarının salona asılmasıyla başladı.

Selamlamada: "Bugün partimiz TKP/ML'nin 40. yılını kutlamak, komünist önder İbrahim Kaypakkaya yoldaşın işkencede katledilişinin 39. yılında onu anmak için bir araya gelmiş bulunuyoruz" denilerek saygı duruşuna geçildi. Gecede müzik, şiir ve skeçlerle iç içe programlar sunuldu. İzleyenlerin oldukça beğenisini kazanan birinci bölümün sonunda sahne alan Ermeni Halk Dansları **Grup Sevan**'in sunduğu dans gösterisi büyük bir beğeni ile alkışlandı.

Gecenin ikinci bölümü MLPD'den bir konuşmacının sunduğu mesajla devam etti. Ardından programa dâhil edilen şehit ailelerin sahneye davet edilerek kendilerine plaket verildi.

Avrupa'da aile ve yakınları olup da ulaşabildiğimiz onlarca şehidimizin yakını gecemize katıldı. İsimleri tek tek okunan ve fotoğrafı büyük ekranda gösterilen şehitlerimizin yakınları sahneye çıktığında salondaki hüüzün ve coşkunun iç içe geçtiği o an görmeye değerdi.

Şehit ailelerimizden Mehmet ve Ali Demirdağ ile Nergiz Gülmez yoldaşların annelerinin yaptığı konuşmayla verdikleri mesajın anlamı büyük bir değerdedi. Ayrıca gecede okunan TKP/ML Merkez Komite ve Şehit Aileleri mesajları kitlede çok büyük coşkuya neden oldu.

Sonrasında sahne alan Agiri Jıyan'ın geceyi selamlayan konuşmasının ardından söylediği Kürtçe ve Türkçe şarkılar salondaki kitlenin coşkusunu daha da artırdı. Gecemize ulaşan **MKP**, **MLKP**, **TKİP**, **Peru Halk Hareketi** ve **Avrupa Devrimci Hareketi**'in mesajları okundu. Son olarak Pınar Aydınlar sahne aldı.

AMED

* Komünist önder İbrahim Kaypakkaya ve Mayıs ayı şehitlerini Amed'de

Partizan, ESP, BDP, EMEP ve DHF olarak düzenlediğimiz sinevizyon, panel ve basın açıklaması ile andık. **16 Mayıs**

günü Dicle Üniversitesi Eğitim Fakültesi kantininde yapılan çağrı ile İbrahim Kaypakkaya ve Mayıs ayı şehitlerini anlatan sinevizyon gösterimi gerçekleştirdik.

* Şehir merkezinde yaptığımız afişleme ve bildiri dağıtımı ile halkımızı yapacağımız panel ve basın açıklamasına

davet ettik. **18 Mayıs Cuma** günü Sümerpark'ta yaptığımız panele Devrimci 78'liler Derneğinden **Ahmet Andıç** ve Marksist Teori dergisinden **Ziya Ulusoy** katıldı.

* Akşam saatlerinde ise örgütlediğimiz basın açıklaması için tekrar bir araya geldik. Daha öncesinden kararlaştırdığımız yürüyüş valilik tarafından yasaklandı. İbrahim Kaypakkaya korkusu tekrar göze çarpmış oldu. Basın açıklaması öncesi polislin adeta sıkıyönetim dönemlerini andıran şekilde hareket etmeleri göze çarpan diğer bir olaydı. Meşalelerin ve "Onu amıyor, sahipleniyoruz" Mayıs

ayı şehitlerinin dövizlerinin taşındığı basın açıklamasında İbolaların, Denizlerin, Hakilerin, Mahirlerin ve Dörtlerin öldüklerini, onların mücadelemizde hala yaşadıklarını ve yaşayacaklarını söyleyerek basın açıklamasını bitirdik.

* 18 Mayıs günü Dicle Üniversitesi Mehmet Akif Ersoy A Blok Yurdu'nda Mayıs şehitlerini için bir sinevizyon gösterimi gerçekleştirdik. Etkinlik öncesi daireleri gezerek öğrencileri yapacağımız etkinliğe davet ettik. Etkinlik saygı duruşuyla başladı. Sık sık "Şehid Namirin!" sloganı atıldı. Sinevizyon alkış ve sloganlar eşliğinde sona erdi.

